

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale, izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Marjan Bolhar, Matjaž Brojan, Anton Orel, Marjan Gorza, Pavel Pevec, Franc Tekavec, Vera Vojska, Cveta Zalokar-Oražem. Glavna urednica: Vera Vojska, tel.: 721-359, odgovorni urednik: Matjaž Brojan, tel.: 721-686, tehnični urednik: Franc Mazovec, tel.: 323-841. Fotografije: Vido Repanšek. Glasilo izhaja v nakladi 14.000 izvodov in ga tiska Tiskarna Ljudske pravice, Ljubljana. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 34, Domžale, p. p. 20, naročene oglase posreduje v uredništvo, Ljubljanska 34. Uradne ure uredništva: ponedeljek in petek od 10. do 13. ure in sredo od 10. do 13. ure in od 14. do 17. ure. Glasilo je na podlagi sklepa št. 421-1/72 z dne 26. 11. 1974 Sekretariata za informacije izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne 24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

Učenci Centra srednjih šol Domžale so pridobili v Domžalah prepotrebne delavnice (na sliki).

O ukrepih tudi predsedstvi

V priprave na sejo Zbora združenega dela skupščine občine sta se vključili tudi Predsedstvi Občinske konference SZDL ter Občinskega sveta ZSS, ki sicer nista mogli celovito oceniti dolgoročnih ukrepov na področju posameznih družbenih dejavnosti, sta pa menili, da bi morali biti zlasti pozorni na negativne učinke teh ukrepov (npr. povečana participacija za zdravstveno varstvo ipd.), ki bodo obremenili že tako tanek proračun zlasti socialno šibkejših družin.

ti mimo pobude SIS, da bi z racionalizacijo dela na vseh področjih kljub vsemu skušali zagotavljati višji nivo dejavnosti, proučiti pa velja zlasti možnosti zmanjšanja finančnih sredstev potrebnih za strokovna in administrativno tehnična opravila. Konkretno pa sta predsedstvi predlagali tudi skupen odbor za uveljavljanje socialnovarstvenih pravic.

Družbenopolitične organizacije naše občine so torej dale zeleno luč za potrebne aktivnosti — ukrepe na področju gospodarstva ter skupne in splošne porabe v naši občini. Ker pri vseh še ni nosilcev in rokov, bo potrebno najprej določiti te, potem pa kontinuirano realizacijo programa spremljati in v primeru problemov takoj ukrepati.

V.

Opozorili sta na potrebo po kontinuiranem ugotavljanju posledic sistemskih sprememb in interventnih ukrepov tako v gospodarstvu kot v družbenih dejavnostih, soglašali pa sta tudi s predlogom razdelitve finančnih sredstev za potrebe SISdružbenih dejavnosti. Te finančne načrte oz. njihovo realizacijo je potrebno spremljati sproti in glede na potrebe oz. možnosti prilagajati razdelitev sredstev po posameznih SIS upoštevajoč razreševanje največjih problemov (zdravstvo, socialno skrbstvo).

občinskega proračuna in sredstev SIS materialne proizvodnje in da tudi na teh dveh segmentih porabe pripravi predlog konkretnih aktivnosti za zmanjševanje. Le na tak način bo mogoče ob upoštevanju celovitega pregleda porabe ugotavljati prioriteto in možnosti za nadaljnje razbremenjevanje gospodarstva (usoda 0,75 % davka iz OD, za katerega je bilo ob uvedbi zagotovljeno, da bo le trenutni vir?). Ob tem pa naj bi se ocenila tudi ustreznost višine vseh ostalih obveznosti delovnih ljudi in občanov (prispevek za stavbna zemljišča, za zaklonišča, davki od stavb in podobno) v vidu proučitve možnosti njihovega zmanjšanja.

Oba predsedstvi sta tudi predlagali, da Izvršni svet bilanco SIS družbenih dejavnosti dopolni s pregledom porabe sredstev

Predsedstvi pa nista mogli ni-

VABILO NA SREČANJE BORCEV ŠLANDROVE BRIGADE OB 45-LETNICI NJENE USTANOVITVE, BORCEV ZIDANŠKOVE BRIGADE IN KAMNIŠKO-ZASAVSKEGA ODREDA, AKTIVISTOV KAMNIŠKEGA IN LITIJSKEGA OKROŽJA Z MLADINO

Osrednja prireditev bo v nedeljo, 18. septembra 1988 ob 10. uri v Moravčah pred Partizanskim domom.

Vse borce, aktiviste, mladino in občane vabimo na srečanje in na druge prireditve ob jubileju Šlandrove brigade.

Organizacijski odbor

S četrtim samoprispevkom smo zgradili v kopici objektov prizidek osnovni šoli Dob...

S sredstvi četrtega samoprispevka

Kot je znano, del sredstev, zbranih iz samoprispevka, ostaja v kraju, kjer so sredstva zbrana za krajevne potrebe. Tako so v Ihanu uredili pokopališče. Fotografijo smo posneli pred časom, ko je gradnja šele stekla.

Nesrečam na rob

Kako črn je »Črni« graben?

Trideset let je (in še kakšno čez), ko so gradili cesto skozi Črni graben. Bila je lepa, široka, z mačjimi očesi po sredini — skratka lepota tistega časa.

Pa ne za dolgo. Promet je naraščal iz leta v leto, z leta v leto je hreščala pločevina ob trkih. Odstranili so betonske »konfine«, ti so velikokrat povzročili škodo, ki je drugače sploh ne bi bilo. Toda hreščalo je še naprej. Zadnje čase prav grozovito. Ta graben čedalje bolj opravičuje pridevnik »črni«. Kako le ne bi! Skoraj ni dneva, da ne bi zavijala sirena reševalca, gasilca ali milice. Dež zaprši — in kot po pravilu, čez 20–30 minut že žvižgajo predirljive sirene. Nesreča kajpak! Nesreča, ki ni ustavila samo avtomobila, ustavila je tudi življenja in nič kolikokrat sirena zavija zaman. Življenja ugašajo, predno pride pomoč. Eden, dva, trije hkrati!!

Res, to je dobesedno Črni graben. Skoraj ne bi verjel, da obstaja še kak meter te ceste, da ne bi tu ugasnilo življenje starčka, ki v svoji gluhoti in slabemu vidu spregleda hrumeči tovornjak, otrok, ki jih je razposajenost zanesla. Minute, red delavnikom, ki so navidez tako pomembne, povzročajo, da kdo sploh ne pride več na delo. Nešteto je vzrokov, tako banalnih kot tistih, katerim se reče človeški faktor — prehitra vožnja, alkohol. So tudi takšni — spolzko cestišče, poledica.

Koliko časa še Črni graben? Moram reči, da sem s to cesto »gor rastel«. Še ko

so jo delali, sem se vozil s tistimi parnimi valjarji. Joj, kako je bilo imenitno. Potem pa promet — vsako leto večji, z večjimi avtomobili, hitrejšimi, tovornjaki velikani — tranzitni in turistični.

Zrtev je tudi vsako leto več, brezdušna statistika jih beleži žal vse več. Kaže, da res samo beleži, vidnega napredka ni videti. Cestna afera 1970 me je našla v vojski in lahko rečem, da je takrat »sestaneč obsodbe« v daljnem Pirotu padel v vodo, tako da takrat tej cesti nisem kar prida pomagal. Mogoče samo v toliko, da sem obnovil geografijo in pomen ceste za JUGOSLOVANSKO gospodarstvo in turizem. Takrat še nihče ni slišal, ali celo videl, bog ne daj, te ceste, da o prometu niti ne govorim.

Klavrno se je počutil predsedujoči in splavala je po vodi »enoglasna« kritika nekega nespametnega početja Slovencev. To je (mogoče) tudi pomagalo, da nikakor nisem dobil »nagradnog odsustva«, čeprav je bila enota med najboljšimi. To niti ni bistveno, bistveno je to, da celih 18 let kasneje cesta ostaja ista, z več prometa in več žrtvami. Cesta ostaja — aorta in vena Jugoslavije — tudi čedalje bolj luknjasta, valovita, devetkrat preozka za tisoče in tisoče vozil. Takrat, v začetku, je v celem dnevu prepelja cesta toliko avtomobilov, kot danes v eni sami samcati uri.

Vsak dan se vozim po njej in ker jo poznam, tako tudi vozim, toda tudi vsak dan se sprašujem, ali jo bom jutri srečno prevozil. Nato me opominja nešteto nevarnih situacij skozi katere sem dosedaj varno prišel. Bo jutri piskajoči reševalec hitel pobirati mojega ranjenega otroka? Bo spet kriv »človeški faktor«?!!

Po vsej verjetnosti ho — kriv človek, kriv posameznik, voznik, ki mogoče niti ne bo mogel preprečiti nevarne situacije, ki mu jo je pripravila cesta. Cesto z ovinki, vpregami in traktorji, ozkimi križišči. Cesto brez steze, oziroma pločnika za pešce, nerazsvetljeno skozi naselja, z zgubljenim in spolzkim cestiščem, luknjami, neoznačenimi prehodi.

Pred tridesetimi leti je bila to lepota, prilagojena za tedanji promet. Danes je kot starka, toda zdržati mora več kot postavna mladenka.

Družba, kje si? Družba, to smo mi, ampak prav vsi. Denarja ni, baje. Pravim baje! Tudi pri tem se nekaj dá storiti. Ceno bencina naj bi v Sloveniji povečali za 100 din pri litru. Mislite, da bo to spet »cestna afera«? Skoraj gotovo ne!

Dam teh 100 din, takoj. S tem morda obvarujem sebe in potomce. Dam, toda šele, ko bodo vsi avtomobili v Jugoslaviji res plačevali cestno takso, ko bo cestni dinar pri gorivu res cestni in ne »budžetni« dinar. Dam, ko bodo tuji prevozniki plačevali dejansko ceno prevoza po tej cesti pri tranzitu. Ker dajem sebi in drugim. Dam tudi Hrvatski, ki bo imela od turizma večji devizni priliv in »da bog da«, bom posredno tudi sam imel nekaj od tega. Do takrat pa bom še vedno »vozil« glavo v torbi.

Čustveno sem napisal in to namenoma, pomagalo tako in tako ne bo nič. Kot vedno. Črn pesimizem me preveva. Zato, ker ne moremo npr. razširiti križišča pri Tosami, tudi zaradi neumnih predpisov, ki smo jih »samoupravno« določili, zaradi pomanjkanja denarja, kateremu sem najmanj kriv in zaradi odtujenega odnosa do sočloveka. Še naprej bodo karamboli, zbrala se bodo zijala, dana bo snov za pogovor in — pri tem bo ostalo.

Povem pa vam, da bi ob takem prometu, tolikšnim žrtvam in skrivljeni pločevini, invalidom, ki jih je naredila, imeli kaj storiti. Če bi vse to preračunali, bi ta cesta lahko bila pozlačena.

Še bo ostal »Črni graben«, ker življenja nimajo cene, tudi ne zlomljeni udi in invalidnosti, ker to plača zdravstvo (?!?!), ki je tudi družbena lastnina. Kolikšna je cena v črno odete družine. Tega statistika ne zaznamuje — pa bi lahko.

Bi vsaj vedeli, kako črn je ta Črni graben!

Milan Drčar

Za učence, ki znajo in hočejo — več . . .

Domžalska skupnost osnovnih šol je v sodelovanju z Zavodom za šolstvo (organizacijska enota Ljubljana) pripravila od 23. junija do 2. julija posebno obliko izobraževanja za učence osnovnih šol občine, ki hočejo, znajo in zmorejo — več kot ostali. Sredstva za to obliko izobraževanja 27 učencev z 9 osnovnih šol naše občine je prispevala Raziskovalna skupnost. Za to izobraževalno obliko so določili učence, ki imajo nekoliko višje splošno znanje in ki so se na različnih tekmovanjih (regijskih, republiških) dobro uvrstili.

Kot nam je v razgovoru povedala Irma VELJIČ, pedagoški svetovalec razrednega pouka na

Irma Veljič

Eva Karadžija, prof. fizike in matematike, mentor:

Z delom na terenu smo se lotili preverjanja veljavnosti kontinuitetne enačbe. Določili smo ploščino preseka (profila reke) in sicer na dveh mestih. S PITOPRANDOVO cevjo smo določili povprečno hitrost vode, katero smo izmerili na več mestih.

Aleš Vidic, učenec 7. razreda OŠ Jurij Vega Moravče:

V šoli še kar uspevam v matematično tehničnih predmetih, zato mi je doma elektrotehnika prijeten konjček. Doma vedno kaj popravim, če se kaj pokvari: kak likalnik, radio ali kaj podobnega. Prostega časa nimam veliko, tedaj pa preberem kak pustolovski roman. Tukaj mi je všeč narava, uživam pa v poskusih, ki jih v obilni meri opravljamo.

Niko Smrekar, učenec 7. razreda OŠ Edvarda Kardelja Trzin:

Tudi mene najbolj privlači naravoslovno-matematični predmeti, saj vedno zveš kaj zelo zanimivega iz narave. Najbolj »objrajtam« matematično, kemijo, zemljepis, zgodovino, od profesorjev pa tovariša Bojana Peska in tovarišico Majdo Ipavec.

Jurij Žurej, učenec 8. razreda osnovne šole Martin Koželj Dob:

Še najbolj so mi ležali predmeti kot sta matematika, fizika, pa tudi zemljepis in zgodovina. Tukaj so mi všeč arheologija, različna merjenja, analiziranje, kjer se uporablja lupa, orodje, šestilo, ravnila. Moram reči, da je bolj zanimivo, kot pa sem pričakoval.

Zavodu za šolstvo so za to delo pridobili izredno dobre strokovne sodelavce — mentorje in njihove pedagoške svetovalce. Tako so bili v delu z mladimi Eva KARAŽIJA z osnovne šole Jurij Vega Moravče (svetovalec Vinko UDIR), Mojca KANDUSCHER z osnovne šole Šlandrove brigade (svetovalec Irena PERENIČ), v Bohinjski Bistrici so dobili mentorico Miro ŽEMVA, njen asistent pa je bil učenec Marko Slapar, ki se je v tej izobraževalni obliki lani že lepo izkazal. K sodelovanju so povabili tudi znane sodelavce Metoda Vojvoda s Pedagoške akademije, dr. Timoteja Kniflica iz Narodnega muzeja v Ljubljani, Petra Skoberneta z republiškega zavoda za varstvo narave ter druge. Delo je potekalo tako v učilnicah, kot na terenu; bilo je aktualno, pestro, informacijsko poglobljeno, kljub zelo mlademu avditoriju. Učence je zlasti pritegnilo zbiranje vzorcev na terenu, njihovo analiziranje, vse pa se je končalo s pripravo ustreznih, računalniško obdelanih poročil.

Uroš Brojan, učenec 7. razreda OŠ Josip Broz Tito:

Meni sta najbolj všeč fizika in matematika, pa biologija tudi. Tukaj se mi zdijo najzanimivejše raziskave vode, poskusi z njo. Izdelali smo tudi mlinček, pa sem se ob tem zvrnil v hladno vodo. Ukvarjam se tudi z računalništvom, rad pa imam tudi modelarstvo, nimam pa časa zanj. Morda ga bo kdaj kasneje . . .

Alenka Raspet, učenka 7. razreda OŠ Šlandrove brigade:

Tu mi je zelo všeč narava in to, da smo se lotili tako uporabnih stvari. Z zanimanjem vsi spremljamo pouk, ki je zelo kvaliteten. Sama sem z velikim zanimanjem spremljala fizikalne poskuse valovanja. Ni mi žal, da sem se odločila priti v Bohinjo.

Mojca Kanduscher, OS Šlandrove brigade, mentor skupine za biologijo:

Trenutno opravljamo analizo vode kot osnovnega življenjskega biotopa. Skupina, ki jo vodim, šteje deset članov, vsi pa so prizadevni in za raziskave zelo zagnani, tako da je prijetno delati z njimi. Nabiranje vzorcev, mikroskopska obdelava, določanje rastlinskih in živalskih vrst, vse to daje osnovo za določitev stopnje onesnaženosti vode.

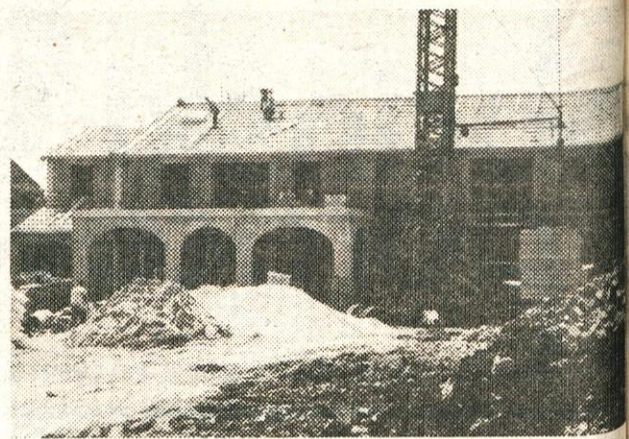

Suzana Prelovšek, učenka 8. razreda osnovne šole Radomeljske čete:

V osnovnošolskem študiju sta me najbolj veselili matematika in angleščina. Ker sem znanja še vedno potrebna, sem se prav rada udeležila te izobraževalne oblike. Najbolj sta mi všeč arheologija in kemija, pri obeh predmetih smo delali poskuse, ki so bili zelo zanimivi.

Počitniški dom na Krku

Mladi Domžalčani ne bodo več v nedogledu gostovali s kolonijami in drugimi oblikami letovanja skupin (šol, vrtcev itd.), na morju v različnih tujih objektih v pogojih, ki so jih narekovali drugi. V vasi Vantačici na otoku Krku (v neposredni bližini Malinske) je tik pred otvoritvijo jemno lep počitniški dom, ki smo ga Domžalčani v tem kraju zgradili za letovanje oziroma za potrebe po počitniških zmogljivostih.

Dom, ki ga je zgradilo GP Graditelj Kamnina, stoji na prostoru ca. 4000 kvadratnih metrov, ki je maj streljaj od morja. Dom, ki bo lahko sprejel ca. 100 letovalcev, je bil zgrajen v rekordnem času (120 delovnih dni), zagotoviti pa bo treba varen dostop do morja in urejeno plažo. O samem gradnji, o pogojih obratovanja ter o ostalih zanimivostih v prihodnji številki, kajti po planu bo v njem letovali prvi otroci že 3. septembra.

OPTIK
vida golavšek
kidričeva 30
mengeš

Novo v občinski sindikalni organizaciji . . .

NAJMANJ: ZAJAMČENI OSEBNI DOHODEK

Predsedstvo Občinskega sveta ZSS Domžale je na svoji julijski seji sprejelo sklep, da se od vodstev delovnih organizacij, koder je za normalen delovni čas in normalen delovni učinek OD manjši od 300 tisoč din, da se takim delavcem izplača najmanj zajamčeni osebni dohodek, ki pa znaša 323 tidoč din (seveda le za doseganje normalnih delovnih rezultatov v polnem delovnem času).

V občinskih sindikatih so ugotovili, da je takih delovnih organizacij, koder so prejemki še pod 300 tisoč — še 13.

Zvedeli smo, da je bila akcija Občinskega sveta ZSS v omenjenih kolektivih uspešna . . .

ZAPOSLITEV ZA VSE

S pričetkom novega šolskega leta, kljub restrukturnim ukrepom na področju šolstva ugotovljajo, da ne bo večjih problemov v zaposlovanju delavcev, ki naj bi v šolstvu pomenili t.i. ekonomski višek. Z dosedanjim izvajanjem zakona, s strpnim in razumnim prerazporejanjem delavcev

s šole na šolo bodo lahko pokrili vse kadrovske potrebe in uporabili kadre, ki so na voljo. Seveda pa bo potrebno pri zagotavljanju zaposlitve predvsem za delavce, ki so doslej opravljali dela v šolskih kuhinjah, navezati stike z ostalimi delovnimi organizacijami v naši občini.

KAKO URESNIČUJEMO KADROVSKO POLITIKO?

Na sindikatih so pregledali o uresničevanju kadrovske politike v občini. Ugotovili so, da bomo morali v sleherni temeljni sredini na čelu z vsemi sindikalnimi dejavniki več konkretnije skrbi nameniti:

— kadrovanju vodilnih in vodstvenih delavcev
— kadrovanju strokovnih delavcev, ki bodo sposobni aktivirati razvoj posameznih dejavnosti v konkretnem podjetju.

Do takih ljudi v preteklosti ni bilo ustreznega posluha, pa tudi njihovemu kadrovanju nismo posvečali pozornosti.

O POSLEDICAH UKREPOV

O posledicah ukrepov na področju gospodarstva, splošne in skupne porabe sta pred zasedanjem občinske skupščine spregovorili predsedstvi OK SZDL in sindikata. Izdelali sta skupna stališča. V celoti so bili podprti vsi ukrepi, ki jih je pripravil izvršni svet SO Domžale v zvezi z razdelitvijo finančnih sredstev SIS družbenih dejavnosti v letu 1988. Ker je v tem trenutku nemogoče oceniti učinke delovanja posameznih ukrepov, bomo morali kontinuirano ugotavljati posledice posameznih ukrepov, predvsem pa to velja za zdravstvo in šolstvo.

Da bi ugotovili prednostno posamezne aktiv-

nosti v družbenih dejavnostih in da bi še naprej razbremenjevali gospodarstvo, mora IS pripraviti celovito bilanco sredstev občinskega proračuna in SIS materialne proizvodnje. Na podlagi te bilance pa bo moč videti, kje je še prostor za racionalizacijo (zmanjševanje porabe).

Zaradi hitre rasti cen, stagnacije osebnih dohodkov in višje udeležbe občanov v zdravstvu in šolstvu mora skupščina oceniti ustreznost višine vseh obveznosti občana (prispevki za stavbna zemljišča, prispevki za zaklonska, davki od stavb . . .).

Da bi skušali z enotnih temeljev razreševati vprašanja socialno varstvenih pravic občanov, smo v občini predlagali ustanovitev skupnega odbora za uveljavljanje socialno varstvenih pravic občanov.

KAJ PRIPRAVLJAJO . . .

V občinski sindikalni organizaciji poteka več aktivnosti, med njimi naj naštejemo samo najpomembnejše.

— Pripravljeni so delovni gradivo s konkretnimi zahtevki in predlogi kako in na kakšen način razreševati vprašanja ekonomskih in tehnoloških presežkov delovne sile v občini.

Za uresničevanje ukrepov in predlogov želijo pridobiti širšo podporo predvsem v IS občine Domžale, ker gre za ukrepe, ki jih bo sprejemal prav izvršni svet.

— Predlog za spremembo zakona o začasnem omejevanju sredstev za izplačilo osebnih dohodkov,

— operacionalizacijo sklepov in stališč razširjene seje republiškega sveta,

— revalorizacijo zajamčenega osebnega dohodka z rastjo življenjskih stroškov.

Štab 2. bataljona Šlandrove brigade oktobra 1943 (prvi z leve Mirko Jerman, kasnejši komandant brigade).

Na Limbarski gori so 30. septembra 1978 odkrili spominski kamen na kraju preureditve Šlandrove brigade.

Ob 45-letnici ustanovitve Šlandrove brigade

Ustanovitev VI. SNOUB Slavka Šlandra 6. avgusta 1943 na Šipku nad Blagovico iz treh bataljonov dotedanjega Kamniško-savinjskega odreda je bila rezultat uspešnega razvoja narodnoosvobodilnega gibanja spomladi 1943 zlasti na zahodnih območjih IV. štajerske operativne cone. Brigadni politični komisar Mitja Ribičič-Ciril je na slovesnosti na Šipku poudaril, da je ustanovitev prve gibljive enote na območju IV. operativne cone pomembna vojaška prelomnica, ki omogoča prehod na večje vojaške akcije, na drugi strani pa bo brigada s svojo aktivnostjo tudi vplivala na okrepitev samozavesti in pripravljenosti ljudi, da se kljub hudemu nemškemu nasilju množično vključijo v Osvobodilno fronto. Ustanovitev Šlandrove brigade je bila torej eden pomembnih temeljev za razmah narodnoosvobodilnega gibanja na Štajerskem in v kamniškem okrožju.

Glavni štab NOV in PO Slovenije je glede na pričakovano kapitulacijo italijanske vojske ukazal Šlandrovi brigadi, naj se vključi v XV. divizijo na Dolenjskem. Po hudih bojih v drugi polovici avgusta 1943, zlasti na Moravškem, so Šlandrovci svojo prvo bojno nalogo uspešno izpolnili in se preselili na Dolenjsko. Tu so nato sodelovali pri osvoboditvi Novega mesta, razoroževanju italijanske vojske, izvajanju množične mobilizacije v NOV in nato pri zavarovanju osvobojenega ozemlja pred prvimi nemškimi vdori. Brigada je te svoje naloge izpolnila tako uspešno, da jo je glavni štab NOV in POS razglasil za udarno.

Preureditev Šlandrove brigade na Limbarski gori

Položaj ob kapitulaciji Italije je terjal osredotočenje glavnine slovenske narodnoosvobodilne vojske na območjih, ki jih je zasedel italijanski okupator. Razmere po razorožitvi italijanske vojske in po izbojevanju obsežnega osvobojenega ozemlja v Ljubljanski pokrajini in na Primorskem pa so prisilile nemškega okupatorja, da je poslal tja vse svoje sile, razen tistih, ki jih je nujno potreboval za zavarovanje krajev in pomembnih objektov. Zaradi velike oslavitve sovražnikovih postojank so bile ugodne možnosti za uspešno partizansko dejavnost na Štajerskem in na Gorenjskem, s katero bi lahko razbremenili nemški pritisk na enote NOV in POS na dotedanjem italijanskem okupacijskem območju Slovenije. Zato je glavni štab NOV in POS pohitel z ukrepi za preureditev narodnoosvobodilnih enot na Štajerskem. Tako je 18. septembra 1943 obnovil IV. operativno cono, ki jo je ukinil ob ustanovitvi Šlandrove brigade, in ji dal nalogo, da s svojimi enotami »tudi na Štajerskem izvede nov razmah naše borbe.«

Ker so po odhodu glavnine štajerskih narodnoosvobodilnih enot na Dolenjsko ostali na območju IV. operativne cone le Kamniška, Savinjska, Kozjanska in Koroska četa, del Pohorskega bataljona ter minerski vod v Zasavju, iz teh enot je glavni štab NOV in POS predvidel ustanovitev Štajerskega odreda, je štab IV. operativne cone predlagal, da se z Dolenjske čimprej vrne na svoje prvo operativno območje Šlandrova brigada in da se pospeši pošiljanje orožja ter razstreliva na Štajersko. Končno se je glavni štab NOV in POS 21. septembra odločil, da takoj pošlje na Štajersko en bataljon Šlandrove brigade ter njen štab, skupaj okrog 150 borcev, iz glavnine šlandrovcev pa je sklenil na Dolenjskem ustanoviti XII. slovensko narodnoosvobodilno brigado. Sklenil je tudi, da bo posebna četa prenašala na Štajersko orožje in strelivo, ki so ga zaplenili italijanski vojski. Glede na to je zadolžil štab IV. operativne cone, naj zaenkrat takoj formira le eno brigado, vse enote na Štajerskem pa naj nemudoma preidejo v splošno ofenzivo. Ta odločitev je bila v tedanjem položaju najboljša. Odhod enega bataljona šlandrovcev z Dolenjske ni pomenil bistvene okrnitve številne moči XV. divizije, na Štajerskem je njegov prihod veliko pomenil, pošiljke orožja pa so štabu IV. operativne cone omogočale izboljšanje udarne moči enot in njihovo številčno okrepitev z novo mobilizacijo.

Novi štab IV. operativne cone (komandant Franc Poglajen-Kranjc, politični komisar Boris Čizmek-Bor in od 21. septembra Mitja Ribičič-Ciril) si je v sodelovanju s pokrajinskim komitejem KPS (sekretar Peter Štante-Škala) prizadeval povej-

glavnega štaba NOV in POS o preureditvi in novi taktiki narodnoosvobodilnih enot na Štajerskem čimprej izpolniti, njegov prvi in najpomembnejši ukrep pa je bilo preosnovanje Šlandrove brigade. Bataljon Šlandrovcev, ki so ga določili za vrnitev na Štajersko, je odšel na pot 22. septembra iz Mokronoga. Borci so nosili s seboj tudi veliko rezervnega orožja in streliva. Po poslovlilnem mitingu v Stični so se napotili proti nemško-italijanski meji in Savi, ki je zaradi hudega deževja močno narasla. Kljub tej težavi in spopadu z nemško zasedo je v noči na 27. september večina šlandrovcev uspešno prebrestila Savo, od koder so se napotili proti Veliki vasi, kjer jih je pričakal štab IV. operativne cone.

Že pred njihovim prihodom sta Poglajen in Čizmek 25. septembra iz vseh manjših enot med Zasavjem in Savinjsko dolino ustanovila Zasavski in Kamniški bataljon. Tako je imel štab IV. operativne cone za načrtovano preureditev Šlandrove brigade na voljo tri bataljone z okrog 300 borci. Na sestanku z njenim štabom (komandant Janko Sekirnik-Simon, politični komisar Josip Berkopec-Mišelj) 27. septembra so se dogovorili, da bo imela brigada kot pglavitno nalogo rušenje komunikacij ter mobilizacijo predvsem v industrijskih središčih, operirala pa naj bi zaenkrat na kamniškem in savinjskem območju.

Štab brigade je nato izdal vsem trem bataljonom povelje naj se zaradi preureditve premaknejo na Limbarsko goro. Že 29. septembra zvečer sta v taborišče bataljona šlandrovcev v Vodica na Limbarski gori prišla Kamniški in del Zasavskega bataljona. Njegova prva ali Savinjska četa se je na poti na zborna mesto zadržala zaradi napada na postojanko v Radmirju, ki jo je 30. septembra zjutraj brez žrtev zasedla. V spopadu sta bila dva policista ubita, večina pripadnikov policijske šolske posadke se je šavnjski četi prostovoljno pridružila, borci pa so si priborili tudi izredno bogat plen v orožju, strelivu in vojaški opremi. Ta drzna in uspešna akcija

je bila izvedena prav na dan preureditve Šlandrove brigade.

Štaba IV. operativne cone in brigade ter vse enote so se 30. septembra premaknile proti vrhu Limbarske gore na 1 ristavo. Na sestanku conskih in brigadnih funkcionarjev so se dogovorili o razporedu borcev po enotah in o poveljniškem kadru posameznih bataljonov. Štab brigade je nato v pisnem povelju, ki so ga Nemci zaplenili teden dni kasneje ob akciji šlandrovcev v Rečici in je ohranjen v nemškem prevodu, določili, da mora 1. bataljon, ki je prišel z Dolenjske in je imel največ borcev, poslati tretjemu, to je Kamniškemu bataljonu, eno četo 30 mož s starešinskim kadrom, 4 strojnice, 2 minomete, avtomatsko orožje in strelivo, prav tako pa je moral poslati nekaj orožja s strelivom tudi prištabni enoti. Vsak bataljon naj bi imel po preureditvi po tri čete, vsaka četa pa naj bi bila razdeljena na dva voda. Štab brigade je ob 14. uri sklical na sestanek v župnišče na Limbarski gori vsa bataljonska poveljstva, da bi določili nižje starešine in se dogovorili o bližnjih akcijah. Na tem sestanku so izvedli tudi nekatere spremembe v štabih bataljonov, za namestnika političnega komisarja brigade pa so imenovali Jakoba Moleka-Mohorja. Ob napovedani uri so se nato zbrali vsi trije bataljoni na vrtu Trdinove hiše na Pristavi, kjer sta o pomenu preureditve in o nalogah brigade govorila conski politični komisar Ribičič in brigadni politični komisar Berkopec.

Ofenzivni polet Šlandrovcev jeseni 1943

Tako preurejena brigada, ki je bila tudi izredno dobro oborožena, saj je imela poleg

zahodnem delu Štajerske in v kamniškem okrožju. S spretno kombinacijo brigadne in odredne taktike je štab brigade lahko izvajal velike akcije, takoj po njih pa je z dekoncentracijo brigade dosegel, da je sovražnik občutil partizansko moč na vsem obširnem operacijskem območju med Zasavjem in Savinjsko dolino. Zelo pomembne so bile zlasti njene akcije na cesti Ljubljana—Celje in železniški progi Laze—Zidani most, izhodišče zanje je bila zlasti Moravska dolina, ter sistematični napadi v Gornji Savinjski dolini, kjer je uničila štiri sovražnikove postojanke. Prve so oteževale nemoteno premeščanje nemških enot in vojaškega materiala, druge pa so terjale aktiviranje dveh bataljonov vermansafta, ker so bile brez te okrepitve v nevarnosti vse orožniške postojanke v Gornji Savinjski dolini. Vermani so pokazali pri zasledovanju brigade veliko prizadevnost, vendar niso dosegli niti najmanjšega uspeha. Brigada je tudi zelo uspešno mobilizirala in se številčno tako okrepila, da je lahko poslala kadrovske pomoči Kozjanski četi in Koroskemu bataljonu, z izdvojitvijo enega bataljona pa je omogočila tudi ustanovitev Pohorskega odreda. Tako je torej pomembno prispevala k razmahu vojaške aktivnosti na vsem območju IV. operativne cone.

Te svoje številne naloge pa je Šlandrova brigada lahko izpolnjevala zlasti zato, ker je operirala na območju, kjer je imela najboljše pogoje za delovanje. Poudariti moramo, da so bila tedaj kamniško, litijsko in savinjsko okrožje glede organiziranosti prebivalstva v odborih OF ter množičnih organizacijah najboljše na območju IV. operativne cone. Brigada je s svojimi uspehi olajšala delo ilegalnih političnih de-

Štab Šlandrove brigade s kurirji in zaščito septembra 1943 v Stični pred odhodom na Moravsko (v sredini sedijo politični komisar Josip Berkopec-Mišelj, komandant Janko Sekirnik-Simon in načelnik štaba Tomaž Šlapar-Tugo).

operativne cone za načrtovano preureditev Šlandrove brigade na voljo tri bataljone z okrog 300 borci. Na sestanku z njenim štabom (komandant Janko Sekirnik-Simon, politični komisar Josip Berkopec-Mišelj) 27. septembra so se dogovorili, da bo imela brigada kot pglavitno nalogo rušenje komunikacij ter mobilizacijo predvsem v industrijskih središčih, operirala pa naj bi zaenkrat na kamniškem in savinjskem območju.

Štab brigade je nato izdal vsem trem bataljonom povelje naj se zaradi preureditve premaknejo na Limbarsko goro. Že 29. septembra zvečer sta v taborišče bataljona šlandrovcev v Vodica na Limbarski gori prišla Kamniški in del Zasavskega bataljona. Njegova prva ali Savinjska četa se je na poti na zborna mesto zadržala zaradi napada na postojanko v Radmirju, ki jo je 30. septembra zjutraj brez žrtev zasedla. V spopadu sta bila dva policista ubita, večina pripadnikov policijske šolske posadke se je šavnjski četi prostovoljno pridružila, borci pa so si priborili tudi izredno bogat plen v orožju, strelivu in vojaški opremi. Ta drzna in uspešna akcija

pušk in samokresov še 10 minometov, 24 puškomitraljezov in 21 brzostrelk, je torej začela uspešno izpolnjevati svoje ofenzivne naloge. Savinjski in Zasavski bataljon sta štiri dni zaporedoma uničevala telefonske in telegrafske naprave ob cesti Domžale—Celje v Črnem grabnu ter prekinila zveze med Gorenjsko in Štajersko, Kamniški bataljon pa je v noči na 5. oktober požgal štiri železniške postaje ob progi Domžale—Kamnik in jo zaminiral. Te velike in drzne sabotažne akcije ter uničenje postojanke v Radmirju so bile začetek velikega dvoipolmesečnega ofenzivnega poleta Šlandrove brigade, ki so ga šele sredi decembra 1943 prekinile hajke enot 14. in 19. SS policijskega polka na Štajerskem in Gorenjskem, kamor sta prišla po končani nemški ofenzivi na Primorskem in v Ljubljanski pokrajini. V obdobju njevanje trajanja jeseni 1943 je Šlandrova brigada uspešno izrabila oslabilenost nemških sil in ugodne politične razmere ter med vsemi slovenskimi brigadami izvedla največ ofenzivnih akcij.

Brigada je že prvi mesec po preureditvi popolnoma spremenila razmere v jugo-

lavcev pri širjenju in utrjevanju partijskih in frontnih organizacij, te pa so olajševale borcem izvajanje njihovih nalog s skrbjo za prehrano, veliko pomoč pa so jim nudili tudi pri mobilizaciji in obveščevalni službi. Šlandrova brigada se je uspela z organizacijami KPS in OF na terenu bolj povezati kot druge operativne enote ter razviti z njimi različne oblike sodelovanja in medsebojne pomoči. Vodilni okupacijski funkcionarji so v svojih poročilih jeseni 1943 ugotavljali, da so zlasti na operacijskem območju Šlandrove brigade brez moči in da je dejavnost »banditov« doseгла višek. Prav povelje generala Erwina Rösenerja 21. decembra 1943 za ofenzivo 14. in 19. SS policijskega polka, v katerem je uvodoma razčlenil tudi uspehe narodnoosvobodilnih enot in razpoloženje prebivalstva za OF, je tudi novo priznanje o uspešnem razvoju NOB v Štajerski operativni coni jeseni 1943, h kateremu je tehten delež prispevala Šlandrova brigada. Tudi iz velikih hajk na prelomu 1943/44 se je brez žrtev izvila iz svojega dotedanjega operacijskega ozemlja na Korosko.

Miro Stiplovshek

Kanalizacija na Škrjančevem: — gospodarnost pa taka!

Po dolgih letih čakanja na gradnjo kanalizacije je prišla na vrsto tudi vas Škrjančevo. Glavni kanal, ki je bil zgrajen že leta 1979, pride s Količevega po desni strani ceste, na Škrjančevem zavije na levo in nad papirniškimi rezervoarjem prečka Mlinščico ter po Bolte-zovem produ pride v Radomlje.

Ze takrat smo se vaščani čudili, zakaj glavni kanal poteka zunaj naselja in je bil skozi vas zarisan le stranski priključek. Če bi glavni kanal potekal po cesti in v severnem delu vasi zavil čez Mlinščico v Radomlje, bi prihranili skoraj 400 metrov kanala in Škrjančani bi že takrat lahko naredili priključke.

Se večje čudo pa je tole. Cesta skozi Škrjančevo je bila leta 1962 izredno slabo zgrajena. Na zelo različno osnovo (ob izkopanem jarku lahko vidimo — nekeje sama prodnata nasipina z dobro pedjo zemlje, drugod en meter debela plast zemlje ali pa je pod polmetrsko plastjo zemlje še pol metra mivke) je bilo za novo cesto vse premalo nasute podlage. Vse pretenko je bila položena tudi plast asfalta. Zato se je cesta na nekaterih predelih kmalu začela usedati, po desetih letih pa je bila že vsa razpokana. Vsako pomlad pa so velike jame »rasle« kot gobe po dežju in kolesarji so morali voziti pravi slalom.

Po večletnem moledovanju, da je cesta nemogoča, je kar čez noč prišla rešitev, četudi so bila istočasna opozorila, da je kanalizacija še odprta. Na staro podlago, ki je izgledala kot strgana beraška malha, je bila položena primerno debela plast asfalta in dobili smo res lepo in gladko cesto. Posebno se je je razveselilo nekaj stotin kolesarjev, ki delajo v bližnjih tovarnah.

Po dveh letih obnovljene ceste pa »smo« se lotili kanalizacije. Po vsem normalnem svetu najprej položijo kanalizacijo, na useden in utrjen sloj pa pride asfalt. Pri nas pa takole mečemo denar skozi okno!

Cesta skozi Škrjančevo je prometno zelo obremenjena — dnevno gre okoli 3000 do 4000 osebnih avtomobilov, 200 do 300 tovornjakov, 60 do 70 avtobusov, številni traktorji in drugo.

Vaščani godrnjajo, ker gradnja poteka vse prepočasno. V sodobno in gospodarsko urejenem svetu takele gradnje delajo najmanj po dva »šihita«, pri nas pa težki gradbeni stroji delajo samo po nekaj ur na dan. Pametni gospodarji znajo take stroje kar najbolj izkoristi.

Takole gradijo kanalizacijo na Škrjančevem. Kako poteka ta gradnja, lahko vidite tudi v pisani besedi.

stiti in bi takole gradnjo opravili v enem tednu, naša ekonomičnost pa za to predvideva približno štiri tedne. Odnosa do dela in družbenih sredstev res ne moremo pohvaliti.

Do zdaj, ko je bilo vreme suho, je še kar šlo, le motoristi so po dvoriščih, okoliških vrtovih in njivah dvigali prah, zdaj nas pa verjetno čaka blato.

Vaščani težko čakamo. Z avtomobilom ne moreš na cesto, še huje pa je za kmete, ko ne morejo dovažati krme in odvažati mleka v mlekarne, razen prek vrtov in njiv, da o drugih nujnih vožnjah sploh ne govorimo.

Za nameček je prišlo še do okvare na vodovodu. Menda iščejo počeno cev, menda so ljudje porabili preveč vode. Kakorkoli že, dostojno bi bilo, da bi nekajdnevno zaprtje vode (četudi na dve uri za pet minut priteče) javno objavili, ne pa da se človek v soboto zvečer po celodnevem delu ne more okopati in teka okrog sosedov, če kaj vedo, kaj je z vodo.

Kako so avtomobilisti navajeni voziti po naši lepi (do zdaj) cesti, pa še tole. Že prvi večer se je v cestno zaporo zaletel kombi, in razbil luč, četudi trije prometni znaki opozarjajo, da je cesta na Škrjančevem zaprta. Na splošno tu vozijo s 70 do 80 kilometri na uro, četudi je omejitveni znak za 40 km. Kaže, da prometni milici še ne manjka denarja!

Škrjančan

Je bela cesta uglajena

Cesto najprej asfaltiral, pol zarisal črtico, velik graben not zarezal za kanalizacijo.

Na Škrjančevem »se«? dela veledraga stvarčica,

raji bo pa tenka pela, ko vse tole plačat ma.

Kaj zanamci bodo djali?! Čudni časi so bili: samou(za)pravljajevani, z gospodarstvom skregani.

Vetrček

Ob krajevnem prazniku so na Podrečju odprli asfaltirane ceste v dolžini skupno 5km. Ceste je odprl predsednik KS Toma Brejca Vir — Franc Zorman.

27. JULIJ praznik krajevne skupnosti Toma Brejca — Vir

Praznik naše Krajevne skupnosti je posvečen zgodovinskemu dogodku organizirane vstaje slovenskega naroda na domžalsko-kamniškem območju.

Ni slučaj, da se ob tej priložnosti srečujejo predstavniki DPO, aktivisti ter vsi krajan, ki v srcu čutijo željo do napredka in razvoja.

Ugotovljeno je, da so največji uspehi tam, kjer se ljudje med seboj poznajo in tam, kjer je prisoten tovariški duh.

V tako številni krajevni skupnosti, kot je naša pa je zato takšno srečanje ob krajevnem prazniku še kako zelo pomembno, saj se različne generacije med seboj že skoraj ne poznajo. Od praznika do praznika pa se vrstijo vedno nove pridobitve.

V zadnjem letu smo pridobili nove asfaltne ceste, in sicer: del ceste Vir—Ihan, del ceste Podrečje—Dob. Obnovili smo del Bukovčeve ceste in ves asfalt na tistih ulicah, koder je bil poškodovan zaradi gradnje kanalizacije.

Za prihodnost pa načrtujemo, da bomo asfaltirali ulice in ceste, ki so še v makadamu, zgradili varen prehod preko Kamniške Bistrice ob mostu magistralne ceste Ljubljana—Maribor in križišče pri Tosami. V programu imamo tudi izgradnjo nekaj rekreacijskih igrišč ter javno razsvetlavo.

Ob prazniku Krajevne skupnosti Toma Brejca Vir, pa so bila podeljena tudi krajevna priznanja in pohvale ter bronasta priznanja OF najbolj zaslužnim krajanom in delovnim organizacijam.

Priznanja krajevne skupnosti, ki sta jih po-

Ob otvoritvi ceste je spregovoril podpredsednik skupščine KS Stane Rozman, ki je predočil podatke o gradnji ceste. (Foto: V. Majhenič).

delila Janez Leskovec, predsednik skupščine KS, in Gregor Breznik, predsednik KK SZDL Vir, so prejeli:

1. JANEZ LESKOVEC za dolgoletno, vestno in aktivno delo v samoupravnih organih Krajevne skupnosti

2. JOŽE KOVAČ za dolgoletno uspešno pripravljanje hrane na prireditvah Gasilskega društva Vir

3. SLAVKO OSOLNIK za dolgoletno sodelovanje pri prireditvah KPD »Franc Bukovec« Vir

4. MILAN PERKOVIČ za vestno in vzorno delo v Gasilskem društvu Vir

5. MARIJA PAVLI za dolgoletno delo v KO RK Vir

6. MILAN PEVEC za aktivno in požrtvovalno delo v Športnem društvu Vir

7. SLOVENIJA CESTE TEHNIKA LJUBLJANA za uspešno delo pri izgradnji kanalizacije na Viru

Pohvale pa so bile podeljene naslednjim:

1. TINE FURLAN za aktivno in požrtvovalno delo v OO ZSMS Vir

2. FRANCKA IN NIKO KARAKAŠ za lepo urejeno okolje ob stanovanjski hiši

3. DANICA MARUŠIČ za aktivno in požrtvovalno delo v OO ZSMS Vir

4. IVANKA IN FRANC OPAŠKAR za lepo urejeno okolje ob stanovanjski hiši

5. MARJANCA PIRNAT za aktivno in požrtvovalno delo v KO RK Vir

6. HELENA URBANIJA za aktivno in požrtvovalno delo v KO RK Vir

Bronasto priznanje OF pa je bilo izročeno:

1. FRANCKI CERAR za aktivno in požrtvovalno delo v družbenopolitičnih organizacijah Krajevne skupnosti Vir.

Kraj Podrečje, ki je pridobil ob prazniku nove cestne povezave, bomo predstavili že v prihodnji številki.

Odbor za planiranje in svobodno menjavo dela posreduje:

PRIPRAVITE PROGRAME ZA PRIHODNJE LETO

POZIV NOSILCEM KULTURNE AKTIVNOSTI V OBČINI DOMŽALE ZA PRIPRAVO PROGRAMOV ZA LETO 1989 NA PODROČJU GLEDALIŠKE, GLASBENE, LIKOVNE, FOLKLORNE, FILMSKE IN DRUGIH KULTURNOUMETNIŠKIH DEJAVNOSTIH TER NA PODROČJU VARSTVA KULTURNE DEDIŠČINE

Odbor za planiranje in svobodno menjavo dela poziva vse nosilce planiranja, da pripravijo predloge svoje aktivnosti na področju posameznih dejavnosti za leto 1989. Odbor bo obravnaval vse prispele predloge in jih na podlagi kriterijev srednjeročnega plana razvoja kulturne dejavnosti v občini Domžale predlagal skupščini v sprejem. Na področju kulturnoumetniške dejavnosti bomo dajali prednost tistim oblikam, ki bodo dostopne najširši množici delovnih ljudi in občanov ter jih bodo ob tem tudi najkvalitetnejše bogatile. Na področju varstva kulturne dediščine pa bomo prednostno obravnavali tista vprašanja, ki so najnujnejša in v skladu s finančnimi možnostmi Kulturne skupnosti.

Svoje predloge pripravijo:

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ

Za vsako od kulturnih dejavnosti (gledališka, glasbena, likovna, folklorna, plesna in filmska) pripravi ločene predloge.

KNJIŽNICA DOMŽALE

Knjižničarsko dejavnost v občini izvaja Knjižnica Domžale, ki naj pripravi predlog vseh aktivnosti za naslednje leto.

MUZEJ KAMNIK

Muzejsko dejavnost na območju občine Domžale izvaja Muzej Kamnik, ki naj predlaga akcije za leto 1989.

ZAVOD ZA SPOMENIŠKO VARSTVO KRANJ

Zavod naj poleg svoje redne dejavnosti predlaga tudi konkretne varstvene posege na spomenikih.

SAMOSTOJNI KULTURNI DELAVCI

Vsi samostojni kulturni delavci, ki imajo tak status po Zakonu o samostojnih kulturnih delavcih, pripravijo predlog programov po posameznih dejavnostih, in sicer za vsako storitev posebej.

ORGANIZACIJE ZDRUŽENEGA DELA, KRAJEVNE SKUPNOSTI, SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI, DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE, DRUŠTVA, POSAMEZNI OBČANI

Za vsako dejavnost oz. akcijo ali storitev pripravijo predlog ločeno po dejavnostih (likovna, glasbena, folklorna, spomeniško varstvena) in z utemeljitvijo.

S področja založništva naj pošljejo svoje predloge vsi zainteresirani, posebno pa društva, ki ob pomembnejših jubilejih predvidevajo izdajo brošure.

Vsi predlogi morajo vsebovati:

— naziv ter natančen naslov nosilca programa

— natančen naziv izvajalca programa

— kulturno dejavnost, storitev in prireditve, ki jo nosilec planiranja predlaga

— obrazložitev predloga programa

— vire financiranja programa

— specifikacijo izdatkov oz. okvirni predračun (avtorski honorarji, najemnina prostorov, prevozni stroški, propaganda in drugo).

VSE NOSILCE KULTURNIH PROGRAMOV POZIVAMO, DA SVOJE VLOGE POŠLJEJO DO 1. OKTOBRA NA NASLOV: KULTURNA SKUPNOST OBČINE DOMŽALE, LJUBLJANSKA C. 36.

Mengeš se lepo razvija

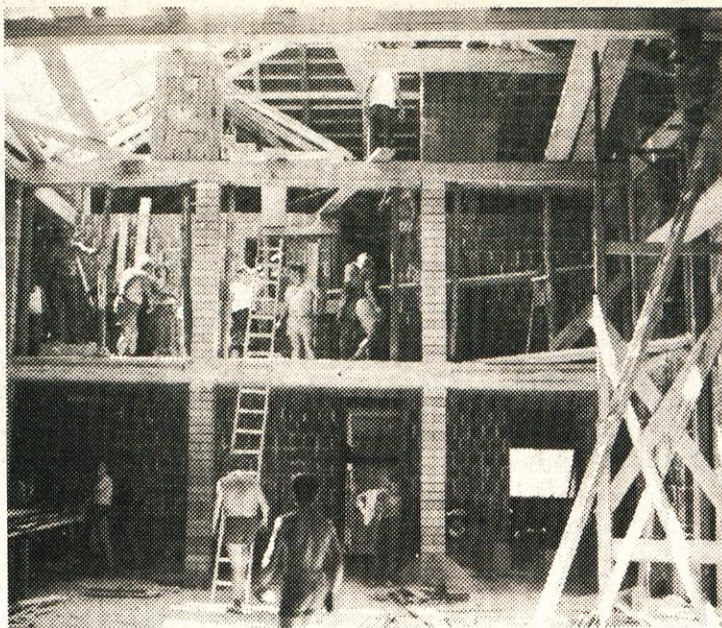
Krajevna skupnost Mengeš in družbenopolitične organizacije Mengeša so tudi letos pripravile v letnem gledališču slovesno praznovanje krajevnega praznika, in sicer na tradicionalni datum pred dnevom borca, oz. pred 8. julijem, ko mengeška krajevna skupnost praznuje v spomin na protestne napisne akcije proti okupatorju v letu 1941. V sporedu so poleg slavnostnih govornikov sodelovali tudi Mešani pevski zbor Svobode Mengeš, Folklorna skupina, Mengeška godba in člani Šolskega kulturnega društva OŠ Matija Blejca-Matevža. Podeljeno je bilo tudi pet priznanj najbolj zaslužnim krajanom, tovariško srečanje pa je bilo zaključeno s tradicionalnim partizanskim golažem in rajanjem, ki je bilo tokrat ob glasbi ansambla »Pop corn« izvedeno s pomočjo mengeških nogometašev.

Slavnostni govor je imela predsednica skupščine KS Mengeš Danica Blejč, ki je opisala, kaj se je v preteklosti iz sredstev samoprispevka zgradilo v Mengšu, hkrati pa je poudarila, da so bila vsa ta sredstva oplemenitena najmanj dvakrat, kar zgovorno priča o prizadevni krajevni garnituri in tudi o razumevanju delovnih organizacij in posameznikov, ki skrbijo, da se ob denarju iz samoprispevka vsak projekt toliko obogati, da je na koncu res nekaj vidnega in da se lahko Mengeš lepo razvija. Nakazala je tudi nekaj nadaljnjih projektov, ki bodo izvedeni v prihodnjem času, s poudarkom na dobri Napredkovi trgovini v prostorih pod KS — kjer bodo imeli vse, razen živil, kot pravijo — v pripravi pa je tudi nekaj nadaljnjih športnih objektov, pridobitev uslužnostnih obrtnikov itd. Skladen razvoj je potrdil tudi predsednik skupščine občine Domžale Peter Primožič.

Krajevna konferenca SZDL in Skupščina KS Mengeš je tokrat podelila pet priznanj, in sicer Jerneju Alešu iz Topol za aktivno delo v družbenopolitičnih organizacijah, še posebej pa za sodelovanje Topol s krajevno skupnostjo, Genovefa Kržan je dobila priznanje za aktivno delo v DPO in društvih, posebno v Planinskem društvu, Anica Pavlovič je dobila priznanje kot aktivna udeleženka NOB za aktivno delo v DPO in društvih, Anton Stopar iz Loke kot aktiven delavec v GD Loka ter DPO in povezavi s KS, priznanje pa je dobil tudi Miro Pogačar, kot aktivni in poštvalni delavec v društvih in organih krajevnosti.

Po govorih in kulturnem sporedu se je razvilo tovariško srečanje, ki ga je premočil dež, vendar so se po plohi obiskovalci začeli vračati in so nekateri ostali vse tja do dveh ponoči, kar tudi priča o dobrem razpoloženju krajanov.

I. Sivec

Tesarska in krovna dela so zahtevala veliko strokovnost, delo pa se je ob pomoči tesarjev Rožičev lepo izšlo, brez vsakršne poškodbe.

V drugi polovici julija so dom krajanov na Žejah spravili pod streho. Nepopisno je bilo navdušenje domačinov, ki so skoraj vsi pristopili k delu.

V slogi raste novi dom...

V ŽEJAH JE VEČ KOT 2000 OBISKOVALCEV PRISOSTVOVALO PROSLAVI 30. OBLETNICE GASILSKEGA DRUŠTVA ŽEJE-TROJICA ŽE V NOVEM DOMU!

Že na predvečer je bila slavnostna seja razširjenega odbora GD Žeje-Trojica, na kateri je predsednik društva Janez Marn pozdravil vse navzoče goste in predsednika gasilske zveze občine Domžale Aleksandra Rihtarja. Ta je v svojem govoru poudaril požrtvovalnost članov in občanov Žej ter okoliških vasi, ki so zgradili udarniško svoj dom. Odlikovanja so prejeli mnogi člani društva za svoje 10, 20 in tridesetletno aktivno sodelovanje. Navzoči so bili skoraj vsi živeči ustanovni člani. Podan je bil pregled važnejših mejnikov v treh desetletjih in nato razdeljena odlikovanja.

je sedaj že v tretji fazi gradnje in se mu vidijo še vse faze posameznih del. Mojestrovina mogočnega dvoranskega lesenega povezavo iz oboke so pod vodstvom Štefana Rožiča ulili udarniki v kalupe, ki jih je izdelal Albin Cerar. Solidarnost, požrtvovalnost, nesebičnost in enotnost so osnovne vrline krajanov, ki so udarniško zgradili dom, o katerem so sanjali 30 let.

Na čelu svečane povorke, ki so ji prisostvovali najvidnejši predstavniki občine in gasilskih organizacij, je korakala Pihalna godba Domžale, 18 praporščakov in nato posamezni odredi gasilcev iz domala vse občine Domžale. Komandant parade Stane Koderman je predal report predsedniku gasilske zveze občine Domžale, nato pa se je pričel protokolarni program. Slavnostni govornik je bil Aleksander Rihtar, ki je v svojem govoru poudaril izredno delovno vnetje gasilcev GD Žeje-Trojica, ki je dokazalo, da se za svoj kraj uspešno bori in prispeva marsikaj.

Podeljena so bila priznanja Skupščini občine Domžale, ki ga je prevzel župan Peter Primožič; let-a je ob zahvalnih besedah iz-

razil zadovoljstvo nad uspehi žejških gasilcev. Za kulturno skupnost Domžale je prevzel priznanje Stane Habe. Dejal je, da so z gradnjo doma Žejani lahko ponosni, saj kaj takega ni uspelo še nobeni gasilski enoti. Priznanje so prejele tudi druge organizacije in posamezniki. V programu so sodelovali člani Kulturnoturistične sekcije, in sicer: Ravnikarjevi, PSR-12, — vokalno-instrumentalna skupina, recitatorka Marija Ravnikar, harmonikar Anže Strniša, Bratje Omahna s harmonikarjem Tonetom Habjaničem, ki so jih dopolnili še pevci na vasi pod vodstvom Alojza Rožiča.

Po uradnem delu je sledila gasilska veselica, ki je imela tudi svoj jubilej. To je bila namreč 30-letnica veselice. Tudi letos so gasilci sami pripravljali jedi dan prej, da so izpolnili pričakovanja obiskovalcev.

»Franc Flere je prekosil samega sebe,« so dejali poznavalci tega ansambla. S svojimi člani Janezom, Jankom in Tonetom Omahna je dokazal, da je še vedno odličan ljudski godec na harmoniki, ki so mu Omahnovi fantje zelo dobro pomagali.

Izreden vsestranski uspeh priveditve v Žejah daje spodbude GD Žeje-Trojica za delo v naprej.

Ivo Kranjc

Nov velik uspeh dobskih gasilcev

Prvi in drugi v državi

Gasilci iz Doba se tudi tokrat niso izneverili svoji tradiciji. Na državnem prvenstvu, ki je bilo v juniju v Zrenjaninu, je njihova mladinska ekipa osvojila 1. mesto, člani pa so bili v svoji skupini drugi.

ZA ZAČETEK — TEŽAVE

Kar 5 ekip Gasilskega društva Dob, katerega predsednik je Ciril Zupanc, bi se moralo po prvotnem dogovoru (1. in 2. mesto na republiškem prvenstvu) udeležiti državnega prvenstva, vendar so zaradi na vseh področjih znanih finančnih težav ekipe, ki so na republiškem prvenstvu dosegle drugo mesto, ostale doma. Tako je bila pionirjem, članom II. ekipe in članicam storjena velika krivica, saj kljub trdim treningom in dobri pripravljenosti niso mogli odpotovati v Zrenjanin in tudi tam pokazati, kaj zmorejo, vodstvu društva pa je bila naložena naloga, da si samo zagotovi potrebna finančna sredstva. Pri tem ni vedno našlo dovolj razumevanja, vendar ob pomoči občinske skupščine, Občinske gasilske zveze, SIS za varstvo pred požari, pa tudi nekaterih DO je bil potreben denar zbran in avtobus je tekmovalce odpeljal na 3-dnevno tekmovalstvo v Vojvodino.

USPEH

»Teško bi prešteli vse ure treningov, ki so jih opravili tekmovalci,« pravi poveljnik društva Milan Hribar, s katerim se pogovarjava in obujava spomine na tekmovalstvo, ki je znova pokazalo, da lahko o dobro organiziranem gasilstvu govorimo v SR Sloveniji (le 2 ekipi od 11 se nista uvrstili do 3. mesta) in SR Hrvaški, manj uspešni so v SR Srbiji, Vojvodini in Bosni in Hercegovini, v ostalih republikah in pokrajini Kosovo pa se pri organizaciji tega pomembnega področja srečujejo z velikimi težavami, kar je pokazala tudi odsotnost nekaterih ekip. Organizacija tekmovalstva je v nekaterih delih padla pod nivo naših občinskih tekmovalcev, samo tekmovalstvo pa je bilo korektno organizirano. Večina spremljajočih aktivnosti pa je bila izpeljana površno ali pa sploh ne. Kot smo že zapisali, so mladinci osvojili 1. mesto v državi, člani so bili drugi. S tem so si pridobili pravico udeležbe na olimpijadi v Varšavi v letu 1989, vendar zara-

Tudi ekipa mladincev GD Dob gre po poti starejših vrstnikov.

di finančnih težav je njihova udeležba pod vprašajem. Sicer pa samo mesto Zrenjanin ni dajalo videza, da se v njem odvija državno prvenstvo gasilcev, pa tudi gledalcev skoraj ni bilo, razen na razglasitvi, pa še tam bi lahko našli največ spremljevalcev. Najboljši so prejeli medalje (pa še za te je sprva bolj slabo kazalo).

VELIČASTEN SPREJEM

Skoraj bolj kot samega prvenstva se dobski tekmovalci spominjajo veličastnega sprejema v Dobu, kjer so jih prisrčno sprejeli krajanji in se jim z dolgotrajnim ploskanjem oddolžili za njihov trud in uspeh. Premalo bi bilo prostora za vse besede, ki so jih ob tej priložnosti izrekli v imenu Občinske gasilske zveze Aleksander Rihtar, tudi član predsedstva Republiške gasilske zveze, pa Branko Božič, predsednik republiške zveze; v imenu KS in družbenopolitičnih organizacij ter vseh krajanov je besede ponosa in zahvale izrekel Jože Josipovič, v imenu TVD Partizan pa Pavle Cerar. Bilo je slovesno, veliko veselja, pa tudi solz sreče in ponosa, saj je za Gasilsko društvo Dob in njegove uspehe slišala celotna Jugoslavija.

KAKO NAPREJ

»Enako zavzeto in požrtvovalno,« pravi poveljnik, ki pri tem ne more mimo tega, da ne bi omenjal osebnega prispevka vsakega člana društva, pa naj bo

to od najmlajših pionirjev in pionirk do veteranov, ki s svojimi bogatimi izkušnjami pomagajo oblikovati bodoče gasilce. Koliko samoiniciativnosti, dobre volje in odgovornosti slehernega posameznika je v velikem številu občinskih, regijskih in republiških pa tudi v obeh državnih naslovih, zato bi bilo prav, da se kot družba zavemo pomembnosti tudi tekmovalnega gasilstva in jim za njihovo uspešno delo zagotovimo najosnovnejše pogoje. Da bi namreč pričakovali, da bi poleg vseh obveznosti uspešni tekmovalci še sami prispevali za udeležbo na tekmovaljih, bi bilo pa vendarle malo preveč!

Iskrene čestitke, dobski gasilci, in srečno na olimpijadi 1989!

Mladinsko ekipo sestavljajo: Sandi Smolninar (desetar), Bogdan Potočnik (strojnik), Fredi Tilinger (sel), Jure Milanovič (prvi napadalec), Anže Podmiljšak (drugi napadalec), Robert Hrovat (prvi vodar), Peter Potočnik (drugi vodar), Andrej Videmšek (prvi cevar), Martin Juteršek (drugi cevar), Matjaž Mihelič (rezerva). Mentor ekipe je Tone Ažman.

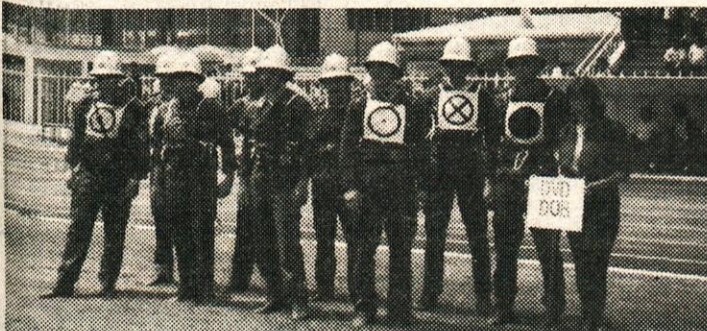
Člansko ekipo sestavljajo: Mitja Vilar (desetar), Pavle Orehek (strojnik), Vili Pevec (prvi napadalec), Tone Ažman (drugi napadalec), Rajko Cvetko (prvi vodar), Franc Štrukelj (drugi vodar), Janez Cerar (prvi cevar), Vid Vilar (drugi cevar), Milan Hribar (rezerva). Mentor ekipe je Milan Hribar.

Na slavnostni dan v nedeljo 14. 8. je bilo pred pričetkom mimohoda zbranih že mnogo ljudi, ki so prišli na kraj dogodka v hudi vročini, okoli 35°C v senci. Že bi si kdo mislil, da zaradi vremena udeležba ne bo množična, pa se je zmotil. Ljudje so prihajali in godba na pihala Domžale je vsem v pozdrav igrala dobrodošlico. Z vseh koncev so prihajali gasilski avtomobili in osebna vozila udeležencev v tolikšnem številu, da je bil zelo velik parkirni prostor premajhen. Največ obiskovalcev je prišlo zaradi znane žejške pečenke, ki je bila kljub velikemu številu kmalu pošla. Mnogo je bilo tudi tistih, ki jih je zanimalo, kakšen je novi DOM KRAJANOV, ki so ga zgradili s prostovoljnimi delom v borih pol leta. S tisto malo denarja, kolikor ga je pustila inflacija, so si zgradili z že prej kupljenim materialom Gasilski dom z gasilsko sobo, gostilno, trgovino v kleti in sanitarijami, jamarskim delom, skladiščem ter lepo kulturno dvorano, ki bo lahko služila tudi za restavracijo. Zgoraj bo objekt imel razen lož

in balkona v dvorani tudi konferenčno sobo, pisarno za krajevne potrebe (npr. KS), stanovanje za oskrbnika in dve garsonjeri kot sobi za goste. Danes nudi senco redko drevje, ki pa bo v jeseni pomnoženo s pomočjo Arboretuma Volčji potok. Gre za izjemno lep ambient z ozadjem Sv. Trojice. Dostop je urejen po asfaltirani cesti z Vira oziroma Doba. Oddaljenost je borih 8 km iz Domžal, pomeni pa lahko lep izlet s kolesom ali pa tudi peš.

Mnogi so spraševali, kaj je s podzemno jamo in tem smo le okvirno pojasnili, da se bo ta uredila takrat, ko bo delo zunaj zaradi mraza onemogočeno in tedaj bo pri stalni 8°C temperaturi mogoče usposobiti vhod in v notranjost urediti normalen dostop. Tedaj bomo namestili razsvetljavo in očistili tla ter pripravili vse potrebno za obiskovalce. Jamarska sekcija se že pripravlja za ta trenutek. Če bo uspelo, kar je predvideno, bo jama pripravljena ob letu.

Gostje so si z zanimanjem ogledovali DOM KRAJANOV, ki

Gasilci GD Dob že leta dosegajo na republiških, državnih in mednarodnih tekmovaljih imenitne uspehe. Na sliki ekipa članov.

Za sedanji obseg – denarja premalo!

Ko so na Občinski izobraževalni skupnosti pregledovali potrebe za šolsko leto, ki je pred nami, so se soočili z dejstvom, da v vsakem primeru denarja ni dovolj – če bi želeli ohraniti dosedanji obseg izobraževalnih oblik v domžalskem šolstvu. Ob upoštevanju podatkov, cen ter trendov v oblikovanju cenovne politike so izračunali, da za pokrivanje programa občinske Izobraževalne skupnosti manjka najmanj 2 milijardi dinarjev. Izpad sredstev je v občini prevelik, da bi lahko vztrajali na dosedanjem obsegu dela, poleg tega pa je dobršen del leta poraba tekla po svoji dosedanji »logiki«, mimo sprejetih okvirov in možnosti, za katere se je že dalj časa vedelo, da bodo relativno manjše.

Zaradi tega je Skupščina izobraževalne skupnosti sprejela nekaj osnovnih izhodišč, med katerimi je osnovno to, da bo prioriteto izvajanje zagotovljenih programov, ki izhajajo iz zakonov, ostale dejavnosti pa se bodo izvajale v okviru ostanka sredstev, s sredstvi neposrednih uporabnikov in drugih interesentov.

Glede na zmanjšanje sredstev za izvajanje vzgojnoizobraževalne dejavnosti, je Občinska izobraževalna skupnost izdelala finančni plan, iz katerega izhaja:

– za pokrivanje večjega dela dogovorjenega programa bo potrebno v novem šolskem letu pridobiti tudi sredstva neposredne udeležbe uporabnikov

– v finančnem planu za novo šolsko leto ni zaslediti več financiranja programa celodnevne šole in večjih vzdrževalnih del

– v finančnem planu je predvideno, da bi v prihodnjem šolskem letu s pomočjo udeležbe staršev z oddelki podaljšane bivanja pokrili 40 % populacije učencev prvih in drugih razredov osnovne šole

– pokrivanje stroškov kosil v celoti pride na neposredno svobodno menjavo, proučiti pa je treba tudi možnost in potrebe prave cenejših oblik toplih obrokov

– nekoliko višja bo tudi udeležba uporabnikov pri pokrivanju malic, saj bodo uporabniki pokrivali poleg ekonomske vrednosti živil tudi del kadrov

– z novim šolskim letom naj bi uporabniki storitev Glasbene šole pokrivali 50 % ekonomske vrednosti uslug, ostalih 50 % pa bi po finančnem planu pokrivala Občinska izobraževalna skupnost in Kulturna skupnost občine

– od 1. 9. dalje bo potrebno na osnovi izdelane analize pri Poslovni skupnosti osnovnih šol racionalizirati prevoze otrok tako, da se prevozi, ki ne izpolnjujejo zahtev zakona o osnovnih šolah (oddaljenost nad 4 km) v celoti ukinejo; izredno dragi prevozi s kombiji se tam, kjer je to mogoče, preusmerijo na prevoz z javnimi prevoznimi sredstvi; pokrivanje faktur se ukine in se plansko zagotavlja sredstva za te namene

– ohranijo se šolski svetovalni delavci in knjižničarji

– sredstva za Poslovno skupnost se ohranijo v višini zagotovljenega programa.

OBČINSKI ODBOR ZVEZE ZDRUŽENJA BORCEV Občinski odbor KOMISIJA ZA POLITIČNE ZAPORNIKE, INTER. in PREGNANCE pri OO ZZB – Domžale

Da bi izpolnili evidenco vseh tistih, ki jih je okupator pregledal med NOB v koncentracijska taborišča, zapore in internala – prosimo njihove sorodnike, znance in prijatelje, da v kolikor jim je znano, da v kolikor je bil nekdo od navedenih pregnan in mislijo, da ni v evidenci, da ga obvestijo naj dopolni našo evidenco. To lahko stori pri KRAJEVNEM ODBORU ZZB ali pa direktno v pisarni Občinskega odbora ZDRUŽENJA ZVEZE BORCEV – Domžale, Ljubljanska 70 (poleg avtobusne postaje v Domžalah).

Pisarna je odprta vsak dan – razen sobote in nedelje ter praznikov!

Glasba treh dežel je bila kakovostna prireditev, ki je popestrila poletni kulturni utrip. Bratje Stoparji so z nekaj novimi pesmimi navdušili občinstvo.

Glasba treh dežel

Pod studenškimi lipami

Tudi letos so nam neugnani in marljivi Škocjanci dokazali, da niti med poletnim časom, ko naj bi bil čas dopustov, ne držijo križem rok. Tako so nam sredi avgusta na kulisah igre Divji lovec predstavili glasbo treh dežel, odlično obiskano glasbenozabavno prireditev. Eno samo veliko slovensko srce je povežalo pod studenškimi lipami tri dežele: osrednjo Slovenijo, Avstrijsko Koroško in Benečijo. Šlo je za prvi tovrstni spored pri nas, ki naj bi povezoval vse tiste, ki »dobro v srcu mislimo«. Celoten program je zelo prijetno vodila televizijska napovedovalka Mojca Blažej-Cirej, začel pa se je z enominutnim molkom, kot izraz zahteve Slovencev za dosledno uporabo slovenščine na slovenskem ozemlju.

Občinsko smetišče v Dobu:

Do konca leta: ZDAJ IN NIKOLI VEČ!

»Upoštevač širše družbene potrebe, potek dosedanje sanacije ter trenutno situacijo glede reševanja problematike odlagališča komunalnih odpadkov v občini Domžale in glede na osebna zagotovila predstavnikov Komunalnega podjetja Domžale (tov. Duhovnik) ter Samoupravne interesne komunalne skupnosti Domžale (tov. Preškar) se delovni ljudje in občani Krajevne skupnosti Dob odločamo za dokončno ukinitvev smetišča v Dobu z dne 31. 12. 1988,« je prvi izmed sklepov Zbora delovnih ljudi in občanov v juliju, ki naj bi pomenil zaključek problema, o katerem so se krajanje Doba pogovarjali na slehernem izmed sto in še več sestankov v zadnjih letih. Veliko strpnosti je bilo potrebne, veliko prepričevanja, dokazovanja in potrpežljivosti je vgrajenih v medsebojni, včasih tudi nekulturni dialog, ki so ga vodili različni subjekti, predvsem pa samoupravni organi in družbenopolitične organizacije krajevne skupnosti, ki so iz leta v leto poslušale (ne)upravičene pritožbe krajanov, jih mirile, se dogovarjale in usklajevale včasih čisto nemogoče predloge. Pa je vedno bila pot, na kateri je bil dogovor, dosežen samoupravno, včasih tudi na račun obtoževanja različnih, zlasti krajevnih funkcionarjev, ki so morali požreti marsikatero grenko na račun svoje (ne)splosnosti razrešiti problematiko smetišča.

Krajanje KS Dob so prepričani, da so sedaj na koncu poti, na katere vsej dolžini so pokazali dovolj posluha za razreševanje širših problemov. Ob tem pa seveda močno upajo, da bo širša družbenopolitična skupnost izpolnila svoje obveznosti. To so zlasti: dokončna sanacija smetišča in njeno spremljanje vse do tedaj, ko bo obstajala možnost negativnega vplivanja smetišča na okolico, sanacija vseh objektov, povezanih z uporabo smetišča, dosledna uresničitev projekta izpeljave ocednih voda v kanalizacijo in poravnavo vseh obveznosti, nastalih do KS v zvezi z odlagališčem.

Odlagališča gospodinjskih odpadkov (ki to sploh ni bilo, saj so nanj vozili »vse in svašta...«) v krajevni skupnosti torej od 31. 12. 1988 ne bo več, na potezi so ustrezne strokovne službe v občini (Samoupravna interesna komunalna skupnost, Komunalno podjetje, Izvršni svet), da pravočasno poiščejo novo lokacijo, pa tudi občani in delovni ljudje območja, kjer naj bi novo odlagališče bilo, da prisluhnejo in pomagajo reševati skupne probleme – odlagališče to vsekakor je.

Delovni ljudje in občani krajevne skupnosti Dob, ki so se zadnjega zbora udeležili v velikem številu (dvorana je bila premajhna za vse udeležence) so sprejeli dokončno odločitev, ki je zanesljivo ne bodo preklicali, zato tisti, ki ste zadolženi (plačani) za to, da pravočasno rešite ta problem, pljunite v roke in na delo! Le še 4 meseci so pred vami!

Seveda je treba omeniti izredno slikovito sceno, ki je bila tudi na tej prireditvi uporabljena izredno funkcionalno. Tako so nastopajoči svoje odpeli ali odigrali enkrat pred cerkvijo, drugič v gorah, tretjič pred gostilno, četrtič na vasi... vsakokrat drugod. Stoparji iz Loke pri Mengšu so nam dokazali, da spadajo med najboljše slovenske ansamble, prvič pa so javno odigrali tudi novo pesem o Koroški z naslovom Koroška, moja bolečina. Prireditev pa so zaključili s

Ob dobskem krajevnem prazniku

V Dobu slovesno

V spomin na uspešen boj čete Kamniškega bataljona 7. avgusta 1941 praznuje Krajevna skupnost Dob svoj krajevni praznik, ki so ga v letošnjem letu obeležili še posebej slovesno.

Krajevna konferenca SZDL je ob tej priložnosti izdala krajevno glasilo HRAST, katerega namen je bil informirati vse delovne ljudi in občane o aktivnostih in uspehih KS v preteklem letu. Tako je bil objavljen pregled vseh investicij, ki jih v KS ni malo, med njimi zlasti izstopajo kanalizacija, ki se gradi s sredstvi krajevnega samopriprave, urejevanje Ulice 7. avgusta, dokončna ureditev mrliške vežice in še bi lahko naštevali. Manj veseli so bili tega glasila tisti krajanje, ki še niso v celoti poravnali enkratnega zneska za gradnjo kanalizacije, saj so bili v skladu s sklepom Zbora delovnih ljudi in občanov objavljeni. Svoje celoletno delo so predstavili učenci Osnovne šole Martin Koželj ter nekatere družbene organizacije in društva, seveda pa tudi želodov ni manjkalo.

MLADI AKTIVNI

V pripravi na krajevni praznik so se posebej izkazali tudi mladinci, katerih delo je pod novim vodstvom resnično zaživelo. Pripravili so še nekaj sestankov, konkretno akcijo, sprejeli program dela ter se o njegovih uresničitvi pogovorili s »starejšimi« kolegi iz krajevne skupnosti. Pripravili so tudi prijeten kulturni program ter se v velikem številu udeležili pohoda na Hrastovec.

OTVORITEV

Praznovanje krajevnega praznika se je pričelo z otvoritvijo prenovljenega dela Ulice 7. avgusta ter otvoritvijo prvega hišnega priključka na kanalizacijsko mrežo pri »Staretu«. Predsednik sveta KS Jože Josipovič je ob tem podčrtal prizadevanja vseh krajanov in izrazil željo po

skladbo Srečno, mladi fantje, je tudi naslovna na njihovi drugi kaseti. Izredno lepo sta se udeležila tudi Erich Haberz in Tine Starčič, dva znana in priljubljena harmonikarja, prvi z ene strani Koroške, drugi naš domačin. Mladinci so se tudi odpravili na koncertna plovila, ki niso samo odlični pevci, ampak tudi nadvse simpatični sogovorniki. Beneški fantje so nas popeljali v svet že skoraj pozabljenih, a izredno priljubljenih skladb, od Rdečega cvetja naprej. Izredno je napredovala tudi ansambel Nagelj, pevačica Brigita pa je še posebej navdušila z jodlanjem. Belokranjec Tom Rajk, Repanškovo odkritelje, je bil tudi izredno toplo sprejet. Gledalce pa je nasmejal skeč z žandarjih, ki so hoteli pripraviti instrumentov. Napisal ga je škocjanski predsednik kulturnega društva, glavni organizator in soscenarist Lojze Stražar, pridoneli obliki prireditve pa mu je pomagal, skupaj z vezniškim tekstom, Ivan Sivec. Treba pohvaliti tudi izredno škocjansko tehnično ekipo in tudi vse posameznike, ki so poskrbeli, da se je prireditev iztekla izredno prijetno. Edina slabša stran je bila v nastopu folklorne skupine iz Vnanjih gor, ki je nastopala na glasbo slabo posneto kaseto. Na srečo sta razpoloženje toliko bolj dvignila igralca KUD Miran Jarc iz Škocjanske Franc Maselej in Jože Prašnikar. Prireditev bo v jesenskih mesecih izvedena tudi v obeh drugih deželah, v Benečiji oz. v Tržaškem in na Avstrijski Koroški.

VES

... in prvi priključek na kanalizacijo v vasi.

strpnosti in pripravljenosti sodelovanja, ki sta pogoj za realizacijo zelo obsežnega programa izboljšanja komunalne opremljenosti krajevne skupnosti. Slovesnost, ki sta se je udeležila tudi podpredsednik KS Domžale Herman Breznik ter predsednica Občinskega odbora ZZB NOV Domžale Dragica Kolenec, se je nadaljevala s pohodom na Hrastovec.

HRASTOVEC

Ob zvokih harmonike je na Hrastovec kar hitro minila letošnja obeležba, ki ga je resnično lepo uredil domačin (Franc Pirnat) Sedlarjev, at prisluhnili besedam predsednika Krajevnega odbora ZZB NOV Dob Staneta Opaškarja, ki je obudil spomine na dogodek iz pred 47 let. Po krajskem kulturnem programu je bilo na Hrastovcu tudi tovariško srečanje krajanov in vseh, ki sodelujejo pri realizaciji programa KS.

V. V.

Praznovanje krajevnega praznika v Dobu...

Na mengeških prireditvah pod skupnim naslovom Grajski večeri, so najbolj vžgali Avseniki, ki so pritegnili pod platneno streho tudi največ obiskovalcev.

Tokrat kar po grajsko

Ob koncu junija so se v Mengšu odvijali štiri dnevi veselja, zabave, glasbe in plesa, pa tudi prijateljevanja z dobro kapljico. Za vse to je poskrbel Hram Rožice s Smučarskim društvom ob strani.

Prvi večer so nastopili Avseniki. Uradno je bilo priznано, da toliko obiskovalcev še ni bilo na Avsenikovo koncertu. Na srečo je bilo vreme naklonjeno, tako da so na večnamenski ploščadi lahko spremljali koncert tudi vsi tisti tisoči obiskovalcev, ki niso prišli pod streho velikega avstrijskega šotora. Uradna številka je menda skupno pet tisoč, optimisti pa govorijo celo o sedmih tisočih. Avseniki so bili v najboljši formi, odlični, enkratni, izredno razpoloženi, tako da je bilo ustvarjeno pravo vzdušje, z odlično glasbo naših pionirjev domače glasbe in tudi humoristični vložki so bili na primerni ravni. Žal so se pritoževali tisti, ki so sedeli v šotoru zadaj, da so izredno slabo slišali, kar spet pomeni, da šotor ni idealna rešitev za večje prireditve. Izkazali so se tudi mengeški gasilci, ki so na pobudo Franca Blejca, ki je bil tudi glavni delavec pri tem, postavili ob Avsenikovi 35-letni 35 metrov visok mlaj, ki je spremljal dogajanje potem tudi vse nadaljne dni. Na Avsenikov koncert so prišli tudi turisti iz Avstrije in Nemčije, Kompas pa je pripeljal sem z avtobusom celo Američane. Vsekakor zadetek v polno. Po Avsenikih je za zabavo igral ansambel Marelja, ki je tudi tako vžgal, da so nekateri odhajali spat šele ob treh, pol štirih zjutraj. V petek so nastopili verjetno najboljše jugoslovanski zabavni ansambel Novi Fosili, nekateri jim pravijo tudi jugoslovanski ABBA. Žal je bila prireditev zamišljena ves čas kot ples in ne najprej koncertno, tako da smo bili poslušalci prikrajšani za pozorno poslušanje vsaj dela programa.

ma. Res škoda! Novi Fosili bi zaslužili drugačno predstavitel!

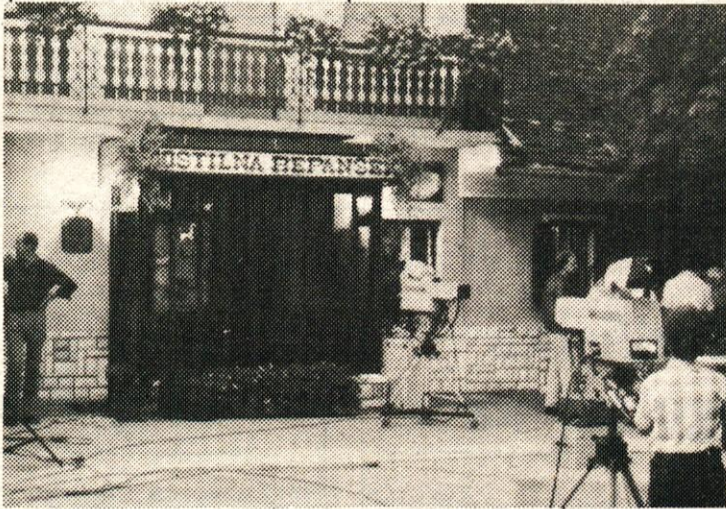
Med igranjem Fosilov pa se je odvijalo skrajno neokusno in na trenutke za gledalce izredno mučno izbiranje najlepšega dekleta. Oba voditelja sta izbor spustila na najnižjo možno raven, javno spraševala dekleta o najbolj intimnih stvareh, poniževala občinstvo, da ne razume šal itd. Na našo veliko žalost se je izbor zavlekel v veliko škodo igranja Fosilov, tako da so nekateri iz protesta zapuščali prireditve, najmlajši pa so se lahko prvič javno srečali s seksološko abecedo. Sicer pa so tudi pred prireditvijo vrtili poleg glasbenih spotov tudi porno filme, kar prirediteljem ne more biti v čast. Tretji večer je nastopila Tereza Kesovija, kljub letom še vedno v polni formi in s takšno močjo, da jo je občinstvo zagrnilo z vseh strani čisto od blizu. Še vedno je prva dama jugoslovanske popevke, pri tem pa naj prav nič ne motijo govorice, da ni hotela še enkrat na oder, da jo je bilo treba preplačati in da je pela z vzpodbudljivo dobro kapljico. Kot temperamentna Dalmatinka in enkratna profesionalka je opravila svoje delo brezhibno, vse drugo pa ob tem niti ni pomembno ali pa je celo zlonamerno. Vmes se je odvijal program na nekoliko višji ravni kot prejšnji večer, od modne revije do prikazov novih prireditev. Modno revijo je imel tudi mojster Debevc, žal pa njegove kreativne domislice v šotoru niso prišle do pravega izraza, kar je škoda za vse. Cetri dan je bila na sporedu radijska oddaja Koncert iz naših krajev, pripravljena mimo Mengšanov, z drugimi ansambli in brez kakšnihkoli domačih akterjev, kar je bil vsekakor zadetek v prazno, to pa je pokazalo tudi številčno skromno občinstvo, ki se je druge dneve polnoštevilno udeleževalo prireditev.

V celoti vzeto so vse prireditve vendarle uspele, s poudarkom na Avsenikih in Terezi ter s preslabo predstavitvijo Novih Fosilov, Mengšan in okoličani smo dodobra spraznili denarnice — tako da so slabo uspevale vse nadaljne poletne veselice — glavni organizator Silvo Šink nam je pokazal, kaj je zabava pod šotori, člani Smučarskega kluba so odlično obvladali strežbo, bilo pa je za vsak okus kar preveč vsega.

Resnici na ljubo je treba še dodati, da so bili Grajski večeri, kot so jih zaradi Slovinove Grajske črtnice poimenovali v reklamne namene, pestri in bogati, povrhu pa tudi predmet pogovorov več tednov na mengeškem koncu občine, s poudarkom, koliko bo kdo zaslužil in kdo je koga prepeljal žejnega čez vodo. Ob odličnem obisku je bilo vsega na pretek, kdo pa si je zadevo izmislil in pri tem tudi tvegati, se seveda jasno. Prav tako pa je verjetno manj kakšen sestanek pred prireditvami, če bi hoteli preprečiti razburkano morje. Kakorkoli že, imeli smo se po grajsko, naprej pa bo spet šlo napol po beraško, sredina pa je resničnost.

Ivan Sivec

Poletna noč, oddaja posneta v gostilni Repanšek pomeni lepo pohvalo za gospodarja, pa tudi za celotno gostinstvo v občini.

Redakcija Poletne noči se je odločila, da bo v eni izmed svojih oddaj spregovorila tudi o gostinstvo-turistični ponudbi na Slovenskem, za pogovor in za predstavitev značilne slovenske gostilne pa je zaprosila Repanškovo s Homeca. Tako je sredi avgusta potekala neposredna oddaja izpod Repanškovihih kovanj, pod katerimi so sedeli oštirji z vseh koncev Slovenije, s poudarkom na gostitelju Vidu Repanšku in še enemu gostu — gostilničarju iz naše občine — Valentinu Janežiču. S pomočjo etnologa dr. Janeza Bogataja in voditelja Poletne noči Borisa Kopitarja se je odvijala pred TV ekrani navdne zanimiva debata o vlogi gostilne na Slovenskem danes in nekdanj. Ugotovljeno je bilo, da je v Sloveniji nekaj čez dva tisoč gostiln, med njimi pa komaj dvesto takšnih, ki zaslužijo ime prava slovenska gostilna. Med te seveda lahko štejemo tudi Repanškovo in Janežičevo.

Vid Repanšek je povedal nekaj zanimivosti o skoraj stoletni tradiciji domače gostilne, na koncu pa je celo eno zaigral na harmoniko, medtem pa je njegova žena pred očmi TV gledalcev pripravila domačo specialiteto — rajžlec. V družabnem delu so nastopali ansambel Stopar iz Loke pri Mengšu in ansambel Savinskih sedem, pevsko so večer oplešali oktet bratov Pirnat, na harmoniko pa je eno zaigral in nekaj povedal o obeh tih tih Ivan Lindič. Vmes so se razgovorili tudi stalni gostje, s poudarkom na Koritnikovi in Cvetku. Repanškovi so tako s svojo gostoljubnostjo sredi vročega poletja drugim gostilničarjem in tudi TV gledalcem dokazali, da so še dobre gostilne in da Šifer v uvodu — zatrdeljavno je ravno nasprotno — ni imel prav. Naša občina pa je lahko počašena, da je TV ekipa izbrala pravo slovensko gostilno prav pri nas.

I. Sivec

Mladina tudi v Domžalah

Tednik MLADINA, ki je trenutno zelo bran in priljubljen slovenski časopis, lahko kupite tudi sredi Domžal pred Veleblagovnico. Kot nam je povedal prodajalec Mladine Borut Kranjc iz Ljubljane, sicer absolvent ekonomije, lahko Mladino pri njem kupite vsako sredo od 9.00 ure zjutraj pa tja do 18.00 ure, če je seveda že prej ne razproda, saj gre tednik v teh časih zelo dobro v promet. Vsako sredo tako prodaja preko 500 izvodov, trenutna naklada Mladine pa je 70.000 izvodov in še narašča. Torej Domžalčani samo pri njem pokupimo skoraj 1 % celotne naklade. Sicer pa verjetno veliko naših občanov Mladino kupi že v Ljubljani ali pa so nanjo naročeni preko pošte.

Borut pravi, da je struktura kupcev zelo raznolika — od mladih do upokojevcov. Marsikateri kupec pa se z njim večkrat spusti tudi v kratko debato o aktualnih problemih, tako da je odnos kupec — prodajalec zelo pristen in domač.

Kot vsi prodajalci Mladine je tudi Borut član neodvisnega sindikata kolporterjev Mladine. Dobro je poskrbel tudi za reklamo, saj je njegovo prodajno mesto vedno opremljeno z velikim transparentom Mladine, kupce pa privablja tudi z originalnim kravjim zvoncec in radijskim sprejemnikom, ki je seveda obvezno naravnano na postajo Radia Slovenija.

Če bi torej radi v Domžalah med prvimi kupili najnovejšo številko Mladine, je vsako sredo že od 9.00 naprej dobite pri Borutu Kranjcu!

OK ZSMS DOMŽALE

Mladino prodajajo tudi v Domžalah na ploščadi pred Veleblagovnico.

Zveza kmečke mladine tudi v Domžalah

Veliko ste že lahko prebrali o delu Slovenske kmečke zveze in Zveze kmečke mladine, ki skušata na novih temeljih organizirati kmetovalce oz. vse, katerih želja je, da se naše kmetijstvo krepi in razvija.

Medtem ko naj bi se podružnica Slovenske kmečke zveze v naši občini ob pomoči OK SZDL organizirala v jesenskem času, so mladi pohodili in na svojem vsakoletnem KMEČKEM PRAZNIKU ustanovili Zvezo kmečke mladine v naši občini.

Pobudo so dali mladi zadruženiki, ki so v okviru Izvršnega odbora — Janez Mivšek, Tomaž Črnivec, Vinko Salnič, Polona Flis, Sašo Kašnik, Janez Burja, Silvo Vidregar, Tomaž Urbanija — pripravili vse potrebno za ustanovitev te organizacije. Takoj je k njej pristopilo blizu 80 mladih, med njimi tudi nekateri iz drugih občin, sama organizacija pa se bo dokončno konstituirala (izvolila predsednika) jeseni.

Emil Erjavec, predsednik Zve-

ze kmečke mladine, ki se je skupaj s sekretarko te zveze Marijo Markež udeležil KMEČKEGA PRAZNIKA, je v svojem govoru predstavil tudi PROTEST kmečke zveze v zvezi z odkupnimi cenami mleka. Prisotni so se z njegovimi besedami strinjali, ga večkrat prekinjali s ploskanjem, posebno pozorni pa so bili na začetek tega PROTESTA, ki pravi: »Kmetu je dovolj: naj prosim, vpije, naj grozi, vedno znova je opeharjen.« Glede na ugotovitve, da se tudi kmetijstvo v naši

občini ne godi dosti bolje, bo lahko to tudi moto bodoče podružnice Kmečke zveze.

Aktivni mladih zadruženikov, ki v okviru Občinske konference ZSMS naše občine že vrsto let uspešno delajo, so pravzaprav osnova nove organiziranosti kmečke mladine. Njihova usmeritev ni le, da bi mladi kmetje in kmetijski delavci ustvarjalno sodelovali pri sprejemanju različnih odločitev, temveč je njihov program mnogo širši, saj posega v popolno kmetijsko problematiko. Pri tem brez povezave s Kmečko zvezo seveda ne bo šlo, saj so že doslej skupno vodene akcije pokazale, da sta obe organizaciji skupaj lahko uspešnejši in prodornejši.

Ker se — to smo zapisali že v uvodu — v občini pripravljata tudi ustanovitve podružnice Kmečke zveze, naj na kratko povzamemo tudi njene cilje, saj se bo tako morda lažje odločati za članstvo, oz. o tem pa si lahko preberete v Kmečkem glasu.

Namen in naloge Slovenske kmečke zveze (povzetek):

1. zagotavljanje družbeno-politične pomoči, da kmetje in kmetijski delavci po svojih predstavnikih ustvarjalno sodelujejo pri oblikovanju političnih

Predstavljamo nove storitvenike:

Fotokopiranje v Mengšu

V severnem delu Mengša, v bližini banke, je Marija Hribar v Novakovi ulici 5 odprla 1. avgusta fotokopirnico, prvo in nasploh edino v Mengšu. Za vse okoličane naj povemo, da je Novakova ulica tista, ki pelje od banke oz. zgornje Kovinotehne proti severu, sicer pa je ob Kolo-dvorski ulici narejen tudi ustrezen smerokaz.

Fotokopiranje Marija Hribar je odprto tako rekoč ves dan, od devetih dopoldne do šestih popoldne, tako in tako pa je vedno kdo od domačih v bližini. Fotokopirajo tako format A4 kot A3, seveda pa so možne različne velikosti, oz. pomanjševanja.

Ker se stranke na fotokopiranje v Mengšu šele privajajo, jih Marija Hribar želi pridobiti z nizko ceno — kar nekaj nižjo kot drugod — in z odlično kvaliteto. Za večje količine fotokopiranja pride iskat material tudi na dom, Marijo pa lahko pokličete po telefonu 737-179.

Verjetno bo fotokopiranje polno zaživelo šele v jesenskih mesecih, ko v šoli ne bo te in te knjige, oziroma ko bo nasploh spet večja potreba po različnih dokumentih, knjigah in drugih stvareh, ki jih potrebujemo v več izvodih. Izredno priročna bo fotokopirnica tudi za mengeške in okolišnje delovne organi-

zacije in obrtnike, saj so morali doslej hoditi svoj material fotokopirati precej daleč, priročno zanje pa bo tudi, da Marija Hribar pride sama iskat v tovarno ali k zasebniku vse tisto, kar želijo imeti fotokopirano v večjih količinah.

V Mengšu vseh vrst očal

Mengeška krajevna skupnost se počasi dopolnjuje tudi s takšnimi storitveniki, ki jih nujno potrebujemo, še pred leti pa smo jih iskali z lučjo pri belem dnevu. Mednje lahko štejemo tudi optika, oziroma optičarko Vido Golavšek, ki je odprla svoj lokal v stavbi mengeške krajevske skupnosti, oz. v prostoru nekdanje zavarovalnice.

Lokal je odprt vsak dan od osmih zjutraj do dvanajstih in od petnajstih do osemnajstih, tako da lahko pridejo v optiko vse stranke, tiste, ki delajo popoldne ali dopoldne. Vido Golavšek ima že veliko tovrstnih izkušenj, kar jamči za kvaliteto in tudi poceni

optično uslugo. Sama pravi, da tudi pri tistih uslugah, ki so štetje kot izjemno hitre, ekspresne, ne bo zaenkrat zaračunavala višje cene, čeprav to povsod drugo seveda delajo.

V optiki Vide Golavšek lahko kupite vseh vrst očal, seveda tudi na recept, posebno veliko izbiro pa ima sončnih očal in očal za mlajše, ki so narejene po zadnji modi. Poudarek je na kvaliteti, cena pa je izredno dostopna. Prav tako vam lahko v novo odprti optiki popravijo vsakovrstna očala, zamenjajo stekla, dajo različne vijake in vse drugo, kar morda nimate.

Lokal v stavbi krajevske skupnosti je odprt od 1. avgusta naprej, vhod pa je z zadnje strani, ne s ceste. Velika prednost te optike v Mengšu pa bo tudi ta, da se bo v jesenskem času po enkrat na teden ali vsaj po enkrat na štirinajst dni mudil v optiki tudi zdravnik, tako da vas bo lahko pregledal in vam takoj predpisal ustrezna očala. Tako ne bo zamudnega čakanja in izgubljenega dne drugod. O dnevu vas bomo še pravočasno obvestili.

Vida Golavšek pričakuje stranke iz mengeške krajevske skupnosti in tudi od drugod, posebno z jarkškega in trzinškega konca, sem pa tako in tako prihajajo tudi s komendske KS. Gneče ni, zato se le oglasite pri Vidi!

I. Sivec

Gostilna Repanšek – gostilna Poletne noči...

Zdravilo za zdravstvo je denar

Upokojenci Moravč, Radomelj, Lukovice ob povečani vaški situli.

Moravčani v geometričnem središču SR Slovenije

O tem poročila — dopisnik Jože Novak iz Vrhpolja pri Moravčah.

Moravški upokojenci in drugi občani so v lepem julijskem dnevu obiskali priznano izletniško točko GEOSS na Slivni. Pridružili so se nam še upokojenci iz DU Radomlje in Lukovice. Tako je bila družba številčno dobra obeh spolov.

Obiskali smo še Vače in vas Klenik, kjer je povečana kopija vaške situle in spominski plošči Staretu in Grlicu. Na kraju je predsednik DU Radomlje Rajko Hafner navzočim pripovedoval o zgodovinskih zanimivostih teh krajev.

V dobri, domači gostilni pri Mrvi in Vačah smo se pošteno okrepčali z dobrima vnaprej naročeno obaro in pečenko... Gotovo je, da so taka srečanja — upokojencev prijetna in predlagali smo, da bi jih bilo še več, vsakokrat pa v drugem kraju.

Omenim naj, da se je enodnevnega izleta v naravi udeležilo 30 ljudi različne starosti. Med temi je bilo precej takih, ki so prvič stopili v geometrično središče Slovenije.

Srečni, zdravi in polni nepozabnih spominov smo se proti večeru vračali na svoje domove.

Jože Novak

Vprašanje zagotavljanja sredstev za zdravstvo se v naši občini vse bolj zaostruje že dalj časa. Pokrivanje sredstev za to dejavnost predstavlja že okrog 55 odstotkov vseh sredstev za družbene dejavnosti v občini.

Glede na to, da so take težave prisotne v večini občin v SR Sloveniji, je bil v republiki sprejet kratkoročni program za odpravo najaktualnejših problemov, ki pa je na eni strani prizadel izvajalce (zniževanje sredstev, omejitve oz. zmanjševanje zaposlenih, ustavitve investicij) in pa tudi uporabnike zdravstvenih storitev, predvsem z večjo participacijo za posamezne storitve.

Po zadnjih izračunih bomo v letošnjem letu v naši občini zagotovili okrog 20 milijard dinarjev, kar pa ne bo zadoščalo za vse potrebe. Ocenjuje se, da bi ob nespremenjenem poslovanju glede na preteklo leto v letošnjem letu prišlo do izpada sredstev okrog 5 milijard dinarjev. Pri teh ocenah je treba poudariti, da se stroški za zdravstveno varstvo povečujejo bistveno hitreje kot raste dohodek gospodarstva. Takih porastov pa gospodarstvo, ki za akumulacijo sredstev praktično nima, ni sposobno več pokrivati.

Občinska zdravstvena skupnost je izdelala finančno ovrednoteni program zdravstvenega varstva v skladu s pričakovanimi gospodarskimi gibanji.

V program so zajeti tile ukrepi:

— zmanjšanje obsega hišnih obiskov

— zmanjšanje vseh oblik dela izven delovnega časa vključno z dežurstvi (v I. fazi so to sobotna dežurstva), postopoma pa bodo zajeli vse faze oblik dela izven delovnega časa

— zmanjšanje reševalnih

prevozov (samo najnujnejši primeri)

— zmanjšanje predpisanih in izdanih zdravil na recept za najmanj 5 odstotkov

— racionalno ravnanje pri nabavi oz. zamenjavi iztrošene medicinske opreme

— zmanjšanje stroškov poslovanja

— proučitev organiziranosti dislociranih ambulant

— zdravstveni delavci bodo svoj delovni proces organizirali tako, da bo zagotovljena izkoriščenost 42 urnega delovnega časa

— zdravstveni delavci bodo pretehtano naročali specialistične preglede, predpisovali zdravila, reševalne prevoze

— v vsaki zdravstveni izkaznici bo označeno, katerega zdravnika oz. zobozdravnika si je zavarovanec izbral. Enako velja za ginekologa

— zdravstveni delavci bodo spremljali učinkovanje zdravil in prenašali ugotovitve med seboj hitreje in pogosteje in na ta način vplivali na porabo zdravil na recept

— proučiti se mora umestnost lekarniške službe v ve-

černem času zaradi nizkega obiska uporabnikov

— stroški negovalnega kadra — laične negovalke, ki opravljajo drobna gospodinj-ska dela na bolnikovem delu, naj bi šla v breme socialnega skrbstva

— v nujni medicinski po-

moči naj bi bila participacija za ambulantne storitve, niso nujno potrebne, enako kot v nočnem času. Bolnikom, ki pridejo v neurgentnih situacijah, pa bi zaradi nali opravljene storitve postopku uveljavljanja višjega standarda.

Novice s SKUŠ

Šolsko leto na Srednji kovinarski in usnjarski šoli se pričena. Delavci gradbenega podjetja Pionir so že naredili nove delavnice, v katere so se učenci preselili v začetku junija. Sedaj gradbinci delajo novo streho na starem delu delavnic in preurejajo v delavnice kovinarski del šole. Tajništvo in računovodstvo sta se že preselila v nove prostore, ki so prizidani usnjarski šoli na Cestih talcev.

Učenci usnjarske šole so v dvorani Komunalnega centra pripravili modno revijo in razstavo izdelkov. Prireditev je odprl Peter Primožič, predsednik SO Domžale. Na modni reviji sta največji aplavz poželi učenki Ana Tivader za krznen plašč in Anuška Terek za nesesar. Obe sta v Slovenj Gradcu na srečanju usnjarskih delavcev (kljub temu, da sta še učenki) zasedli 3. mesto.

Učenci kovinarske usmeritve pa so se udeležili Festivala dela mladih Jugoslavije, ki je bil v Mariboru. Učenci so ekipno tekmovali zelo dobro, posamezno pa so najboljše rezultate dosegli Stanko Hlebec, ki je bil 4. med kleparji in Simon Brigelj (strugar), Oton Žlindra (ključavničar), Edo Galin (elektro varilec) in Stanko Zdove (varilec CO₂).

Kovinarji z mentorjem Stanetom Černetom na tekmovanju v Mariboru.

Ravnikar Tone:

Domžalska domača vulgo imena

STOB ŠT. 45 — že podrt. VULGO IME PUŠAVA. Leta 1850 je bila že podrt. Pred tem je bila last Marije Cesar, ki je bila rojena 1808. To je bila kajža.

STOB ŠT. 46 — tudi ta hiša je sedaj že podrt in je bila nekdanj MEZNARIJA. Nekdaj je bil lastnik te nekdanje kajže Dečman, Jaka Kušter, za njim pa Jakob Kos, ki je bil rojen 1835. leta.

STOB ŠT. 47 tudi ta hiša je sedaj že podrt. Nekdaj je bila kajža. Njen lastnik je bil Markov Peter, Peter Povž, ki je bil rojen leta 1823. Tu je bil nekdanji Rakov hlev.

V Stobu št. 46 je nekdanj stanovala Neža Ovca, rojena v Spodnjih Domžalah št. 6, ki je bila rojena 1845. Imela je nezakonskega sina Janeza, ki je bil rojen 1874 in se je poročil 1904 v Spodnje Domžale št. 24, poleg tega pa je še imela nezakonskega sina Franca, ki je bil rojen 1880.

Preselila se je v Spodnje Domžale št. 13, to hišo je pa prodala Katarini Končan, gostinji iz Spodnjih Domžal št. 27, ki jo je nato prodala župniku za meznarijo.

Tu je stanovala tudi Marija Ovca, posestnica v Spodnjih Domžalah št. 6, ki je bila rojena 1846. leta.

STOB ŠT. 48 — VULGO IME MARKOT. Lastnik te kajže je bil nekoč Tomaž Vode, rojen leta 1811. Za njim je postal lastnik te kajže Pavel Ovca, iz Spodnjih Domžal št. 6, ki je bil rojen 1875 in se je poročil leta 1899. Njegova žena je bila Ivana Pfeifer iz Stoba št. 15, ki je bila rojena 1873 in je umrla 1944 v New Yorku. Imela sta hčerko Marijo rojeno v Stobu št. 44, ki je bila rojena 1899 in se je 1923 poročila z Lovrencem Pogačarjem, sina Antona ki je bil rojen 1900, in je padel 1945 ter hčerko Ivano, ki je bila rojena 1902.

V Stobu je bilo nekdanj 14 celih gruntov (poleg navedenih še pri Dečmanu št. 10, kjer sta bila dva, pri Zankarju št. 24, pri Matku št. 26 in na št. 36, kjer se je poprej reklo pri Markotu, 10 polgruntov in 7 kajž, ki so vse skupaj imele zemlje za en cel

grunt, namreč: Matevžakova št. 2, Kramarjeva št. 29, Plankovcova št. 30, Gregova št. 32, Bavantova št. 33, Markovcova št. 34 in Kovačeva št. 35.

Skupno je bilo torej zemlje za 20 celih gruntov.

Vsak grunt je imel 40 johov zemlje in to skupaj naravnost od hiše.

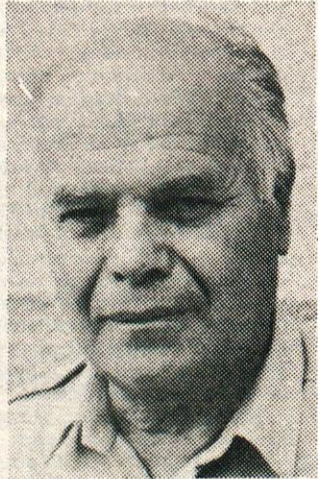
Razen enega je imel vsak grunt tudi svojo kajžo za ljudi, ki so pomagali delati na gruntu.

Ob koncu podlistka domača vulgo imena

V Domžalskem Zborniku, ki je izšel leta 1979, sem napisal »Domžale v luči gospodarstva, hišnih posetnikov, ulic in hišnih števil od leta 1811 do 1954«. S tem delom sem nato nadaljeval v sestavkih v Občinskem poročevalcu pod naslovom »Domžalska domača — vulgo imena«, ki sem jih pričel objavljati za

naselje Stob in to od 9. številke Občinskega poročevalca dne 20. V. 1985 dalje in jih s to številko zaključujem. Stob je leta 1811 štel 43 hiš in 238 prebivalcev. Sedaj bom pa z raziskavo domačih vulgo imen nadaljeval v študi, ki je od domžalskih naselij najstarejša, saj se študa omenja že leta 1205. Omenim naj tudi, da je tudi študa dobila hišne številke tako kot Stob še leta 1770, v času vladanja cesarice Marije Terezije. Prve podatke za naše kraje dobim v Mengšu, kajti Domžale so postale samostojna fara šele leta 1908 in so do tega časa spadale pod mengeško faro. Prva mengeška rojstna knjiga je iz leta 1583, poročne knjige iz leta 1669, mrliška pa iz leta 1701.

Delo sem opravljal z velikim veseljem, pa tudi marsikateri Domžalčan me je za to delo kdaj potrepil po rami, saj imajo ljudje radi svoj kraj in še posebej radi slišijo kak podatek o svojih prednikih. Vse podatke, delo in rezultate namenjam Domžalam, svojemu rojstnemu kraju.

Restavracija

POZD »REPOVŽ« Domžale

Kopališka 3

(061) 721-279

Sprejememo točaja(-ko) za delo v šanku. Goštinska šola in dve leti prakse. Nastop službe je možen z 2. 9. 1988 ali po dogovoru. Morebitne informacije dobite na tel. št. 721-279. Pismene ponudbe pošljite na gornji naslov.

Anamarija Cerar:

Moj konjiček — traktor

Anamarija Cerar, ki jo v Dobu vsi bolj poznamo kot Logajevo Nuško, je mlado dekle pri 25 letih, ki vztrajno nabira znanje na Biotehniški fakulteti — smer živilnoreda. Absolventka je še in upa, da bo še v letošnjem letu zaključila študij, dobila poklic in najraje bi se čimprej zaposlila. Njena velika želja je, da bi dobila delovno mesto v pospeševalni službi. Rada je med ljudmi. Da pa se na kmetijstvo spozna ne le teoretično, temveč tudi praktično — kaže njeno znanje, ki ga iz dneva v dan pridobiva na domači kmetiji.

Pa se nisva pogovarjali le o kmetijstvu na splošno, temveč me je bolj zanimal eden izmed njenih konjičkov, v katerem že vrsto let — menda jih bo že kar 10 — dosega lepe uspehe ne le v regijskem, temveč tudi v republiškem in državnem merilu.

Kar težko se je spomniti, koliko let je že preteklo, odkar je prvič sedla za volan traktorja in zapeljala po domačih njivah. Najmanj petnajst let bo že tega in kdo bi znal prešteti vse kilometre, vse brazde, vse prikolice se-

na in trave, ki jih je Nuška v vseh teh letih opravila in prepeljala z domačim traktorjem. Še danes si težko predstavljam, kako lahko to mlado dekle vrti volan velikega traktorja, kako spretno pripelje na domače dvorišče in kako ravna in ravnoprav globoka brazda ostaja za njenim plugom.

Ne spomni se več, kaj jo je pravzaprav pripeljalo k odločitvi, da se je v letu 1978 prvič udeležila tekmovanja, bila tretja, nato pa z nekaj presledki iz leta v leto boljša. Za trenjnj ji služi domače delo. Ko jo vprašam, če izorje vse sama, se nasmehne in pravi, da ne, nekaj mora ostati tudi za druge. Najuspešnejša je v oranju, ki ga ima tudi najraje; pa tudi teorija (poznava-nje strojev, prometnih predpisov, zaščite, rastlin, agrotehnik in prve pomoči) ter spretnostna vožnja s traktorjem in enoosna prikolica ji ne delata večjih težav.

Ko se pogovarjava o konkurenci, pravi, da jo v okviru regije skoraj ni, pa zato nje-tudi letošnje prvo mesto ni nič manjši uspeh. Več tekmovalk je na republiškem

prvenstvu in na državnem, katerega udeleženka je bila že trikrat. Tako je bila v Prištini, Novem mestu in Zre-njaninu, od tod ima dve tretji mesti in veliko lepih spominov. Počasi bo s tekmovanjem zaključila, razmišlja celo, da letos tekmuje zadnjič, vendar upam, da to ni njena dokončna odločitev, saj je še zelo mlada.

Ko se pogovarjava o prostem času, omeni, da je to pomoč na domači kmetiji, pa delo v okviru Predsedstva OK ZSMS Domžale, v katerem pokriva področje kmetijstva. Ob tem pa ji ostane še nekaj časa za petje v pevskem zboru in delo v dramski skupini Kulturnega društva Jožef Virk, srečujeva pa se tudi na različnih drugih sestankih v krajevni skupnosti Dob.

Nuški želimo uspešno nadaljnje tekmovanje in zaključek študija, pa da se ji uresniči želja, da dobi delovno mesto v pospeševalni službi in s svojim teoretičnim in praktičnim znanjem koristi domžalskemu kmetijstvu. Saj mlade strokovnjake v kmetijstvu rabimo, mar ne!

Vera Vojska

Samostojna razstava Toneta Ravnikarja v Knjižnici Domžale:

Izginjavajoča arhitektura v sliki

8. julija 1988 so v razstavnem prostoru domžalske knjižnice odprli samostojno razstavo več kot tridesetih del domžalskega kulturnega delavca Toneta Ravnikarja.

Dr. Cene Avguštin, ki že dobršen čas spremlja likovno delo Toneta Ravnikarja, je poudaril, da je bil le-ta očividec in opazovalec za podobo naše kulturne dediščine pogosto kar tragičnega dejanja. S perečo spomeniško problematiko se je srečeval vsak dan po svojih poteh po Domžalah in njeni okolici. S pravim občutkom za zgodovinska in etnološka vprašanja je imel odprte oči za spreminjanje in izginjanje lepote nekdanjega stavbarstva in njegovega okolja.

Da bi se vsaj v sliki ohranil spomin na nekdanje vrednote, ki jih jutri morda ne bo več, je začel v risbi upodabljati najrazličnejše spomenike naše stavbarne preteklosti. Tako ga srečamo npr. v Domžalah, ko slika Gasilski dom v Stobu, svoj rojstni dom v Kolodvorski ulici, staro kuhinjo v Študi, Sršenovo hišo, rojstno hišo prof. Stiplovskega ob Ljubljanski cesti hkrati z vso okolico, ki je danes skoraj povsem prezidana, dalje leseno Jagrovo domačijo, staro Januševo gostilno ali Godbeni dom iz leta 1928. Pot ga z istim ciljem zanesse v Mengeš, Radomlje, na Dobeno, v Volčji potok, v Lukovico, na Krtino, Gameljne, v Moravško okolico in še bi lahko naštevali kraje in hiše, njihove interiere ter gospodarska poslopja, ki so vzpodbujala slikarja k vedno novim upodobitvam.

Po svoji stilni usmerjenosti je Tone Ravnikar izrazil realist. Kot primer njegovega realističnega slikarstva nam lahko služi risba Glasbene šole v Domžalah. Z velikim darom za opazovanje je slikar upodobil izredno razčlenjeno fasado poslopja, da kot izrezana stopi pred nas. Isto velja za mnoge druge upodobitve, ki so opremljene z vsemi arhitekturnimi in drugimi detajli tako, da bi lahko izvrstno služile tudi za potrebe morebitnih bodočih rekonstrukcij.

Razstavljene risbe Toneta Ravnikarja niso hladne kopije spomenikov, temveč z občutkom za lepoto in domačnost starih domov napravljene upodobitve. Ohraniti to lepoto vsaj v sliki znanecem je bil cilj njegovih prizadevanj.

Ob otvoritvi je spregovoril tudi dr. Miroslav Stiplovskec, predsednik Skupščine Kulturne skupnosti Domžale, ki je poudaril Ravnikarjevo vsestranskost. Razstavljena dela so le del njegove bogate ustvarjalnosti, so pa izjemna obogatitev zgodovinske in etnografske dejavnosti, ki je deležna priznanj tudi med strokovnimi krogi. Ure, dnevi, mese-

ci in leta Ravnikarjevega vztrajnega preučevanja matičnih knjig, listin, časopisja in drugih virov, tudi zbiranja pričevanj, je rodilo bogate sadove v njegovih številnih prispevkih o zgodovinski preteklosti domžalske občine. Enkratna je ta njegova vsestranskost, ko kot ljubitelj v najboljšem pomenu te besede, raziše zgodovino posameznih območij in hiš ter poišče njihove korenine, dokler sežejo najstarejši dokumenti, potem pa jih oživi še v likovni govorici. Ob tem moramo posebej poudariti tudi Ravnikarjevo bogato zbirateljsko dejavnost, saj je ob svojem delu zvesto zbiral in velikokrat otel propadu številne dokumente, časnike, fotografije, etnografske in različne muzejske predmete, posebej pa naj omenimo njegovo delo pri ohranjanju za zgodovino nekdanj svetovnoznane slavninarske industrije in obrti v domžalskem in Mengeškem območju. Mnoge razstave so rezultat Ravnikarjevega zbirateljskega in strokovnega dela, rezultati raziskovalnega dela pa so javnosti dostopni v Občinskem poročevalcu, Domžalskem zborniku, številnih jubilejnih publikacijah in člankih v različnih časopisjih. Podoba njegove občudovanja vredne vsestranskosti pa naj ilustriramo še s podatkom, da je bil prvi tajnik kulturne skupnosti, dolgoletni tajnik in član predsedstva ZKO, pa tajnik turističnega društva in še bi lahko naštevali njegove funkcije in zadolžitve, kot na drugi strani tudi veliko število priznanj, ki jih je prejel, od katerih naj omenimo le, da je bil med prvimi dobitniki najvišjega občinskega priznanja za kulturne dosežke, zlate Kersnikove plakete.

V kulturnem sporedu je recital, na tematiko razstave lepo ubrano pesem, Ravnikarjev prijatelj in sodelavec ing. Bogdan Potnik, na kitaro pa se je predstavil mladi kitarist iz Doba Primož Kovič.

Avtor razstave Tonček Ravnikar, dr. Stiplovskec in dr. Avguštin ob odprtju razstave.

Glosa:

Pula po Puli — ampak ne v Domžalah!

Če je verjeti osrednjim republiškim glasilom, potem v letošnjem letu v Domžalah ne bomo videli najnovejše bere najboljših jugoslovanskih filmov, ki jih pod naslovom PULJ PO PULJU v teh dneh gleda vesoljna Slovenija.

Pa bi kljub temu radi vedeli, zakaj prireditve, s katero smo v občini vsaj malo dvignili kvaliteto filmskega programa in vsaj poskušali gledalcem pokazati tudi kakšen kvaliteten jugoslovanski film, letos v Domžalah ni!

Pa ne, da je naša občina kakšna NENAVIDNA DEŽELA ZA ZDAJ BREZ DOBREGA NASLOVA (beri občinstva), ki v HIŠA (i) OB PROGI ne želi GLEMBAJEVI(ha) ali MAJA(e) in VESOLJEK (čka)?

Kaj pa, če kakšni POZABLJENI ODPADNIK ali VARUHI MEGLE menijo, da PRAZNIK(a) KURB — HALOA ni mogoče pripraviti v našem kinu, za katerega bi bila glede na okolico resnično primernejša SKRIVNOST SAMOSTANSKEGA ŽGANJA, ki pa, kakor je meni znano, nima nobene zveze s PRIMER(om) HARMS.

Pule po Puli v Domžalah ne bo, ostaja le ŽIVLJENJE S STRICEM (v vsakem ameriškem filmu je vsaj eden) in P.S. POST SKRIBTUM: Še pomnite, tovarišice in tovariši, kaj ste obljubljali ob zbiranju denarja za novo kinodvorano — oprostite — večnamenski prostor!

OSA

10. septembra bodo pokazali likovne storitve v lesu:

Šesterica novih domžalske »Forme vive«

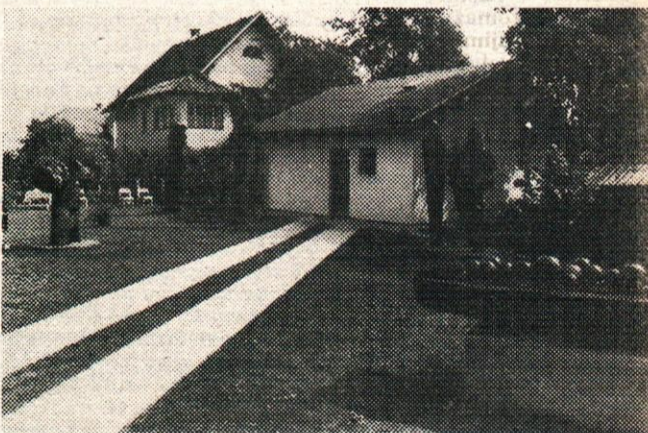
Ob likovni galeriji »Vera« nastaja na planem domžalska Forma viva. Četverici avtorjev, ki so se predstavili lani, se pridružuje šesterica novih ustvarjalcev v lesu, ki bodo v soboto, 10. septembra 1988 ob 18. uri predstavili svoje stvaritve.

Avtorji: Viktor Plestenjak, Alenka Eržen-Šušteršič, Majda Lužar, Vera Terstenjak-Jovičič, Srečo Vojska in Igor Boševski

bodo z deli v hrastu in betonu obogatili že zanimiv opus eksponatov nastajajoče Forme vive.

Sicer pa se bo v soboto, 10. septembra 1988 v Galeriji Vera na Prešernovi 9 v Domžalah (in ob njej) nenehno nekaj dogajalo, saj se lastnica Vera Terstenjak-Jovičič ne zapira odtujeno vase. Na celodnevem srečanju likovnikov bo priložnost, da ustvarjalci spregovorijo med seboj, izmenjajo izkušnje, spregovorijo z obiskovalci, seveda pa bodo poskrbeli tudi za doživetje česa lepega v besedi in glasi. Obeta se lep — sedaj že tradicionalen dogodek — ki vsekakor pomeni zanimivo in tehtno obogatitev likovnega življenja v občini.

Matjaž Brojan

Kultivirano oblikovan ambient ob Galeriji Vera na Prešernovi bo v prihodnje obogaten z novimi eksponati, tako da bo domačinom in obiskovalcem ponujal še več možnosti za spoznavanje lepote oblikovanja lesa in prostora.

V začetku julija je predstavila svoj delovni opus žadnjih let članica LD Peter Loboda — Ida Rebula. (na fotografiji v sredini)

Razstava v likovnem razstavišču Domžale:

Slovenski pejzaž Ide Rebula

Slikarka, sicer članica LD Peter Loboda iz Domžal, je razstavila med 6. in 15. julijem svoj delovni opus, ki je nastal med leti 1981—1988.

V zgodnjepoletnem, sicer za kulturne prireditve manj primernem terminu, je bila v Likovnem razstavišču Domžale odprta razstava, ki je razgrnila pred obiskovalce vso lepoto slovenske panoramske, krajinske in naravne danosti. Med okoli trideset razstavljenimi platni (vsa so v tehniki olja) jih je največ nastalo kot rezultanta udeležbe na dvajsetih likovnih manifestacijah, extemporih in likovnih kolonijah, odtod tudi tako pestro, domala vso Slovenijo pokrivajoče vsebinsko izhodišče.

Če pogledamo avtorski pristop Ide Rebula k razreševanju likovnih, strukturalnih, kompozicijskih in barvnih problemov, tedaj smemo ugotoviti, da je avtorica pristaš sicer deloma stiliziranih, vendar vseskozi realističnih pristopov v obdelovanju motivike. V njenih slikah preseneča in navdušuje občuteni smisel za sozvočje horizontalnih in vertikalnih determinant, ki jih prostor sam po sebi ne ponuja in jih mora vsak avtor občutiti, spoznati, dognati — in navsezadnje tudi znati predočiti; pri Idi Rebula gre za likovno maniro in veščino, storjeno na način, ki je morda med člani LD Peter Loboda najbolj dodelana in kar je vsekakor izjemnen dosežek — tudi vedno prepoznavna. V barvi sprva v večji meri dominira pastelno lešnikova — se avtorica prebija do rjave izraznosti slovenske zemlje; osvojeni barvni krog na domala vseh delih kože na toplo rjavno razumevanje barvnega spektra, to je gledanje, s kakršnim se človek more in hoče poenotiti. Celoten avtoričin pristop k osvajanju teh vprašanj pa kaže na pravnjše likovno vtisje, ki daje nje- ujemno pečat slovenske krajinske avtentičnosti. Ciklus njenih del na razstavi zaključuje edino delo z vnešeno človeško figuraliko — sključnega, k zemlji obrnjenega človeka. Prav ta nakrivljenost slovenskega človeka, ki zmora, kot je očitno — prenesti vse, daje prejšnjim razmišljanjem še drugačno dimenzijo.

Med deli, ki jih je Ida Rebula razstavila, velja omeniti tudi zanimiv — v živahnejših barvah uresničen poskus — Zafran v snegu. Kakorkoli že, z novo razstavo, ki jo je zaradi neposrečeno izbranega termina in kratkega roka, ko je bila razstava odprta, videlo le malo ljudi, je Ida Rebula napravila nov pomemben korak na svoji likovni poti, ki ji je že doslej prinesla renome tistega likovnega ustvarjalca, ki se je — kot ugotavlja Cene Avguštin v priložnostnem katalogu k razstavi — povzpela s požrtvovalnim, kontinuiranim in neutrudnim delom med naše najbolj priznane ljubiteljske likovne ustvarjalce.

M. B.

Delavsko kulturno društvo Svoboda Mengeš

Obvešča člane svojih delujočih skupin, da pričnemo redno delovati prve dni v mesecu septembru. Hkrati vabimo nove člane ljubitelje petja, gledališke dejavnosti ter plesalce in plesalke za številčno obogatitev delujoče folklorne skupine, da se nam pridružijo in si tako popopstrijo svoj prosti čas.

Z obnovo kulturnega doma smo si pridobili ustrežnejše pogoje za delo in nastopanje, zato vabimo vse, ki si želijo svoj prosti čas obogatiti s kulturnim ustvarjalnim delom, da se nam pridružite. Vključite se lahko v eno od delujočih skupin kar s prihodom na vajo ali pa s predhodno prijavo. Prijave sprejema tajnica DKD Svoboda Mengeš Justa Koželj, tel. 737-303 v DO Trak Mengeš ali na domu 737-725.

KULTURNO DRUŠTVO DOMŽALE prireja

Naj imajo tudi otroci »ČVEKARIJO«

vabi na kulturno-zabavno prireditev za otroke »ČVEKARIJA«, ki bo v nedeljo, 4. septembra ob 14. uri na parkirišču za halo Komunalnega centra Domžale. Prireditev je namenjena predvsem za otroke v starosti od štiri do petnajst let.

- V programu bodo nastopali:
- Trio Gojmirja Lešnjaka
 - Vlado Kreslin
 - Tomaž Tomassini
 - Mateja Koležnik
 - Mirko Žerjav
 - Tone Jurečič
 - Sašo Hribar
 - Milan Krapež
 - Plesna šola Kazina
 - otroški manekeni

To srečanje smo poimenovali »ČVEKARIJA«, ker bodo lahko obiskovalci — otroci med programom izražali na odru svoje mnenje.

V dopoldanskem času, od 9. ure dalje bomo organizirali bovšji trg v hali KC, kjer bodo otroci lahko prodajali igrače, knjige in podobno.

Pripravili bomo zanimiv srečolov in zagotovili gostinsko ponudbo.

VABLJENI

Abraševiči v Mengšu

Ob vrhuncu poletja je v mengeškem letnem gledališču nastopila beogradska folklorna skupina Abraševič, imenovana po revolucionarju in pesniku Kostu Abraševiču. Skupina je nastopila že tako rekoč po vsem svetu, obvlada čez 50 koreografij folklornih plesov jugoslovanskih narodov in narodnosti, nastopa v avtentičnih oblačilih, v njej nastopa čez 40 plesalcev in glasbenikov.

Na prireditvi, ki sta jo pripravila ZKO in Telesnokulturna skupnost Domžale, so bili izvedeni zanimivi plesi oz. odlomki iz znanih del, od zaključnega kola z Era z onega sveta do lindža, šumadijskega plesa, pastirskih plesov z vzhodne Srbije do Biljane, komitskih plesov, vojvodinskih plesov, plesa z Mariovega, romunskih in slovenskih plesov, plesa šota, plesa iz Bosilegrada, ciganskih plesov in odlomkov iz Koštane, vmes pa je ansambel dvakrat zaigral solistično narodne pesmi, brez obljubljenih pevcev.

Obljubljena vrhunska predstava je ostala nekako na polovici poti. Navdušili so makedonski plesi, polni koreografske barvitosti in poetičnosti (Biljana platno beli), prav tako pa živahni vojvodinski plesi s svojim šaljivim dostopom k narodnemu blagu. Drugi del prireditve — vodil jo je igralec mengeške igralske skupine Jože Gogala — je izzvel veliko bolj medlo in negotovo. Slovenski plesi so bili zaplesani na najnižji osnovnošolski

ravnici, med ostalimi plesi pa so bili — kot je bilo videti — izbrani tisti, ki slovensko oko ni toliko pritegnilo, oz. se mu zaradi podobne koreografije in podobnih kostumov začne ponavljati s tem pa tudi dolgočasiti. Gledalcev tokrat ni bilo kaj posebnega veliko — če odštejemo stalne občinske povablence — tako da se ni mogel vzpostaviti kakšne pristnejši stik, čeprav je bila vsa čina nad prikazanim zelo zadovoljna. Čestitam organizatorji, ma, da sta si sploh privoščila tem razgretim političnim trenutkom pripeljati v Mengeš to vrhunsko folklorno skupino, ki je žal pri nas resnično premalo poznana, pripeljati v trenutku, ko se postavljajo nekateri medsebojni odnosi na bolj poštene temelje ter ko se bratstvo in enotnost ne meri več samo po svoji stonji izletih eden k drugim, račun družbe, kar se še vedno dogaja in tudi navdušenost ne piše tudi v našem Poročevalcu.

(Glej prejšnjo številko.) Hkrati pa nam prav nekateri oblastni centri iz našega velenjskega središča odrekajo legitimno pravo govoriti in se zagovarjati materinskem jeziku. Za vse folkloristi iz Beograda seveda niso nič krivi, jasno pa je, zakaj je zatajilo občinstvo, ki ga devedel čut pač ni izdal. Sicer pa je na koncu isto občaloval tudi Slavko Pišek, predsednik ZKO Domžale, z željo, da se drugič srečamo z Abraševiči v lepšem vzdušju.

I. Sivec

DO Razvojni zavod Domžale v luči gospodarske stabilizacije

V okviru DO Razvojni zavod Domžale je tudi Skupnost stanovalcev, kateri stanovanci plačujejo med drugim tudi stroške centralnega ogrevanja.

Tako kot se je že dogodilo v preteklih letih smo tudi letos redni plačevalci stroškov ogrevanja dobili zadnji opomin za izterjavo dolgov katerih nimamo.

DO Razvojni zavod nam zaračunava tudi stroške opomina, zamudne obresti ter grozi s sodno izterjavo.

Nas redne plačevalce zanima, kam finančno računovodski sektor spravlja vplačila, ki so nakazana v predpisanih rokih preko LB oziroma SDK Domžale.

Stanovanci smo pripravljeni na NNP, zato imamo urejeno plačilno dokumentacijo.

Stanovalec zanima, kdo bo plačal stroške, ki nastajajo pri tako malomarnem odnosu do dela?

Tovariša Janeza Končana individualnega organa pa pozivamo, da nam javno razloži, zakaj prihaja do tako neljubih pomot.

Redni plačevalci

Skupnost stanovalcev

Ljubljanska 72a

Domžale

Pojasnilo Razvojnega zavoda Domžale:

V zvezi s posredovanjem javnim vprašanjem vam sporočamo, da do napak pri opominjanju dolžnikov lahko prihaja iz več različnih vzrokov:

— dolžnik plača dolgovan znesek v času, ko je že datumsko zaključeno knjizenje, opomini iztiskani in poslani, novo stanje pa se ugotavlja po dnevu vplačila;

— pri knjizenju lahko pride tudi do napačnega knjizenja šifre dolžnika ter so plačila v dobro evidentirana pod drugo šifro. V tem primeru je vsekakor krivda na strani odgovornega delavca zavoda, napaka se ugotovi ob opominjanju in reklamaciji stranke;

— vse obdelave plačilnega prometa se izvajajo na osebnih računalnikih, vsa strojna oprema je nova ter trenutno še v fazi poizkusnega zagona, kjer prihaja tako do napak pri strojni opremi kot tudi do občasnih izpadov električne energije. Instalacija dodatnega napajanja z električno energijo je bila zaradi vezave na posamezne sklope opreme v zamudi.

Tako je v konkretnem primeru prišlo do izpada električne energije takoj po zajemanju podatkov pred njihovo ustrezno restavracijo, kar pa je bilo opaženo šele po reklamiranju napak s strani plačnikov.

Z naše strani smo takoj pokrenili vse potrebno, da do podobnih napak ne bo več prihajalo, saj je ustrezno tehnično varovanje instalacije montirano ter tudi seznam plačil ponovno ažuriran. Vsi z nastalo napako nastali stroški bremenijo DO Razvojni zavod Domžale, ter zaradi tega plačevalci ne bodo bremenjeni za nastale stroške.

Zavedamo se pomembnosti ažurnega in točnega poslovanja z občani, zato tudi na vseh področjih skušamo le to posodobiti do mere, da bodo koristniki naših uslug z njimi zadovoljni, ter da bodo te uslug tudi po ceni konkurenčne.

Direktor: Janez KONČAN

Vesele note

Marela v Lipici

Ansambel Marela, o katerem kar nekaj časa nismo prav nič pisali v našem časniku, čeprav je kar pet članov iz naše občine, dela s polno paro naprej, večje zunanje obeležje pa je pravkar izdana kaseta in plošča z naslovom Lipica. Vodja Franc Kompare ob tem dodaja:

»Gre za nadaljevanje naše glasbene usmeritve, ko hočemo z značilno slovensko glasbo, slonečo na tradiciji godbe, predstavljati po glasbeni in tekstovni plati lepote naše ožje domovine, oz. dopolniti gostinsko-turistično ponudbo tudi na ta način, hkrati pa Evropo opozoriti na slovenske bisere. Z drugo kaseto smo se ustavili v Lipici, pri

svetovno znanih lipicancih, pri konjih, ki so ena izmed lepot Slovenije. Glasbo za te skladbe so prispevali poleg Francija Lipičnika največ naš član Primož Kosec, eno pa tudi Dušan Drobnik, za katero je napisala besedilo njegova sestra Nada. Sicer pa je besedila v pretežni meri prispeval Marjan Stare. Pri celotnem projektu je sodelovala tudi Elektrotehna Ljubljana.

V Lipici smo posneli tudi

izredno odmevno oddajo, ki je bila že trikrat ponovljena na TV, lani pa smo posneli šest oddaj za evropske televizijske postaje, nastopali smo trikrat na priljubljenem Seniku z godci, prav tako pa v izboru najboljših iz teh oddaj.

Ansambel Marela pospešeno pripravlja tretjo kaseto in ploščo, tokrat z delovnim naslovom Od Bleda do Bohinja, torej spet del najlepše Slovenije.

Letno igra petkrat v dobrodelne namene, med zadnjimi je Marela nastopila prav pred nedavnim na tradicionalnem pikniku v INCE-ju v Mengšu.

Sicer pa je to edini slovenski ansambel, ki profesional-

no nastopa največ v tujini, čeprav tudi na domače ljubitelje ne pozablja, pri tem pa ne spreminja imena, pač pa še poudarja svojo slovenskost, kar je redkost v današnji situaciji.»

V mengeškem INCE vsako poletje pripravijo piknik za oskrbovance, njihove sorce in delavce s področja skrbi za invalide. Tudi letos, kot že mnogokrat sta brezplačno priskočila na pomoč ansambel Marela in humorist Franc Pestotnik.

Kozerija Andreja Zajca!

Invazija prikazovanj...

Ne, tako ne more iti več naprej. Z grožo opažam, da zao-stajam. Čas in dogodki me neusmiljeno prehitujejo.

Pač, leta in gorje marsikoga povozijo. Meni ne prizanašajo in zato gre toliko pomembnih dogodkov mimo mene. Pa sem se uprl. Še stojim na svojih nogah in trden sklep, da se vključim v tok dogajanj, uresničujem z vso intenziteto. Vključen sem.

V mislih imam prikazovanje, prhutanje, mežikanje in migotanje raznih Marij in drugih nadzemskih bitij, ki je zdaj tako moderno, da se pri nas pojavljajo kadarkoli in komurkoli se to zahoče. Pa se mi je zahotelo, da bi mi katera pomigala, pa čeprav letela ponev. Verjame, v »bio« in razne druge energije, ki vplivajo na naše življenje, ne pa mežikanju in migotanju angelcev z lesenimi perutkami v občestnih kapelnicah. No, kar se angelcov tiče, imam rajši tiste z nagimi ritkami, sedeče na oblakih, kot pa one v dolgih plesnih oblekah s peruti skoraj do tal. Zato mi še na misel ni prišlo, da bi se šel drenjat med množico na Županje njive.

Pa je tako nanoslo, da sem tam le bil. Videl sem Marijo, ne da bi pisnila. Mirno, spokojno, kakršna stoji tam že 70 ali več let. Pa ne samo tisto v Stranjah, povsod se pojavljajo. Skoraj vsaka vas ima svojo z več ali manj čudodelnimi lastnostmi. Pa so še druge stvari. Skratka, odprlo se mi je. Začelo se mi je z našim sindikalnim izletom. Ker nas je pot vodila skozi Stranje, smo v en glas zavpili: Pojdimo gledat Marijo, ko smo že tu, škodovati ne more. Nerodno je bilo za one, v manjšini, ki plačujejo članarino. Ampak na sindikalnem izletu je že tako, da vsi vodilni izgubijo svojo moč in veljavo, kot jo čarovnice in drugi pridaniči ob enih ponoči. Malo prebledeli so šli kar z nami, ker jim drugega ni preostalo. Zagledal sem Marijo, lepo kakršna je, od daleč, od blizu, od strani, od spodaj, toliko, da nisem splezal na drevo, ki je zraven, pa nič. Ni me opazila in se tudi za milimeter ni premaknila. Pa po dveh domačih viljampovkah, kolikor nam jo je ob startu vsakemu pripadalo, človek ne more biti tako nezbran, da ne bi opazil, če se nekdo premika, tudi drugi niso nič opazili, razen Marte, ki se na vsakem izletu, če se le da, izgubi. Trčila je, da ji je pomežiknila z desnimi očesom, kar ji nismo verjeli, še posebno, ker se je kljub vsemu zgubila na Koroškem, čez mejo, kamor smo skočili po nakupih. Kdaj so še Marija in drugi svetniki migali ob sedmih zjutraj, ko je vendar znano, da to počno v večernih in nočnih urah.

Kot je šla Županjenski Marija sorazmerno hitro v pozabo, so tudi vesti o prikazovanju in izginotju žena v črnem ali pa v belem hitro pominile. Pa vendar spet in spet slišimo za nova prikazovanja in nenavadne pojave malodane v središču Domžal in bližnji okolici. Osrednje, prenovljeno domžalsko kopalnišče je znano daleč naokoli, posebno zdaj, v kopalni sezoni. Domačini in vsi, ki obiskujejo to kopalnišče, poznajo tudi kopalniško osebje in nov, precej strog kopalniški red. Poznavalci pravijo, da je letošnja sezona v tem kopalnišču čisto v stilu pri nas modernih prikazovanj in doslej, še neraziskanih energij.

Če ne vidiš, nič ne veš, sem vedno trdil. Pa sem šel pogledat v živo, kar peš. Od centra do kopalnišča ni daleč. Mimo slovite tovarne Universale. Na lepo, Marijino kapelico, nasproti tovarne, se včasih, v mirnodobskih časih skorajda nisem ozrl. Zdaj pa, ko je svetnike in druge kipe moderno občudovati, sta me pritegnila angelčka, ki sta poleg Marije v tej lepo vzdrževani kapeli. Desni gleda gor in se rahlo nasmeha, kot da mu je vseeno, kaj si mimooidoči mislijo, levi pa dol, resen, skoraj žalosten. In ta, levi, mi je pomigal z desno perutičkico kot kura, ki se hoče otresti nadležnega mrčesa. Meni je pomahal, jaz pa sem to videl in nihče mi nič ne more. Bom še koga vprašal, kdaj in zakaj so to kapelico razstavili. Tedaj, prav gotovo ni okoli nje hodilo toliko žensk kot zdaj, ko vsak dan hodijo v tovarno služiti kruh. Mislim, da so govorice o čudežih in prikazovanju na kopalnišču neutemeljene. Pa niso. Središče pozornosti je, kot znamenje ob poti. Na vzvišenem prostoru je sedeč plavalni, reševalni in potapljaški mojster, s številnimi modnimi dodatki, s cigareto in piščalko v ustih. Tesno ob njem, malo nižje pa sedi v škrlat oblečena njegova pomočnica in tolažnica s svetniško povešeno glavo v njegovem naročju. Vse spominja na znamenje ob poti z žalostno materjo božjo, ki drži mrtvega sina v naročju z razliko, da so tu vloge zamjenjane in da je vse v živo, se pravi, sin je živ, mati pa napol mrtva v njegovem naročju. Oba obdaja rahla meglica, ki ni svetniški sij, ampak cigaretni dim, ki ga plavalni mojster izpuhteva 8 ur na dan kot majhna lokomotiva. Tako je pač programirano v scenariju in režijski knjigi.

Na ljudske govorice in marnje nikoli nisem nasedal, zato sem informacije okrog »prikazovanj« na kopalnišču iskal iz »prve roke«.

Žalostna mati v rdečem, z glavo v naročju potapljaškega mojstra naj bi ponazarjala nekakšno zaščitnico kopalcev in vseh, ki imajo z vodo opravka, kot jo ponazarjajo kipi Janeza Nepomuka na številnih slovenskih mostovih. Cigaretni mojster pa je adult številka ena njegovemu delodajalcu, ki je strasten nekadilec in celo član upravnega odbora društva nekadilcev za preprečevanje kajenja. S čiki, ki ustvarjajo pravo tapeto pod podvodnim mojstrom straši delodajalec otroke in tudi druge: »Poglejte, kakšno svinjarijo boste imeli okoli sebe, če boste kadili.« kaže na tisoče čikov. In veliko otrok mu je

obljubilo in celo priseglo, da nikoli ne bodo kadili. Prava vzgojna metoda, na pravem mestu in ob pravem času mora roditi uspehe.

Se v Ihan sem skočil prisluhat še svežim novicam o prikazovanju oziroma o pojavljanju, čeprav smo vse podrobnosti lahko prebrali, ki jih je avtentično prikazal Ljubljanski dnevnik. NLP v Ihanu. Senzacija, da ji ni para. Če vsi drviyo gledat sledi kot in Stranje, zakaj bi bil izjema, zdaj, ko je to moderno. Ihan poznam, saj sem tam gori rasel in še vedno rases, pa sem se ustavil tam, kjer je potekala glavna dirka med pogumno očividnico in nesramnimi NLP-jevci. Čisto blizu je neka mamca okopavala peso, nedaleč stran pa stoji transformator, še malo vstran pa lep, nov dom Družbene samozaščite, kakršnega ni v Sloveniji.

»No, lepa reč. A tu so bili?« sem bolj sam zase govoril, a toliko naglas, da me je mamca slišala.

»Kdo, o čem pa govorijo?«

»O letečih »tolarjih« vendar, saj vsi govorijo.«

»Daj, daj, a nimate na občini nobenega dela?«

V mladosti sem veliko bral Karla Maya, pa sem bil zato kar dober stezosledec. Nekaj v človeku od mladosti ostane. Gledal sem in gledal po tleh, vohal in prisluhal. Pa naj me vrage pocitra, če nisem na tleh znal sledove kopit konjskih, kravjih ali nekaj umesnega. V zraku pa vonj po žveplu.

»Kaj vohate mama?«

»Voham, iz farme, že trideset let voham. Hudič naj vzame farmo in prašiče!«

»Hudič je bil tu. Poglejte sledove kopit. Več jih je bilo. Samo hudiči imajo lahko taka kopita. In žveplo, a ni to povezano?«

»Pojdj raje kdaj na Županje njive, da ti ne bodo šle neumnosti po glavi.«

»Nekateri vidite tam čudeže, jaz jih pa tu. Vidim jih in voham, pa verjameš šibki, toda pogumni očividki, da se je sama bokkala z marsovci. Še dobro, da ji je stric pomagal. Nihče in nič ne more, če zamirim ihanski civilni, narodni, družbeni in kaj jaz vem kakšni zaščiti, da mirno gleda, oziroma spi, ko prikazni iz nekega daljnega osončja napajajo akumulatore svojih lebdečih krožnikov prav v Ihanu. Mi pa to elektriko plačujemo kot črnci. Če je tako, bom pa še jaz prinesel zmrzovarno skrinjo k transformatorju in krađel elektriko. Pa tudi vojaška letala, nedvomno sovražnega izvora, ki jih je očividka ob treh ponoči razločno videla, nimajo v Ihanu kaj iskati. In ker se za pogumno punčko v Ihanu in celo v Domžalah nihče ne zmeni, je razumljivo, da še naprej gleda risanke in prebira stripe, toliko časa, da jo odkrijejo filmarji ali pa lovci na fotomodele.«

Če bi se pa komurkoli kaj prikazalo ali mu pomigalo, lepo prosim, če mi sporoči na naslov, ki je v uredništvu. Na prikazovanju in miganja sem pravzaprav nor...

Andrej Zajca

Pionirska nogometna šola

V Mengšu je že sredi avgusta stekla pri NK Nogometna šola Matija Blejca-Matevža v dokaj široki zasnovi, v sklopu šolskih športnih društev OŠ Mengeš, Trzin in Komenda, v sodelovanju z učitelji telesne vzgoje na šolah in s pomočjo priznanih trenerjev. Do desetega leta naj bi ta šola delovala po osemletkah, v klubu pa so že sredi avgusta začeli z načrtno vzgojo mlajših kadrov, to je mlajših in starejših pionirjev in kadetov. V NK Mengeš imajo za to tri ustrezne trenerje. Povezali so se tudi s Fakulteto za telesno vzgojo in si zagotovili strokovno pomoč dr. Zdenka Vrdenika. Za delo s starejšimi pionirji pa so naprosili znanega nogometnega strokovnjaka Alojza Perharčiča.

Sicer pa je treba še dodati, da je bila v mladinski ligi izvedena reorganizacija oz. razdelitev na vzhodni in zahodni del, tako da ne bo toliko dragih potovanj. Žal je prav v mladinski ekipi največja vrzel, ki jo bodo z načrtnim delom kmalu odpravili.

In kako je s člani? Člani bodo tekmovali v enotni medobčinski ligi, kjer je 14 ekip s področja dolenske, ljubljanske, zasavske in domžalsko-kamniškega konca. Prvo moštvo bo še naprej treniral Marjan Babšek.

V prestopnem roku je NK Mengeš sicer oddal štiri boljše igralce, toda na srečo so se vrnili nekateri drugi odlični igralci, ki so zaradi osebne preobremenjenosti in drugih vzrokov prenehali nastopati, zdaj pa bodo spet temelj trdne ekipe, tako kot so bili prej, oz. kot so prej pomagali pri organizaciji v klubu.

NK Mengeš ima odslej tudi profesionalnega gospodarja Janeza Burnika, tako da bo tudi s te strani še več reda.

OBVESTILO!

Nogometni klub Mengeš obvešča ljubitelje nogometa, da je ustanovil pionirsko nogometno šolo, ki nosi ime narodnega heroja in predvojnega člana Nogometnega kluba Mengeš Matija Blejca-Matevža. Nogometna šola bo začela z delom 10. 9. 1988 pod vodstvom priznanih strokovnjakov. Zato vabimo k vpisu v šolo vse pionirje od 10. leta starosti dalje, ki imajo veselje do nogometne igre. Vpis bo dne 10. 9. 1988 ob 9. uri na nogometnem igrišču v športnem parku 8. julij v Mengšu. Vse podrobnejše informacije predhodno lahko dobite pri predsedniku tehnične komisije Milanu Sitarju, Mengeš, Partizanska 4 in na telefon 737-206. NK Mengeš

V dolini Krme:

Poletno planinsko taborjenje

PD Janez Trdina iz Mengša je tudi letos organiziral planinsko taborjenje. Glavni organizator je bil njegov Mladinski odsek. Taborjenja pripravljajo že več let, od leta 1971 naprej pa so še bolj prizadevani.

Letošnje kuharice so bile Gen Kržan, ki je tudi predsednica društva, Marjanca Lavrič in Poldka Breznik. Glavni vodniki tur so bili Franček Mulej, Božo Breznik ter Peter in Miha Lavrič, Miro Čeh in drugi. Tokrat so šotore razpeli v dolini Krme. 10-dnevno taborjenje je stalo samo 50.000 din, to pa zato tako malo, ker so vsi prisotni delali vse z golj iz ljubezni do otrok, narave in planin.

Ena izmed udeleženk tega tabora je bila tudi Mateja Lavrič, ki mi je bolj podrobno opisala enega izmed dni. Planinci so morali vstajati od šestih do sedmih, navadno pa še bolj zgodaj, če je bila na vrsti tura. Sledilo je umivanje, jutranja telovadba in zajtrk, nato pa so se začele priprave na turo. Po vzponu na določeno ciljno točko se vrnili v tabor in si pripravili kosilo ter se odpravili k počitku. Prosti čas so si popoldne ali zvečer krajšali z družabnimi igrami, navadno pa so si zvečer pripravili kres. Ob njem so sami pripravili zabavni program. Zaspali bi morali vsaj

ob desetih zvečer, vendar se je večkrat še po tej uri slišal iz šotorov razposajeni smeh.

Letos so opravili naslednje vzpone: na Triglav, vendar na vrh niso prišli zaradi premočnega vetra. Vzpon je bil dvodnevni, prespali so v koči na Planiki. Prehodili pa so še Bohinjska Vrata, Macesnovec in naredili izlet v vas Mojstrano, od koder so odšli v dolino Vrat k slapu Peričniku.

Kadar niso imeli pohodov, so vstajali nekoliko kasneje, dopoldne in popoldne pa so imeli planinsko šolo, kjer so se učili zavezovanje vozlov, priprave opreme za pohod, o vremenu itd. Ob takih dneh navadno tudi niso imeli večernega kresa.

Ob tem bi se Peter Lavrič v imenu PD Janez Trdina rad zahvalil vsem delovnim organizacijam — Eti, Heliosu, PKB, Ina plin, Mercator iz Kamnika, Jati... za preskrbo s prehrabeni izdelki, še posebej pa gre zahvala tudi Leku, ki je omogočil prevoz tja in nazaj.

Vsi mladi in nekoliko starejši planinci pravijo, da je bilo tudi letošnje taborjenje pravo planinsko doživetje in da se ga bodo z veseljem spominjali. Prihodnjič pa spet na drugem kraju!

Vesna Sivec

Samoobrambne veščine karateja pomenijo varnost, kar bo marsikoga pritegnilo k vpisu v sekcijo sankukai karate.

V SANKUKAI KARATE VPISUJEJO: NOVE ČLANE, MLADINCE, PIONIRJE

Tudi tokrat vabimo vse, ki jih zanima šport, samoobramba ter borilne veščine, da se vpišejo v začetni del treningov.

Treningi za posamezne skupine so pripravljene zelo kakovostno in strokovno.

VABIMO K VPISU VSE OBCANE, NE GLEDE NA SPOL IN STAROST.

Treningi pionirjev so ločeni v posebni pionirski šoli karateja.

Treningi bodo v osnovnih šolah Šlandrove brigade in Venclja Perka.

Vodijo jih trenerji: Slavko Šorotar, mojster 3. Dan, Darko Kotar, m. k. 1. Dan, Brane Žagar, 3. Kyu

ter pomočniki Robi Bombek, Marko Arhar in Ivan Rode.

VPIŠETE SE LAHKO OD 29. 8. do 14. 9. OB PONEDELJKIH IN ČETRTEKIH V HALI KOMUNALNEGA CENTRA DOMŽALE.

VABLJENI!

Izvršni odbor KK Domžale

Slovesna šestdesetletnica

Mengeški nogomet na zdravih nogah

Ob koncu junija smo v Mengšu slovesno proslavili šestdesetletnico delovanja Nogometnega kluba. V ta namen je bila v Kulturnem domu slavnostna seja, na igrišču je bil izveden nogometni turnir, v novo nogometno sezono pa stopajo mengeški nogometaši s kupom novosti, prav tako pa je treba povedati, da so bile v preteklosti izvedene vse načrtovane akcije in vse drugo, tako da je že od daleč videti, da stoji mengeški nogomet na zdravih nogah. Za to je seveda zaslužno odlično vodstvo NK, na čelu s prizadevnim predsednikom Jožetom Kraljem, s katerim sem se ob tej priložnosti tudi na kratko pogovarjal.

SEJA IN TURNIR

Na slavnostni seji ob 60-letnici NK Mengeš so sodelovali člani DKD Svoboda Mengeš, Mengeška godba, pevec Rok Lap in citrar Tomaž Plahutnik, vse skupaj je zelo dobro povezoval Slavko Pišek, prisotni pa so bili tako predstavnik krajevne skupnosti, občine, telesnokulturne skupnosti, predstavniki gasilskega društva in še nekaterih drugih društev, pa tudi Nogometne zveze Slovenije. Mengeška godba je sodelovala tako v dvorani kot na začetku turnirja, ki je potekal pozneje na zelenih površinah. Treba je tudi dodati, da so predstavniki NK Mengeš položili vence na grobove oz. obeležja za vse tiste nogometaše, ki jih ni več, oz. so izgubili življenja med NOB-om.

Na posebnem nogometnem turnirju so sodelovale močne ekipe, od NK Domžale do Stol-Virtusa in Radomlje ter seveda domača ekipa. Zmagal je NK Stol-Virtus.

Ob tej priložnosti se je predstavnik v imenu vsega kluba zahvalil vsem sodelujočim in nastopajočim na slavnostni seji, še

posebej pa predstavnikom KS Mengeš, predsedniku godbe Marjanu Trobcu in DKD Svoboda Mengeš.

KOLESARSKI KLUB DOMŽALE

Ob radomeljskem krajevnem prazniku

8. tek na Kolovec

Športni delavci iz Radomlje so izvedli 8. tek na Kolovec, ki je bil pod pokroviteljstvom Telesnokulturne skupnosti Domžale. Tekmovanje je bilo v soboto, 30. 7. 1988 s štartom ob 18. uri ob prijetnem vremenu za tek. Tekmovali so v devetih starostnih kategorijah. Vseh udeležencev je bilo prek 100. Zmagovalci po kategorijah:

- pionirke — Tina Potrato, AK Kamnik
- pionirji — Simon Premože, JUB Dol
- mladinci — Beno Ravnak, ŽAK Ljubljana
- mladinke — Mateja Cerar, AK Domžale
- članice — Veronika Bohinc, AK Koper
- člani — Branko Kranjc, AK Velenje
- veteranke — Helena Žigon, ŠD Ježica
- veterani A — Lojze Oblak, Marmor Hotavlje
- veterani B — Vinko Fortuna, Partizan Kranj.

Prireditve je bila posvečena krajevnemu prazniku Krajevnih skupnosti Preserje in Radomlje. Tokrat so se v prireditve vključili prvič tudi gasilci Radomelj, ki so poskrbeli za okrepčila nastopajočih. Podelitev medalj in pokalov je bila na prireditvenem prostoru pri gasilskem domu v Radomljah, priznanja pa je podelil predsednik skupščine Krajevnih skupnosti Radomlje tov. Peter Jerman, ki je bil tudi sam udeleženec tega teka.

Za uspešno izvedbo tradicionalnega množičnega teka na Kolovec se ob tej priložnosti zahvaljujemo vsem, ki so dali svoj prispevek, še posebej pa dr. Dušanu Vlahoviču, ki na srečo ni imel dela z udeleženci tekmovanja.

Marjan Gorza

napredek domžale
ARCEOMURKA
NAPREDEK DOMŽALE

Ugodna prodaja!

6-mesečni brezobrestni kredit

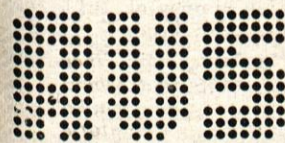

za nakup:

- pohištva,
- bele tehnike,
- akustike,
- talnih oblog,
- preprog.

Ostalo blago lahko kupite na 4 obroke brez obresti.

Vse informacije dobite v veleblagovnici — kreditni oddelek in v poslovnih enotah: KURIVO, KOVINAR, BARVE-LAKI in MEBLO.

AUDIO VIDEO SERVIS

061 737-545

POSLOVNOST JE SKRIVNOST USPEHA?

Preglejte naš cenik, prihranili boste denar!

Restavracija Repovž Domžale

Foto Repanšek Mengeš

Kolesarji! V Moravčah ob srečanju borcev

Organizacijski odbor za srečanje borcev Šlandrove, Zidanškove, Kamniško-zasavskega odreda in aktivistov nas vabi:

Na srečanje borcev z mladino, ki bo 18. 9. 1988, v nedeljo ob 10. uri na igrišču v Moravčah.

Kolesarski klubi DISK, Hrast in drugi Vas vabimo, da se srečanja udeležimo s kolesi.

Izpred železniške postaje Domžale bo odhod kolesarjev ob 9. uri, ob 9.15 uri se združimo s kolesarji, ki nas pričakujejo pred dobsko osemletko. Peljali se bomo skozi Krtino, kjer se nam bodo med potjo pridružili še kolesarji, ki pridejo s Prevoj. Z njimi se bomo združili ob 9.25 na križišču glavne ceste za Moravče.

Ob lepem vremenu bo to izjemno lep trimski izlet v Moravče, kjer bomo počastili prireditve borcev ob njihovem shodu, ki bo popestren s kulturnimi prireditvami.

Vrnitev bo po skupinah ali posamično, za kar se bomo dogovorili med potjo.

Če bo dež, trimski izlet odpade. Gostitelji bodo veseli, če se kako drugače pripeljete v Moravče.

Gremo s kolesi! Vabljeni!

Cajhen Grandovec

Ob sklepu MDA Krumperk 88

Z zaključne prireditve ob
sklepu letošnje MDA
»Krumperk 88«.

Pregledali smo nova glasila ...

Med dopusti smo prejeli kar nekaj glasil, ki ne zaslužijo le pozornosti krajanov, katerim so v večini namenjena, temveč je njihov pomen širši, saj prinašajo zanimive informacije, ohranjajo kulturno dediščino in spomine na preteklost, v njih pa najdemo tudi precej pesmi, ki so plod dela mladih literatov. Omenjamo le nekatere:

POD LIPO

je glasilo krajanov KS Krašnja (urednica Marinka Šimunič), ki ga v 200 izvodih izdaja Krajevna konferenca SZDL Krašnja. 14. številka je bila namenjena obeležitvi krajevnega praznika, o katerem v uvodu govori Peter Avbelj, ki omenja tudi prizadevanja krajevne skupnosti ter obudi spomin na požig Korena, v spomin katerega Krašnjani praznujejo svoj praznik. Sledijo pestri zapisi o aktivnostih tako družbeno-političnih organizacij, kot društev in družbenih organizacij, svoj lonček so pristavili tudi učenci OŠ, zelo zanimiv in hkrati poučen pa je razgovor tov. Bože Požar s Petrom Drobnetom, medtem ko je Mojca Beguš (ena izmed najpogostejših avtoric prispevkov) zapisala svoje pogovore z igralci namiznega tenisa. Če še ne veste, da tudi luna in planeti vplivajo na sajenje in sejanje zelenjavnih rastlin, si morate prebrati članek tov. Karle Sinkovec. V rubriki Pesnik se predstavi pa so objavljene pesmi Andreja Šuma. Še spomin na umrle krajanje in poziv bralcem za sodelovanje in obrnjena je zadnja stran glasila POD LIPO. Na kratko: prijetno branje, iz katerega veje utrip KS Krašnja!

ŽEJAN

je glasilo Gasilskega društva Žeje-Trojica (izdaja ga kulturno turistična sekcija) in pred nami je že 5. letošnja številka. Namenjena je obeležitvi 30-letnice aktivnega dela društva, njena značilnost pa so ilustracije (stari in novi dom ...), katere je prispeval Ivo Kranjc, odgovorni urednik, ki je poleg tega prispeval tudi večino člankov. Največ je besed o udarništvu, ki mu v občini resnično ni para, beremo pa lahko tudi o ustanovnem sestanku tega društva, ki se ga spominjajo nekateri ustanovni člani. Zelo zanimiv je prikaz darovalcev denarja in materialnih dobrin (pijaca, hrana ...), v rubriki Morda pa še ne veste, pa zvemo za vrsto značilnosti tega območja. Brez humorja tudi to glasilo ni, omeniti pa moramo tudi dve pesmi, namenjeni novemu domu ter odgovornemu uredniku.

Za tako majhno društvo »zelo veliko« glasilo, ki se povrh še samofinancira!

CIKLAME

so glasilo učencev Osnovne šole Janko Kersnik, ki so kar na 65 strani strnili svoje mi-

sli, doživlja, razmišljanja, pa tudi praktične nasvete in humor. Poseben del je namenjen 100-letnici Gasilskega društva Lukovica, v tem delu ni le zanimivega prikaza zgodovine gasilstva, temveč so tudi zapisi o sedanjem vključevanju mladih v gasilske vrste. Pristrčni so odgovori prvošolčkov na vprašanje, kdaj so veseli (le kaj bi na to vprašanje odgovorili odrasli!), preberemo lahko vrsto dobrih doživljajskih spisov na različne teme, vmes so pesniški poizkusi mladih pesnikov in veliko ilustracij. Če tega območja ne poznate prav dobro, bi se lahko marsikaj naučili iz krajskih predstavitev posameznih krajev, zanimiv je razgovor z učiteljem (Na obisku v zbornici), najdemo pa tudi poklicno svetovanje. Tudi športa ne manjka in zapisov o popularnih pevkah in filmu. Da tudi na Brdu razmišljajo o modernih tokovih, kaže prispevek o računalništvu za vsakdanjo rabo, osmošolci pa se poslavljajo od osemletke, prepričani, da jim na srednjih šolah zanesljivo ne bo tako lepo, pa kaj se hoče, življenje teče ... Dve dekletki razmišljata o bodočih življenjskih sopotnikih, upamo, da ne bosta preveč razočarani! Še par šal in glavna urednica Joži Zupan se s 3. številko CIKLAM poslavlja.

Potrudili ste se, učenci, le tako naprej!

VIRSKI UTRIP

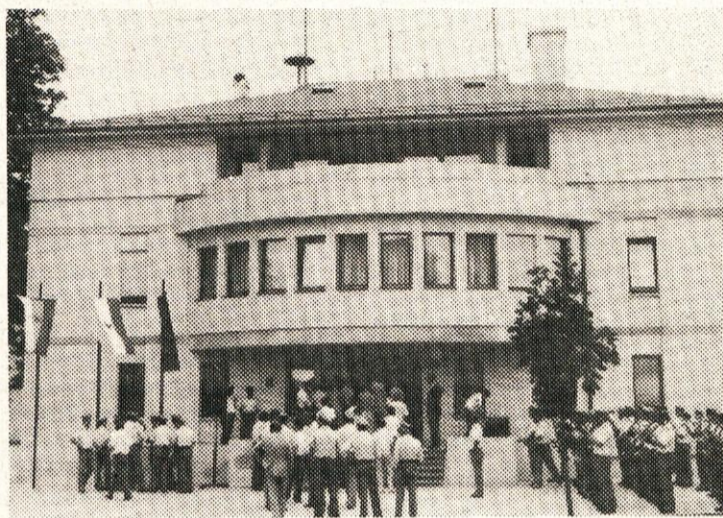
je 1. številka glasila OO ZSMS Vir, v uvodu katere so zapisali: »Zaradi povečane aktivnosti mladih se čutimo dolžne, da vas seznanimo o našem delu, spoznanjih in hotenjih. Poskušali bomo biti objektivni, ne preveč kritični, saj si sprejemljivi za vas vse in kazalec utripa v naši KS« (Tanja Zajc, glavna urednica). Vse naštetimo jim je več ali manj uspelo. Napisali so nekaj o svojem delu, zelo zanimivi so rezultati ekološke študije, ki nam pove, da se večina krajanov ne strinja s širitvijo tovarn, ki slabo vplivajo na okolje in da več kot 3/4 krajanov meni, da tovarne na njihovo počutje vplivajo slabo ali celo zelo slabo. Ničče izmed vprašanih pa svojega počutja ni ocenil kot dobrega.

Zanimiva so nekatera razmišljanja o današnjem dnevu, ne manjka pesmic, del glasila pa je namenjen modelarstvu (po navodilih lahko naredite celo čoln!) in geografiji. V glasilu boste našli tudi nekaj kuharskih nasvetov. Verjeli ali ne, na zadnji strani so čisto pravi oglasi, ne manjka niti križanka in uredništvu je potrebno za 1. številko čestitati. 2. bo zanesljivo boljša!

HRAST

je glasilo Krajevne skupnosti SZDL Dob. Več o njem lahko preberete v članku o KS Dob.

V.

Nova Postaja milice odprta. V Domžalah so v začetku julija svečano odprli novo poslopje Postaje milice Domžale, ki pomeni bistveno boljše delovne pogoje za vse zaposlene.

Nova Postaja milice

Ob otvoritvi je spregovoril predsednik gradbenega odbora Herman Breznik.

Pojasnilo Postaje milice

V zadnji številki vašega časopisa ste objavili članek, ki se nanaša na delo Postaje milice Domžale pri odvozu nepravilno parkiranih vozil, zato vas prosimo, da objavite tudi naslednje pojasnilo:

V številki Občinskega poročevalca je bil objavljen članek nepodpisanega prometnega strokovnjaka ki meni, da »pajek« v Domžalah odvažajo samo manjša in manj ugledna vozila. Ker je večina nepravilno parkiranih vozil bila odstranjena po odredbi Postaje milice Domžale smo zbrali nekaj podatkov o odpeljanih vozilih. V zadnjih mesecih smo organizirali več enodnevnih akcij za odvoz nepravilno parkiranih vozil, ki ovirajo ali ogrožajo ostale udeležence v prometu. V tem času je bilo odpeljanih 47 vozil, v mnogih drugih primerih pa so vozniki na kraju plačali kazen ali polovične stroške odvoza. Med odpeljanimi vozili jih je bilo 7 znamke Zastava 101, 6 Golf, 5 Jugov, po tri Zastave 750, Lade in Fiat 126, dva Mercedes, ter po eno vozilo znamk Renault 18, Mitsubishi, Visa, Citroen GS, VW pasat, Škoda, Opel kadet, Lada samara, Lancia, Wartburg, Z 128, Zastava kombi, Fiat 132, Talbot tagora, Peugeot 205 in Austin. Ti podatki nam kažejo, da mnenje o načrtni selekciji pri odvozu vozil ni popolnoma točno. Verjamemo sicer, da bi naš anonimni prometni strokovnjak in še kdo privoščil kakšnemu znanemu lastniku večjega avtomobila, da bi mu ga odpeljal »pajek«, vendar se miličniki ravna izključno pri kriteriju večjega ogrožanja in oviranja prometa.

Postaja milice Domžale

Ali tudi Petrol nima več občutka za naravno lepoto?!

Še včeraj smo lahko občudovali urejenost Petrolovih zelenic, kjer so se bohotile in cvetile najrazličnejše grmovnice ter se je ponosno zelenila pokosena trava. Petrolove zelenice so bile v naši občini zgled marsikateremu parku. Kako vestno in pridno so skrbeli za naravni izgled njihovega okolja!

A sedaj ... so želeli postati vrtnarji, so želeli še več, še več vestnosti?!

Zapeljite se, ali pa je tudi vas že zabolelo oko, ko ste ugledali novo podobo Petrolove zelenice. Morda je košnja res lažja med dobro postriženimi grmi in olajšanimi omirami za par težkih spodnjih vej, vendar rastline

izgledajo obupno ubo kot podhranjena ali mozgana žival, ki pokosi svoja rebra in kosti. Ozreti obleko rastlini in razkriti svetu, ter ji ogroziti obstoj ... ja kje pa tukaj estetski užitek (užitek)?!

mimoidoča občanka

Še so pošteni ljudje

Dne 28. 7. 1988 sem na prihodni službo izgubil moško tovarno s precejšnjo vsoto denarja, čakovno knjižico s čekovnimi osebni dokumenti.

Postanemu najditelju IZTOKU CAJHEN iz Sela pri Moravčah se najiskrenejše zahvaljujem.

Anžin Janez, Mengeš

Milanu Merharju

Četrtega avgusta je po dolgotrajni in težki bolezni v 78. letu starosti preminil spoštovani pedagog in priznani slikar samouk, predmetni učitelj Milan Merhar.

Globoko pretreseni in z žalostjo v srcu smo se v soboto, 6. avgusta na domžalskem pokopališču poslovili od tega zgledega in priljubljenega učitelja, družbenega delavca in umetnika-slikarja, ki je dolgo dobo, več kot petdeset let živel, delal in ustvarjal, predvsem pa tudi vzgajal številne generacije mladih v vajenski šoli, nižji gimnaziji in prvi osnovni šoli v Domžalah.

Na tisoče jih je, ki so se napajali ob studencu njegovega znanja in iz njegovih življenjskih izkušenj, na tisoče, ki so od njega veliko več prejeli, kot pa so mu mogli dati.

Skoraj se nismo vprašali, od kod mu modrost, ki nam jo je nesebično ponujal kot zavetje pred vrtnico zablod, prenapetosti, nestrpnosti in človeške zlobe. Vsemu je znal najti korenine in ob njegovih razlagah so nam, mladim in vedoželjnim, postajale umljive marsikatero, do takrat zakrite skrivnosti. S svojim duhovnim ravnanjem je kot z neprecenljivim bogastvom vzgajal in oplajal številne in vedno nove generacije, ki so mu bile zaupane in ki jih je vedno po svojih najboljših močeh skušal oblikovati tako, da jim je razdal tudi del sebe samega. Bil je učitelj v pravem pomenu besede, človek, ki se je globoko zavedal pomembnosti in odgovornosti svojega dela in če kdo, potem je on z vsem svojim vzgojiteljskim delom zaslužil, da bo trajno zapisan med imeni uspešnih in zavednih slovenskih učiteljev.

Kot mlad učitelj je prišel v Domžale iz proletarske Šiške, kjer je kot otrok železničarja na svoji koži občutil vse tiske in pomanjkanja v prvi svetovni vojni. Od Moravč do Domžal je v prvih letih svojega učiteljskega dela oblikoval generacije bodočih obrtnikov v obrtni šoli in jim privzgal spoštovanje in ljubezen do dela in ustvarjanja. Njegovo pričanje, da le delo oblikuje človeka, je postalo njegovo življenjsko načelo in znal ga je tako živo in neposredno posredovati svojim učencem, da so ga ti sprejemali za svojega, kot del svoje življenjske filozofije.

Ob okupaciji je delil usodo ostalih slovenskih učiteljev. Pred internacijo se je umaknil v Ljubljano in tam služil kruh zase in za svojo družino kot tovarniški delavec. V tem novem okolju se je takoj, kot član takratnega telovadnega društva Sokol pridružil odporiškemu

gibanju in organizirano, kot aktivist delal v osvobodilni fronti slovenskega naroda vse do osvoboditve.

Njegov povratek na dom v Domžale pomeni, poleg učiteljevanja, začetek njegovega aktivnega dela v telesni kulturi. Sodeloval je pri ustanavljanju vseh domžalskih telesno-kulturnih organizacij, usmerjal in vodil njihovo delo in v veliki meri pripomogel do uspehov, ki jih je povojna domžalska telesna kultura dosegala, pri tem svojem delu pa je izhajal iz šolske telesne vzgoje. Bil je eden prvih učiteljev tega predmeta, ki mu je dal sodobne osnove pri pouku, v društvi pa je zagovarjal množičnost, iz katere je izhajala in izšla tudi kvaliteta.

Iz zdravstvenih razlogov se je kasneje iz učitelja telesne vzgoje preusmeril v učitelja likovnega pouka na domžalski nižji gimnaziji oz. kasnejši osnovni šoli. Kljub temu, da je bil na tem področju samouk, je pri delu z učenci dosegal visoko nadpovprečne uspehe, ki so mu ob nenehni zavestnem strokovnem izpopolnjevanju prinesli mnoga priznanja v šoli in zunaj nje, to delo pa je tudi njega samega izoblikovalo v priznanega likovnega pedagoga in likovnika. Njegova številna in po vsem svetu raztresena likovna dela mu bodo ostala najtrajnejši spomenik.

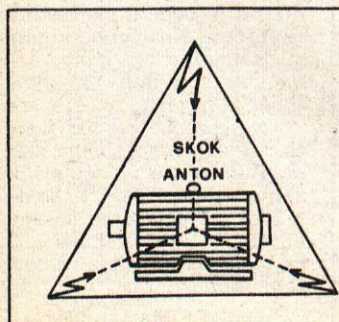
Kot mentor likovnikom amaterjem je v številnih kolonijah in tečajih vzgojil veliko število navdušencev za to dejavnost, ki uspešno uresničuje njegove zamisli in ideje.

V trenutku slovesa resnično ni mogoče naštetih vseh njegovih dejanj in zaslug, ki daleč presega obseg dejavnosti povprečnega zemljana. Kot učitelj se je v celoti razdal za svoje učence, kot likovni posredovalec lepote in vedrine sveta, ki nas obdaja, je mnogim odprl pogled v skrivnosti barv in lepote narave nasploh, kot zaveden Slovenec je v času najtežje preizkušnje našel pravo pot in sodeloval v OF, po osvoboditvi pa v najrazličnejših družbenih organizacijah in društvi. Živel je aktivno, polno življenje slovenskega intelektualca, živel je bogato.

Bil je in odšel je človek — učitelj in umetnik. Bil je eden tistih, ki poznajo življenje in ga znajo ceniti. Imel je globoko vero v generacije, ki prihajajo, vero v lepši jutrišnji dan. Njegov neomajni, vendar zmeraj realni in kritični optimizem pa je bil tista njegova lastnost, ki je že od nekdaj odlikala številnih slovenskih učiteljev in tisto, kar bomo sedaj, ko ga ni več vsi, ki smo ga poznali in črpali iz zakladnice njegovega bogatega znanja, najbolj pogrešali.

Slava njegovemu spominu.

Milan Flerin

ELEKTROMECHANIKA

SKOK ANTON

61234 Mengeš
Loka - Na Gmajni 4

Tel. (061) 737-559

Mali oglasi

Prodajam 6 vratnih kril (notranja). Oglasite se na naslov Brodar Francka, Krašnja 67, pošta Lukovica.

V Domžalah iščemo varstvo za 9-mesečno punčko. Cenjene ponudbe na telefon 722-209 popoldne od 15. ure naprej.

Ugodno prodajam kuhinjo s štedilnikom in hladilnikom in 8-litrski bojler. Informacije po tel. (061) 737-248.

V Domžalah najameva garsonjero ali enosobno stanovanje. Telefon: 371-231 int. 2579 vsak delavnik od 7. do 8. ure.

Varstvo za eno leto starega otroka iščem na Viru ali v Domžalah s 1. septembrom 1988. Ponudbe: GRAJZAR MIRAN, Vir, Sončna ul. 6.

GOSTINSKI LOKAL z opremo in lastnim parkirnim prostorom, ter tri-sobno stanovanje, dve sobi na dvorišču, garažo in brajdo prodamo ali zamenjamo za hišo ali dve stanovanji v Domžalah. Zagrebška 75, Maribor, telefon (062) 414-011.

Mlada družina išče manjše stanovanje v Domžalah. Šifra »NUJNO« ali po telefonu 731-139 (Inge).

Šivilja dobi redno zaposlitev. Dohodek je odvisen od pridnosti in sposobnosti. Naslov v uredništvu.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel.: 737-278.

»Industrija platnenih izdelkov«
INDUPLATI
p.o. Jarše,
p. Domžale

Komisija za delovna razmerja
OBJAVLJA

naslednja prosta dela in naloge:
ŠIVILJA

Pogoji za izbiro:
— IV. stopnja tekstilno obrtni konfektor oz. konfektor tekstilij
— 2 leti delovnih izkušenj
Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas, s polnim delovnim časom in trimesečnim poskusnim delom.
Kandidati naj pisne ponudbe z dokazili o izpolnjenih objavljenih pogojih pošljejo v 8 dneh po objavi na naslov:
Industrija platnenih izdelkov
INDUPLATI p.o. Jarše, p. Domžale
z oznako za kadrovske službo
O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po končanem zbiranju ponudb.

»Industrija platnenih izdelkov«
INDUPLATI p.o. Jarše, p. Domžale

Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA

naslednja prosta dela in naloge:

VODJA IZMENE V OPLEMENITILNICI

Pogoji za izbiro:
— V. stopnja tekstilno kemijski tehnik
— 2 leti delovnih izkušenj

PRIPRAVA BARV IN KEMIKALIJ

Pogoji za izbiro:
— IV. stopnja kemijski laborant oz. III. st. barvar tekstilij
— zaželeno delovne izkušnje

PRIPRAVA IN KUHANJE JEDIL I

Pogoji za izbiro:
— IV. stopnja — kuhar
— 12 mesecev delovnih izkušenj
— opravljeni tečaj iz higienskega minimuma

PRIPRAVA IN KUHANJE JEDIL II

Pogoji za izbiro:
— IV. stopnja — kuhar
— opravljeni tečaj iz higienskega minimuma

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas, s polnim delovnim časom in trimesečnim poskusnim delom.

Kandidati naj pisne ponudbe z dokazili o izpolnjenih objavljenih pogojih pošljejo v 8 dneh po objavi na naslov:

Industrija platnenih izdelkov
INDUPLATI p.o. Jarše, p. Domžale
z oznako za kadrovske službo.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po končanem zbiranju ponudb.

RAZPISUJE

v šolskem letu 1988/89 naslednje šole in tečaje:

OSNOVNA ŠOLA ZA ODRASLE

Vpisujemo v 7. in 8. razred. V enem šolskem letu lahko končate dva razreda. Šolanje je brezplačno.

TEKSTILNA ŠOLA ZA ODRASLE (V. stopnja)

za naslednje smeri:

— **tekstilni mehanski tehnik** (smer predilstvo in tkalstvo)

— **konfeksionarski tehnik**

Pogoj za vpis je uspešno končan 8. razred OŠ ali druga poklicna šola.

EKONOMSKA ŠOLA ZA ODRASLE (V. stopnja)

Pogoj za vpis je uspešno končan 8. razred OŠ ali druga poklicna šola.

ELEKTRO ŠOLA ZA ODRASLE (V. stopnja)

Pogoj za vpis je uspešno končana poklicna elektro šola ali IV. stopnja elektro šole.

TEČAJ O VARSTVU PRI DELU

— za zasebne delodajalce
— za delavce v proizvodnji industrijske in obrtne dejavnosti

Obseg in vsebina bosta prilagojena potrebam posameznih delovnih organizacij in obrtnih dejavnosti. Preverjanje znanja iz varstva pri delu namenjamo tistim, ki že imajo opravljen tečaj in morajo znanje obnoviti.

TEČAJ ZA SKLADIŠČNIKE

Tečaj je namenjen skladiščnikom, pomožnim skladiščnikom in pomožnim delavcem v skladiščni službi. Namen tečaja je dati slušateljem osnovna in dopolnilna funkcionalna znanja iz skladiščne službe.

STROJEPISNI TEČAJ

Program tečaja obsega vadbo slepega desetprstnega sistema in splošne osnove slovenskega pravopisa ter oblikovanje dopisov.

TEČAJ ZA PRIDOBITEV OSNOVNEGA IN OBNOVITVENEGA ZNANJA O HIGIENI ŽIVIL IN OSEBNI HIGIENI (higienski minimum)

Po pooblastilu Skupščine občine bomo organizirali tečaje za vse delavce, zaposlene v proizvodnji živil ali prometu z njimi, ki morajo opraviti predpisane izpite.

TEČAJ ZA VOZNIKE VILIČARJEV

V tečaj se lahko prijavijo kandidati, ki so končali vsaj 6 razredov OŠ in so stari najmanj 18 let. Kandidati morajo predložiti zdravniško spričevalo, da so zdravstveno sposobni.

TEČAJ KROJENJA IN ŠIVANJA

V krojnih in šivalnih tečajih se boste hitro naučili krojenja in šivanja in si tako prihranili marsikateri strošek ob današnji druginji.

TEČAJ RAČUNALNIŠTVA

— začetni
— Wordstar
— Lotus 1-2-3
— d' Base III.
— Autocard

TEČAJE TUJIH JEZIKOV

za otroke, mladino in odrasle:

— angleščine,
— nemščine,
— ruščine,
— italijanščine

Tečaje bomo izvajali po verificiranih programih — začetne, nadaljevalne in konverzijske stopnje.

Prijave sprejemamo na **DELAJSKI UNIVERZI, Domžale, Kolodvorska 6 — do 17. septembra 1988.**

Vse informacije dobite tudi telefonsko na številki 721 082 ali 722 278.

Dom upokoencev Domžale Cesta talcev 7

Komisija za delovna razmerja Doma upokoencev Domžale objavlja naslednja prosta dela in naloge:
I. 3 BOLNIŠKE STREŽNICE

za nedoločen čas

Pogoji:

— končana osnovna šola
— 2-mesečno poskusno delo

II. 1 ČISTILKO

za nedoločen čas

Pogoji:

— končana osnovna šola
— 2-mesečno poskusno delo

Kandidati naj pošljejo ponudbe z opisom dosedanjega dela v 8 dneh na naslov:

DOM UPOKOJENCEV DOMŽALE

Komisija za delovna razmerja

61230 DOMŽALE

Cesta talcev 7

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 10 dneh po odločitvi, najkasneje pa v 30 dneh po preteku roka objave.

Komisija za delovna razmerja Doma upokoencev Domžale objavlja naslednja prosta dela in naloge:

1 SREDNJO MEDICINSKO SESTRO

za nedoločen čas

Pogoji:

— srednja šola za medicinske sestre
— 3-mesečno poskusno delo
— strokovni izpit

Kandidati naj pošljejo ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev ter opisom dosedanjega dela v 8 dneh na naslov:

DOM UPOKOJENCEV DOMŽALE

Komisija za delovna razmerja

61230 DOMŽALE

Cesta talcev 7

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 10 dneh po odločitvi, najkasneje pa v 30 dneh po preteku roka objave.

KRAJEVNE SKUPNOSTI, TOVARNE! PONUJAM ČISTOČO ...

Opravljam strojno čiščenje asfaltnih cest in večjih asfaltnih površin, tovarniških dvorišč ...

Potrebe z vašo telefonsko številko prosim sporočite z dopisnico na naslov:

KREČ DRAGO
SR. JARŠE 11
61230 DOMŽALE

KIBO 3000

Tako. Imamo svojega čistilca cest. Vse potrebno mehanizacijo ima, pa mu ne damo dela. Rajši dopuščamo, da so ceste umazane, prašne, če pa je treba pa naročimo drage storitve drugod, recimo v Celju. Je pač tako: Raje tujemu kot domačemu!

V izdelavi projekt kanalizacije južne Domžale (Aškerčeva, Študljanska)

VKLJUČITE SE V JAVNO RAZPRAVO

Že dolgo časa so občani južnega dela Domžal izražali potrebo, da se tudi njim uredi prepotrebna kanalizacija. Sedaj je prišlo do uresničenja te zahteve, saj za to kanalizacijo že izdelujejo projektno dokumentacijo.

Izdelan je projekt glavnega kanala, za ta projekt pa bo projektantu ob dodelavi dobrodošla vsaka konkretna pripomba s terena.

Občane vabimo, da si razgrnjeni projekt ogledajo v prostorih KS Simona Jenka, Krakovska 18 (AMD Domžale) do 10. septembra 1988 in sicer od 16. ure do 19. ure vsak dan. Na ta način bo v detajlni projekt moč vključiti tudi utemeljene pripombe, ki jih bodo občani eventualno imeli.

KS Simona Jenka

Mnogo prezgodaj nas je v 60. letu starosti zapustil naš dragi, dobri mož, oče, stari oče, brat, tast in stric

ALOJZ SMERKOLJ
gozdar iz Učaka 8

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam ob nenadomestljivi izgubi dragega očeta stali ob strani, izrekli sožalje, darovali cvetje in ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Posebno zahvalo izrekamo osebju UKC v Ljubljani za lajšanje bolečin, sosedom, kolektivu GG Domžale, pevcem, gospodu župniku za lepo opravljen obred, tov. Cirilu Smrkolju za besede slovesa ter vsem prijateljem in sorodnikom. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi.

Utrgaj belo si planiko, iz naše zemlje rasla je: v njej je vsa ljubezen moja, ki me vlekle je v gore. (M. Perko)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše dobre, ljubljene mame

MARIJE DIMEC

se pristrčno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znanecem in prijateljem za nesebično pomoč in iskreno sočustvovanje v najtežjih trenutkih. Hvala vsem za darovano cvetje, ki ga je tudi mama tako neizmerno ljubila. Hvala vsem za izraženo sožalje ob slovesu!

Hčerka Majda, sinova Vinko in Janez z družinami.

V SPOMIN

Žalostno pojo zvonovi, grenko zadnje je slovo, strtih src in v bolečini, zadnjikrat te spremljamo.

V sencih te košate lipe, našel si svoj drugi dom, spet zvonovi so Trojice, peli zadnji bim, bam, bom.

Kadarkoli na Trojico, me zanese strma pot, vidim grob in vso resnico, da je svet prepoln zmot.

Sem uhajajo spomini, tu se zarosi oko, v srcih naših pa si z nami, saj ni časa za slovo.

11. julija mineva leto, odkar nas je zapustil naš ljubi sin, brat in stric

ROMAN PRESEKAR

Hvala vsem, ki se ga spominjate in postojite ob njegovem grobu.

Vsi njegovi.

Kako je tvoja soba prazna, ko tebe mama več ni. Kako je bila prej prijazna, ko si v njej živela ti.

V SPOMIN

13. avgusta 1988 je minilo žalostno leto, odkar nas je za vedno zapustila naša ljubljena žena, mama, babica, prababica, sestra in teta

FRANČIŠKA PAVLIČ
roj. Hribar iz Domžal, Masljeva 8

Spominjamo se je in se zahvaljujemo vsem, ki postojte ob njenem grobu. S tiho bolečino v srcih.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta, brata, svaka in tasta

ALOJZA SELANA
iz Mengša

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znanecem in vsem, ki ste v najtežjih trenutkih sočustvovali z nami, nam pisno ali ustno izrekli sožalje, in ga tako številno spremili na njegovi zadnji poti. Hvala Avtoservisu Domžale in Nogometnemu klubu Mengeš za izkazano pozornost ter praporščakom za spremstvo. Hvala tudi vsem, ki ste s toliko cvetja zasuli njegov prerani grob in darovali v druge namene. Zahvaljujemo se tudi gospodu župniku in gospodu dekanu za lepo opravljeni pogrebni obred ter pevcem za lepo zapete žalostinke.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob nepričakovani smrti najinega moža in očeta

ANDREJA HIRŠMANA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti, poklonili cvetje, izrazili pisno ali ustno sožalje, pevcem, nosilcem prapora in sodelavcem ter Krajevni skupnosti Vir.

Za njim žaluje: žena in sin.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, dedka, brata, strica in svaka

STANETA KOPAČA

se iskreno zahvaljuje-

Trud in trpljenje je bilo tvoje življenje; srce je dalo, kar je imelo, zase pustiti, nič ni želelo...

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi naše ljube žene, mame in babice

ZOFIJE ČIČ

se želimo iskreno zahvaliti vsem dobrim sosedom in drugim ljudem za izkazano sožalje, kakršnokoli pomoč ter sočustvovanje v hudi izgubi, ki je prizadela našo družino.

Posebej smo dolžni zahvaliti dr. Zajčevi, ki si je humano prizadevala vrniti mami ljubo zdravje, delavcem Napredka za vsakršno pomoč in tov. Veselu za lepe besede slovesa, cerkvenemu pevskeemu zboru, še posebej mladinskemu, hvala gospodu župniku za lep poslovljeni obred, hvala za darovano cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti.

Zahvalo dolgujemo delovnim kolektivom, ki so mami v slovo darovali cvetje, hvala vsem skupaj in vsakemu posebej za spoznanje, da je naša mama živela bogato notranje življenje in da ste jo imeli tako zelo radi.

V bolečini se vam zahvaljujemo in ostajamo v globoki žalosti.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, sina, brata, strica in starega ata

ANDREJA GORJUPA st.
iz Moravč

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znanecem in sodelavcem, ki so nam ob težkih trenutkih stali ob strani, nam pomagali, z nami sočustvovali in nam izrekli sožalje.

Iskreno se zahvaljujemo dr. Đuriču, sestram ZD v Moravčah, DO Papirnica Količevo, gospodu župniku in ostalim duhovnikom, ki so se udeležili pogrebne slovesnosti, pevcem, prijateljem in sodelavcem za poslovljene besede in vse, ki ste darovali cvetje ali kakršenkoli drug dar, ter ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoci: žena, hčerke in sin ter ostalo sorodstvo.

mo vsem sorodnikom, prijateljem, sodelavcem, sosedom in znanecem za izraženo sožalje, darovano cvetje ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala gospodu župniku za lepo opravljeni obred, ing. Novaku in Janezu Bizjaku za poslovljeni govor ter pevcem Leka za lepo petje.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi.

V SPOMIN

A dan je črn moral priti, bridkosti dan, o j dan solzan, težko je bilo se ločiti, a vse solze, ves jok zaman. (Gregorčič)

V mesecu septembru mineva 5 let, odkar nas je zapustil

ŠTEFAN SUŠNIK
iz Zg. Kosez pri Moravčah

Tudi čas ni izbrisal bolečine v naših srcih. Vendar bolečina ostaja v njih in nas spominja na moža, očeta, sina, brata in strica.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage

ZORE UŠTAR

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem, znanecem in sodelavcem za izrečeno sožalje in cvetje.

Posebno zahvalo smo dolžni dr. Hacetu, dr. Cerarjevi, sestri Tončki, patronažni sestri Jelki in osebju Onkološkega inštituta oddelek B za nesebično pomoč ob njeni težki bolezi.

Vsi njeni.

V SPOMIN

FRANJO KUCHAR
iz Preserij

23. avgusta mineva leto, odkar nas je zapustil dragi mož, očka in dedi. Leto praznine, spomini: da bilo je vse skozi tvoje življenje trud, trpljenje. Ostalo nam je spomin, praznina in bolečina.

Pristrčno se zahvaljujemo vsem, ki postojite ob njegovem grobu, se spominjate njegovega dela in ga hranite v lepem spominu.

Žena in njegovi.

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega očeta, starega očeta, strica, brata in pradedna

ANTONA OSOLINA
Ukanovega ata iz Rov

izrekamo iskreno zahvalo dr. Kokalj-Limbek za zdravljenje in vsestransko pomoč, vsem sosedom, sorodnikom in prijateljem za izraze sožalja in podarjeno cvetje. Hvala gospodu župniku za lepo opravljen obred in pevcem iz Mengša za zapete žalostinke.

Se enkrat vsem najlepša hvala.

Vsi njegovi.

Srce je dalo, kar je imelo nobene bilke zase ni poželo, odhajam praznih rok — neznanu kam.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, babice in prababice

MARIJE NOVAK iz Doba
roj. PERGAR

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znanecem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti, ji poklonili cvetje ali kakorkoli drugače počastili njen spomin, nam pa izrekli sožalje.

Posebno se zahvaljujemo moravškim pevcem, gospodu župniku za lepo opravljen obred in sosedu za poslovljene besede.

Vsem še enkrat hvala!

Vsi njeni.

Jaz še živim v ljubljenskih osehah in predmetih, kakor živeli oni so z menoj v minulih letih. (Ada Škerl)

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi našega ljubelega moža, očija, brata, strica in svaka

MIHE PERNETA
iz Trzina

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti in mu darovali toliko lepega cvetja. Hvala vsem za lažljive besede, ki ste nam jih izrekli ob najtežjih trenutkih.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža in očeta

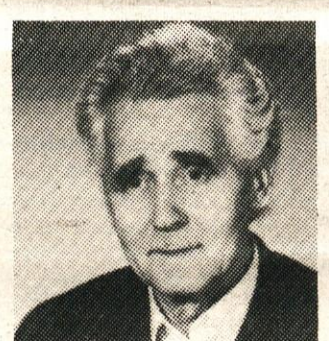
LUDVIKA BREGARJA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji po-

ti in mu darovali toliko lepega cvetja, ter nam izrekli sožalje in sočustvovali z nami. Posebna zahvala požrtvovalnim GD Loka, Mengeš, Topole, Jarše, Rodica, Vir, Dob za pomoč.

Hvala sorodnikom, sosedom, njegovim prijateljem za cvetje in pomoč. Iskrena hvala tudi pevcem iz Mengša ter župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsi njegovi.

IN MEMORIAM:

Milan Merhar

V Domžalah se je pred dnevi izteklo bogato in v vseh pogledih ustvarjalno življenje učitelja, ves svoj življenjski vek v lepoto zazrtega človeka. To lepoto je hotel in tudi znal občutiti, dano mu je bilo, da jo je znal tudi izraziti.

Njegovo več kot petdesetletno bivanje ob nas in med nami je zapustilo neizbrisne sledove. Bil je soustvarjalec, sooblikovalec doma vse telesnokulturnih organizacij in društev, katerih delo je bolj kot je to danes, temeljilo na šolski telesni kulturi. Šola je pomenila nenehen izvir mladih za športno udejstvovanje. Njegova sposobnost dela z mladimi je znala vključiti v nenehno sprejemajoči svet mladih tudi nevsiljivo, pa vendar uspešno oblikovanje moralnih vrednot mladega človeka. Ob poudarjanju lepote gibanja človeškega telesa je znal

opozoriti tudi na drugačne vrednote in tako celostno oblikovati stotine in tisoče mladih, ki smo šli skozi njegovo bogato vzgojo. Kljub temu, da smo bili mladi, smo zaznavali, da nam Milan Merhar daje nekaj več.

Dolga leta je bil naš likovni pedagog. Svoja estetska načela, svetove lepih barv, doživljanja ob njihovi ubranosti je razdaljal na enak način tudi pri tej življenjski narlogi. Bil je samosvoj, nekako odmaknjen, morda nerazumljen. Ustvarjal je nenehno, preizkušal se je najraje v najtežji tehniki (čeprav se nepoznavalcem zdi najlažja) — akvarelu. Svojemu mestu svojim ljudem in krajem je zapustil pravo zakladnico samosvojih, avtorja popolnoma prepoznavnih motivov, panoram, razgledov, pogledov. Globoko razmišljujoč poznavalec življenjskih vrednot je bil in smisla, da je le ustvarjanje tista življenjska strast, ki daje človeku veselje in radost živeti. To je bil njegov življenjski motiv, ki ga ni kazal in razglašal, vendar ga je nenehno uresničeval.

Samorastnik v likovništvu, samohodec v življenju, dokončen mož po značaju, poštenju in zavesti je ostal med NOB, tak je tudi odšel v spomin. Takega, kakršen je bil, se ga bomo spominjali njegovi učenci; pokončno resnega, s pravimi vrednotami in načeli prežetega človeka, ki nam je bil po sreči usode namenjen kot učitelj spoznavati lepoto — Milana Merharja.

Lep in spoštljiv bo spomin nanj. Matjaž Brojan

CVETLIČARNA

»VESEL«
Cankarjeva 5 c
DOMŽALE
telefon: 723-171

Cenjene stranke obveščamo, da imamo na Cankarjevi 5c v Domžalah (zraven »Žal«) nanovo odprto prodajalno cvetja in vsega za urejanje grobov. Sprejemamo tudi naročila za žalne venčice.

V SPOMIN**IVANU STOJCU**

27. junija je minilo eno leto, ko je omahnila tvoja trudna roka, ko je bila strta jeklena volja do življenja in si nas zapustil za vedno. V naših srcih pa boš živel in ostal kot dober mož in skrben oče.

Hvala vsem, ki se ga spominjate in obiskujete njegov grob.

Vsi njegovi!

Ni več trpljenja ne bolečine,

življenje je trudno končalo svoj boj!

(Gregorčič)

ZAHVALA

14. maja letos se je končala življenska pot našega dragega moža in očeta

ANDREJA BURJA

iz Sp. Kosez pri Lukovici

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in vsem ljudem, ki ste nam v tistih težkih dneh pomagali. Hvala za vsako, še tako majhno pozornost in pomoč. Hvala vsem, ki ste se v tako velikem številu zbrali ob njegovem mrtvaškem odru,

vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovali cvetje, darove za sv. maše in druge namene. Hvala gospodu župniku in gospodu Vrolihu za lepo opravljen pogrebni obred in tolažilne besede. Hvala obema pevskima zboroma, obema govornikoma — Martinu Capudru za iskrene besede pred domačim pragom, praporščakom in čebelar-skemu društvu.

Hvala vsem, ki ste ga v času njegove bolezni obiskovali doma in v bolnišnici. Hvala vsem, ki ste njegovo izgubo z nami čutili! Posebna zahvala tištim, ki tudi sedaj vidite našo stisko, in nam na kakršenkoli način pomagajte.

Žena Miheia, sinova Andrej in Miran, hčerki Brigita in Marija z družino.

ZAHVALA

Mnogo prekmalu nas je zapustil dragi mož

RUDI KUZELJ

iz Preserij

Iskreno se zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem in njegovim sodelavcem iz Leka Mengeš za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Prisrčna hvala govorniku Janezu Bernotu za nepozabne besede pri odprtem grobu. Posebna zahvala sorodnikom Dimčevim iz Motnika. Vsem skupaj še enkrat hvala.

Žalujoča žena Vera.

Milo strune zadržtijo, kot poslednji nežni spev tvojo pesem prebudijo, naj ostane njen odmev...

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči smrti drage žene, mami-ce, hčerke, sestre in snah

OLGE TOMAŽIČ

roj. Jazbec

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sodelavcem, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, tolažilne besede in vsestransko pomoč.

Zahvaljujemo se sindikalni organizaciji Tosama, krajevni skupnosti Vir, oktetu Tosama in godbi Domžale.

Hvala vsem, ki ste jo pospremili na zadnjo pot in njen prerani grob zasuli s cvetjem.

Vsi njeni.

V SPOMIN!

1. 8. 1988 je minilo eno leto, ko nas je za vedno zapustil naš dragi mož in ata

MIHAEL KRALJ

iz Trzina, Mengeška c. 79

Hvala vsem, ki se ga spominjate.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob smrti drage

ANTONIJE PETERLIN

iz Domžal

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti.

Posebna zahvala dr. Cerarju za njeno zdravljenje, zahvala tudi nosilcem praporjev ZB in upokojencev.

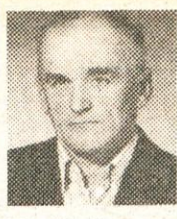
Vsi njeni.

V SPOMIN

Dne 30. julija letos je minilo žalosti polno leto, odkar si za vedno odšla od nas, naša dobra, skrbna in srčno ljubljena mama, stara mama, sestra in teta

KATARINA MOČNIK iz Zaboršta pri Domžalah
Zelo te pogrešamo, saj je ostal dom prazen in samotni. V naših srcih pa boš vedno ostala z nami. Prisrčno hvala vsem, ki se jo spominjate in se ustavljate ob njenem grobu.

Žalujoči vsi njeni.

Bleščeče jutro je minilo in zlato sonce je zašlo; večer že z močno je tančico začel pregrinjati zemljo. Podobno dnevu je življenje, svetloba tvoja kratek čas.

A ko naš zemski dom bo mimo Bog v svojo luč sprejel bo nas.

Ob kruti izgubi našega dragega očeta in moža

JOŽETA AVBLJA

Zg. Koseze 2, Moravče

Iskrena zahvala vsem in vsakemu posebej, ki ste mu posuli s cvetjem in solzami zadnjo pot. Iskrena hvala duhovnikom, gospodu Ivanu, gospodu Janezu, gospodu Slavkutu in diakonu Romanu, vsem sodelavcem DO Termit, DO Mlinostroj, DO ZD Domžale, sovaščanom, župljanom iz Peč in župniji Kolovrat in vsem, ki ste bili in ste z nami povezani v molitvi.

Njegovi najdražji.

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega moža in očeta

IVANA MAJDIČA

šoferja v pokoju

se iskreno zahvaljujemo vsem znancem in prijateljem za izrečena ustna in pisna sožalja. Zahvala velja nosačemu iz TOZD Peskokopi Moravče, za poslovlilni govor ob odprtem grobu tov. Slavku Petku ter ihanskim pevcem in gospodu župniku za lepo opravljen obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žena in sinova.

V SPOMIN

21. julija je minilo leto, odkar ni več med nami našega nepozabnega moža, očeta in dedka

JAKOBA VODNJOVA

Ljubil si življenje, ljubil si svoj dom, a v velikih skrbah za nas odšel si v večni dom. Trpljenje si preстал, v grobu mirno spiš, a v domu našem je praznina, v srcu našem bolečina. Prelepe spomine imam jaz na te, ko mislim nate mi trga srce. Hvala vsem, ki se ga z lepo mislijo v srcu spominjate in prižigate lučke na njegovem preranem grobu.

Žena Jožica z sinom in hčerko.

Kje si ljubi sinek, kje tvoj mili je obraz, kje so tvoje pridne roke, ki vedno skrbele so za nas?

V SPOMIN

3. septembra mineva leto žalosti, odkar nas je nenadomestljivo zapustil naš

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi naše drage in ljubljene mami, stare mame, sestre in tete

MARIJE NOVAK

iz Vira, Linhartova 8

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za vsestransko pomoč, za izražena številna sožalja, za darovano cvetje in vence ter za spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi KO RK KS in KS Vir, delavcem delovnih organizacij Helios Količevo, Mlinostroj Domžale, Domu upokojencev Domžale, Ekonomski fakulteti Ljubljana. Zahvaljujemo se tudi tov. Mariji Sasso za poslovlilne besede, društvu pevcev Domžale ter župniku župnišča Dob za lep pogrebni obred.

Vsem še enkrat hvala!

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža, očeta, starega očeta, sina in brata

ŽOŽETA OSOLINA

iz Radomelj, doma iz Škocjana pri Dobu

se zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, mu podarili cvetje in čustvovali z nami.

Še posebno hvala pevcem iz Tosame, gospodu župniku iz Radomelj in govorniku tov. Kosmaču ter ostalim sodelavcem iz delovnega kolektiva.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, sestre, babice in prababice

MARIJE KEPEC

Zevnikarjeve mame iz Ihana

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno sožalje. Hvala vsem, ki ste jo spremljali na njeni zadnji poti in ji darovali cvetje in vence. Iskrena hvala pevcem in gospodu župniku za lep poslovlilni obred.

Vsi njeni.

POJASNILO!

V Občinskem poročevalcu številka 11/1988 je izšla zahvala za pokojno Frančiško Dimic. Ker je bil pri objavi priimek spremenjen v Dimc se prizadetim opravičujemo, bralce pa prosimo za razumevanje.

UREDNIŠTVO**ZAHVALA**

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta, brata in strica

IVANA CERARJA

iz Krtine

se zahvaljujemo sorodnikom, sovaščanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo sosedom Oražmovim, Remsovim, predvsem pa Lajevčevim za vso pomoč v najtežjih trenutkih in za pomoč, ki so jo izkazali v druge namene. Hvala krajevni organizaciji ZB NOV Krtina, DPO KS Krtina, tov. Majdiču za poslovlilni govor, moravškim pevcem in župniku iz Doba za lep poslovlilni obred. Zahvaljujemo se tudi dr. Farkašu za zdravljenje in pomoč v času njegove težke bolezn, kakor tudi patronažni službi ZD Domžale.

Vsem še enkrat hvala.

Vsi njegovi.

Srce samotno si želi v gozdove, v svet lepote, skrivne te tišine, začeli trenutek si iz lepih sanj, želi življenje, sreče si — zaman.

Ko sončni žarek utrne se za gore in dolina ogrne se v mrak, pogled objame zadnjič te gozdove, zadnjič zastane hitri ti korak.

Nešetokrat te pot vodila je v gozdove, kjer tvoj korak je splasil srce in trop, med bukvami iskal si miru, samote in tam si našel svoj prezgodnji grob.

V grobu ležiš zdaj brez življenja, oko uprto je v gozdove, nič več zate zdaj radosti ni — trpljenja. Ležiš v zemlji svoji — ves si tih, ves lep.

V SPOMIN

19. septembra mineva leto dni, odkar si nas za vedno zapustil naš dragi ata

FRANC SUŠNIK

iz Krašnje

Od vsepovsod je možna vrnitev, le od tam, kamor si odšel ti, je ni. Vsak dan te pogrešamo in se te spominjamo z bolečino v srcu. Zahvaljujemo se sestri Mimi za obiske na grobu.

Žena Rezi, sin Roman z Marjeto, hči Ljuba z Mitjem in vnukinja Sanja.

ZAHVALA

Ob smrti našega sina, brata in svaka

ADA GRADA

Gričarjevega iz Prikernice

se najiskreneje zahvaljujemo vsem, ki so nam izrekli sožalje, darovali cvetje in ga spremili na njegovi zadnji poti. Prav tako se zahvaljujemo pevcem iz Moravč, gospodu župniku z Vrhpolja za lepo opravljen pogrebni obred in TOZD za TRANSPORT ŽELEZNIŠKEGA GOSPODARSTVA — CELJE za pomoč.

Žalujoča starša in brat Drago z družino.

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi našega dragega moža, očeta, brata in strica

RADOVANA STANKOVIČA

z Vira, Žnidaršičeva 21

Dne 29. maja smo ga v 67. letu starosti pospremili na zadnji poti k večnemu počitku.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom in sodelavcem za izrečeno ustno in pisno sožalje, za darovano cvetje in vence ter iskreno sočustvovanje z nami. Lepa hvala Popu Boškoviču za opravljeni cerkveni obred. Zahvaljujemo se organizaciji ZB NOV z Vira za poslovlilne besede in praporščakom za zadnji pozdrav.

Še enkrat hvala vsem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti ali mu kako drugače izkazali spoštovanje in ga ohranili v lepem spominu.

Vsi njegovi.

S cvetjem zdaj Ti grob krasimo v trajno ljubezen in spomin, cvetje s solzami orosimo, a v srcih naših je polno bolečin.

V SPOMIN

25. avgusta mineva žalostno leto, odkar si nas za vedno zapustila in tiho odšla iz naše sredine ljubljena mama, stara mama, babica in prababica

MARIJA MAJDIČ

iz Učaka 3 pri Trojanah

Ljubila si življenje, ljubila si svoj dom, a v veliki skrbi za nas odšla si v večni dom. Trpljenje si prestala. V grobu bodeš mirno spala. A v domu zdaj našem je praznina in v srcih naših bolečina.

Hvala vsem, ki se jo spominjate, obiskujete njen grob in ji prižigate svečke.

Vsi njeni.

SLAMICE iz SLAMNIKA

SERVIS ZA RADOVEDNE OBČANE DOMŽALSKE OBČINE

Veselice

Naš urednik ob petkih dela preglednico kulturnih prireditelj za konec tedna. Vse več kulture prodajajo na veselnicah, ki jih je bilo prvo nedeljo v juliju v občini kar 13. Pa kaj vam je, ljudje?

Beseda veselica vsebuje besedo VESELJE! Čemu? Zakaj? Kako? Saj nimate razloga zaboga!

Znanega domžalskega gostinskega delavca že dolgo časa nismo omenili v naši rubriki. Menda je že užaljen... Nema problema! Samo, kako bi šele bil, če bi zvedel, da so nas nekateri domžalski gostilničarji zaprosili, naj napišemo, da za lastnike kioskov res ne kaže zamenjati prostora...

Gostilna Repanšek — gostilna Poletne noči...

Ljubljanska televizija je eno od svojih Poletnih noči posnela v gostilni Repanšek na Homcu. Vse lepo in prav, tudi izkazali so se, še ata Vid je vesoljnemu slovenskemu, doma sedečemu avditoriju zaigral eno domačih na frajtonarico.

Pripomba, ki jo je največkrat slišati, pa je v tem, da so dosti (in preveč) pozornosti namenili v oddaji tovarišu, ki je nastopil vsaj trikrat: tovarišu Rajčelcu...

Kot Noe barko...

Sestanku, da bo vsak čas stekla gradnja nove avtobusne postaje na t. i. »zvezni cesti«, smo prisostvovali že pred nekaj leti. Pred dvema mesecema so pripeljali stroje, nato je trajalo, da so nekaj zemlje premaknili levo in desno, pa spet nekaj, da so se spet zbrali. V torek 16. 8. 1988 se jih je na delovišču zbralo skoraj toliko kot na Roški... Niso protestirali, bojimo se le, da so delali plan, kako projekt spacati še v tem tisočletju...

Pridobitev pa taka...

Največ so z zaporo ceste na Škrjančevem pridobili krajinu KS Dob, saj se je avtobusna zveza nekaterim hišam približala na 5 cm. Porasla jim je tudi samozavest, tako, da že pričakujejo še letalsko povezavo. Pa ne prebližnjo...

Avtobus kot prikazen

Nostalgicne spomine starih časov prinašajo avtobusi, ki po novem pripeljejo v Dob iz Radomelj preko Črnela.

Vtis starodavnega Divjega zahoda poštinih kočij — ohranjajo oblaki prahu, ki namesto voznega reda kot indijanski dimni signali naznanjajo prihod prometne povezave...

Veliko razumevanje

Uredniški odbor se posipa s pepelom, saj mora po agenciji Dnevnik, ki je še vedno bolj zanesljiv kot Tanjug, povzeti informacijo leta — pomembno za nadaljni razvoj Domžal — da občinske strukture — funkcionarji kažejo veliko razumevanja za razvoj teniškega centra (poola) v Športnem parku Domžale.

Ko že govorimo o trdni roki, ki se pri tenisu utrjuje — se da slutiti, da v prihodnje ne bo prihajalo do diskrepance.

Prepričani smo, da bodo tudi v predsedstvu SZDL zahtevano finančno konstrukcijo za izgradnjo nove hale ob Bistrici izdelati — med službenim časom...

Glede na to, da nam v zadnjih letih ne uspeva zadržati ves mandat nobenega družbenega pravobranilca samoupravljanja, predlagamo dve varianti:

— skrajšanje trajanja mandata na 3 oziroma 6 mesecev

— uvedbo ukrepa družbenega varstva (glej zakon o sanaciji in prenehanju)

O tretji varianti razmišljajte sami v smeri: ali imamo sploh kaj braniti...

Kam naj sedejo riti...

Agencija Sky tenis halla baby je specialno za Občinski poročevalec izdelala posebno ponudbo posejanja ob teniškem igrišču. Ob navadnih stolih so za specialne goste na voljo tudi oblazinjeni. Sedež lahko izbirate v enojni ali v družinski izvedbi.

Navada — železna srajca!

Kdo more iz svoje kože — lepo vas prosim?! Gostinci so avgusta v dobršni meri spet

zaprti svoje lokale, pa hajde med alge, v tisto zelenjavo sluzasto maso... 10. avgusta je denimo občan F. K. potreboval uro časa, da je našel ob 10.50 lokal, kjer je neutraliziral svoje najosnovnejše biološke potrebe po hrani in pijanci.

Naš komentar: Niso lačni, pa ne kuhajo! Niso v stiski, pa ne rabijo...

Sedaj pa Homec, Nožice

Zvedeli smo, da se bodo vsak čas pričela dela pri gradnji kanalizacije v Homcu in Nožicah. Delavci VGP Hidrotehnik, ki so se v preteklosti odlikovali z različnimi uspehi in hitrimi posegi v naš prostor obetajo, da bodo za nesnago hitro poskrbeli... Kaj pa ostala nesnaga, kdo bo poskrbel zanjo? Bojimo se: ga ni boga...

Divji lovec na Studencu

Zvedeli smo, da so v borbeni pripravljenosti številne lovske družine v naši občini. Potem, ko so zvedele, da je na Studencu Divji lovec, so se nekateri že spravile v formacijo pogona, da to škodljivo zalego preženejo.

Akcija »RAUBŠIČ« je že stekla, pa tudi FRANCIS JASENC, ki igra Divjega lovca se je že skrtil...

Gremo v kino

Da v domžalski kinodvorani ne bi bili užaljeni, ker že dolgo časa nismo pisali o njih, sporočamo, da se ne dogaja nič novega. Še vedno:

— je vrst (več kot službenec) več kot gledalcev

— se film v poprečju vsako peto predstavo strga

— imajo težave pri sinhronizaciji zvoka

— imajo težave s kvaliteto...

Sreča je...

Če si predstavo ob 9. uri ogleda devet gledalcev, tisto ob 10. uri pa deset, je še sreča, da predstave ob eni uri — ni...

Razpis za pesnitev

Glede na izkušnje lokalnih časopisov razpisujemo natečaj za pesnitev (poeme) o našem predniku. Zaželjena je tudi izdelava avtoportreta s poudarkom na plešavosti...

Želodi iz Doba

Ti, ti, packi, ti

Še preden smo se znebili občinskega smetišča, so nekateri pohiteli in vzporedno s predvidenim zaprtjem »uradnega« odlagališča gospodinskih odpadkov proslavili odpiranje »neuradnega« krajevnega smetišča. Svoje ostanke so začeli odlagati kar na prostor ob Rači, kjer naj bi raznorazni odsluženi predmeti, smeti in odpadki polepšali obrežje Rače. Pa da ne boste mislili, da so smetarji le od drugod. Tudi domačini so vmes, med odpadki so pustili celo svoje naslove. Ti, ti, packi, ti...

PA KLOPCE SO NAM TUDI ODVEČ...

V bližini letnega gledališča so bile postavljene ljubke klopice, namenjene počitku mimoidočih. Pa glej ga zlomka! Nekateri, najbrž prepričani, da so klopi povsem odveč, so jih hitro »razmontirali«, ena ali dve pa sta našli celo počivališče v strugi bližnje Rače. Eno je nekdo odnesel, najbrž domov, ali pa na kakšen vikend, kdo bi vedel. Upamo, da ne škriplje preveč, ko se vsede ali vleže nanjo...

GREM NA FLORIDO, GLEDAT KAJ DELAJO...

Ni vam treba letala, niti dolarjev, kar s kolesom ali pa tudi peš jo lahko mahnete na našo Florido. To sta namreč novo nastala bazena ob cesti Želodnik—Krtina, ob katerih se v lepem vremenu zbere kar blizu 100 kopalcev, ki veselo čofotajo v topli, sicer rahlo blatni vodi. Sonce in voda sta zastoj, ležišče ob robu tudi, dobro voljo prinesite s seboj, vesela družba vas pa čaka! Lahko tudi brez kopalca, prvi manekeni na nudistični plaži so danes verjetno že lepo porjaveli, po celem telesu, seveda!

SO KAJ POZABILI?

Komaj so Ulico 7. avgusta prekopali in vanjo položili kanalizacijo ter jo zasuli, že so jo začeli prekopavati drugič. Naj jo tudi tretjič in četrtič, da bodo le našli, kar iščejo. Samo pohitite, fantje, da ne boste potem prekopavali asfalta!

KAJ PA POTEV?

Glede na ugotovitev, da v zadnjih 5 letih v Dobu ni bilo sestanka, na katerem se ne bi omenjalo smetišče, so nekateri upravičeno zaskrbljeni, o čem se bomo pogovarjali po 31. 12. 1988.

Nič skrbi, tovarišice in tovariši, smo že poskrbeli za nove teme. Še preden izpovemo popevko o kanalizaciji, bomo začeli s simfonijo o industrijski coni na Želodniku. Upamo, da uglašeno in soglasno!

MI PA KAR ČAKAMO, ČAKAMO, ČAKAMO...

Ne boste verjeli, ampak delegacija KS Dob v zbor krajevnih skupnosti naše skupščine še kar čaka na odgovor na delegatsko vprašanje, ki ga je postavila v oktobru. Potrpite, delegati, potrpite? Vaš mandat se izteče šele spomladi 1990, do tedaj pa na isto temo lahko vprašate vsaj še 15 (petnajstkrat)...

NOVE INVESTICIJE

Glede na pričakovane burne razprave o gradnji industrijske cone na Želodniku za začetek konkretno predlog: Izgradimo najprej dvorano za sestanke, na tem koncu krajevne skupnosti jo še nimamo!

SILVESTROVANJE NA ODLAGALIŠČU

Glede na »trdna« zagotovila, da odlagališča v Dobu po 31. 12. ne bo več, predlagamo, da v počastitev njegovega zaprtja organiziramo silvestrovanje. Pohitite s prijavi, prvi ples pa je že rezerviran za »uradne« sanatorije odlagališča. Ga bodo vsaj uredili tako, da bo mogoče zaplesati na njem kakšno domačo. Samo ne tiste: Kaj nam pa morejo, morejo, morejo...

Vesele o obrti in drobnem gospodarstvu

Verjeli ali ne, glas o uspešnih obrtnikih in malem gospodarstvu v naši občini nasploh, je selgel vse do Obrenovca, od koder se nam je oglašil novinar Pera Srečkovič z nekaterimi vedrimi mislimi o obrtništvu. Preberite jih:

Diploma pomeni velik prispevek v drobnem gospodarstvu fotografskemu poklicu. Nekateri se z njo lahko samo še — slikajo...

Moramo razumeti temeljno stvar: Globlje smo — plitkejši so žepi...

Vse manj je pripravljenih delati. Menda celo v svečarstvu. Tudi tam vajenca menda iščejo že — s svečo...

Ni res, da urarji najmanj poznajo na uro. Tudi ostali smo postali strokovnjaki za čas: dobro vemo, koliko je ura...

Če se vam pokvari štedilnik, pralnik, hladilnik, ni rezervnih delov. Od vse bele tehnike se nam že dela črno pred očmi...

V debeli verigi posrednikov in tistih, ki kasiirajo, potegne najtanjši konec — proizvajalec...

Pravijo, da je malo mojstrov za harmonike. Napačno! Mnogo jih je, saj kar naprej treniramo, kako raztegniti plačo od prvega do zadnjega od 15. do 15. v mesecu...

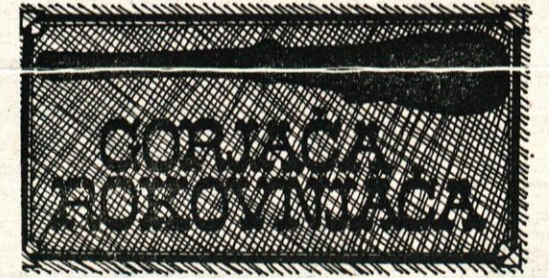
Pravijo, da je tistih, ki luknjajo ušesa za uhane vse manj... Zato pa je tistih, ki delajo luknje v naše žepe vse več!

Krojačem primanjkuje deviz celo za nakup sukanca. Kako ne bi? Ko pa smo z devizami oskrbovani skozi šivankino uho...

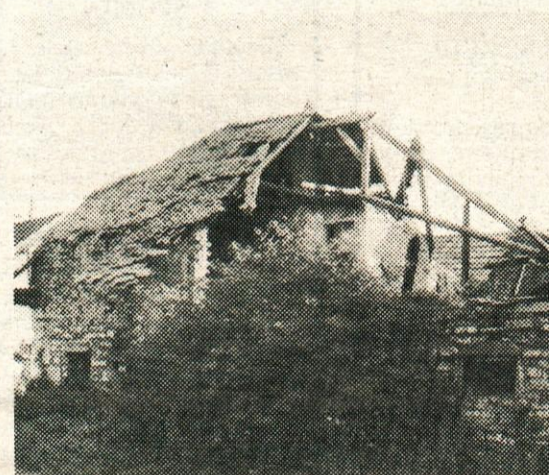
PRIZNANJE ZLATI SLAMNIK FRANCU HORVATU IZ OBMOČNE VODNE SKUPNOSTI LJUBLJANICA — SAVA

Uredniški odbor Občinskega poročevalca je na svoji redni seji dne 18. 8. 1988 sklenil, da podeli priznanje ZLATI SLAMNIK Francu Horvatu iz Območne vodne skupnosti Ljubljana — Sava za izjemen osebni prispevek pri reševanju najrazličnejših komunalnih vprašanj na območju občine Domžale!

GRAJA GORJAČA ROKOVNJAČA — LASTNIKU PODRTIJE

Na isti seji se je uredniški odbor odločil, da izreče grajo — GORJAČA ROKOVNJAČA lastniku podrtije na Podrečju, saj podrtija kazi izgled in v dobršni meri ogroža varnost mimoidočih...

Podrtija na Podrečju ni v okras kraju, hudo pa je, da ogroža tudi varnost občanov.

Gradijo novo avtobusno postajališče

Na magistralni cesti v Domžalah gradijo prepotrebno avtobusno postajališče. Upati je, da se gradnja ne bo preveč zavlekla.

Noč ima svojo moč

Hortikulturni strokovnjaki

V naši občini je že nekaj časa očitno, da imamo več hortikulturnih strokovnjakov — kot se na splošno zdi.

Nekateri od teh strokovnjakov operirajo zlasti ponoči, sicer se največkrat dogaja, da rože, rastline, grmičevje presajajo — (na svoje zemljišče), občanka Marta Cerar z Ipvčeve ulice 12 na Viru pa je dočakala v noči od 28. na 29. julij obisk takega strokovnjaka za hortikulturo, ki je obrezal oleandre in pelagonije ter jih razstlal po dvorišču.

Še to! Občani, ki ste samozaščitno osveščeni: menimo, da je prav, da tudi vi obrežete... Tiste, ki ga boste v svojih rožah morda pričakali...

TRN

